

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑
(ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง)
พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและสถานการณ์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	๑
๑. ความเป็นมา	๒
๒. ลักษณะทางกายภาพ	๒
๓. ข้อมูลการปกครอง	๕
๔. ข้อมูลเศรษฐกิจ	๙
๕. โครงสร้างพื้นฐาน	๑๓
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๙
๗. การวิเคราะห์ศักยภาพและสถานการณ์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	๒๕
ส่วนที่ ๑.๒ ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่	๕๒
๑. การทบทวนนโยบาย และความเชื่อมโยงต่อกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	๕๓
๒. ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	๖๔
ส่วนที่ ๑.๓ ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของกลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา	๗๑
ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนา	๗๘
๑. บทวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis)	๗๙
๒. การกำหนดประเด็นการพัฒนาด้วยเทคนิค TOWS Matrix	๘๗
๓. เป้าหมายในการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	๘๘
๓.๑ วิสัยทัศน์ (Vision):	๘๘
๓.๒ เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goals)	๘๘
๓.๓ ตำแหน่งในการพัฒนา (Positioning)	๘๘
๓.๔ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด	๘๙
๓.๕ ประเด็นในการพัฒนา	๘๙
๓.๖ กรอบแนวคิดในการพัฒนากลุ่มจังหวัดในระยะ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๒-๒๕๖๕)	๙๐
ส่วนที่ ๓ แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	๙๓
๑. แบบสรุปบัญชีรายการชุดโครงการ (แบบ กจ.๑)	๙๓
๒. แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) (แบบ กจ.๑-๑)	๑๑๒
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก. รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วย การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑	
ภาคผนวก ข. สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	

ส่วนที่ ๑.๑
ข้อมูลสภาพทั่วไปและสถานการณ์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (ฉบับทบทวน) พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕

ส่วนที่ ๑.๑

ข้อมูลสภาพทั่วไปและสถานการณ์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

๑. ความเป็นมา

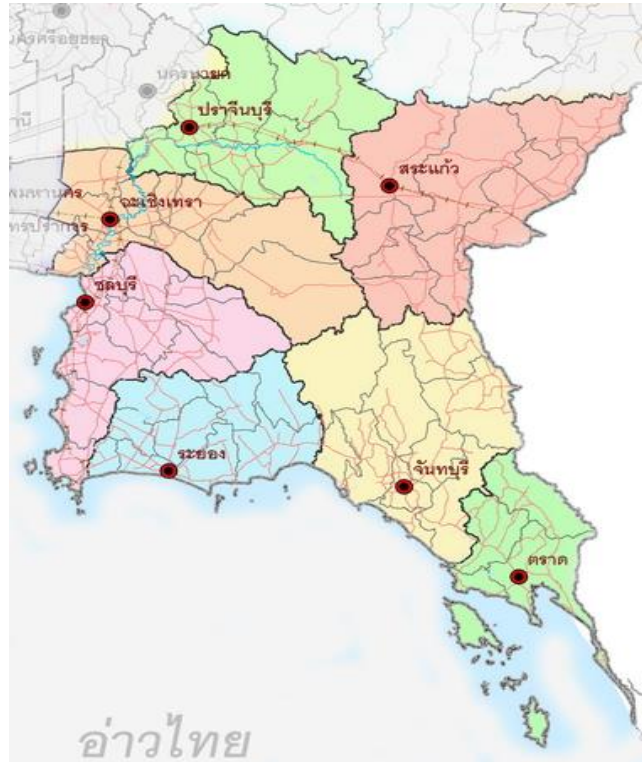
ตามที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ได้มีประกาศฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ จัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด จำนวน ๑๘ กลุ่มจังหวัด และ ๖ ภาค ในส่วนของภาคตะวันออก ประกอบด้วย กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ สำหรับกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก ๑ ประกอบด้วย ๓ จังหวัด คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง โดยกำหนดให้จังหวัดชลบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ทั้งนี้ ตั้งแต่ให้การจัดตั้ง กลุ่มจังหวัดดังกล่าวมีผลใช้บังคับตั้งแต่การดำเนินการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ในการพัฒนากลุ่มจังหวัดจะมีแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดเป็นเครื่องมือสำคัญในการนำยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนทิศทางการพัฒนาประเทศ การพัฒนาภาคไปสู่การปฏิบัติให้สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ นอกจากนี้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดยังเป็นแผนพัฒนาที่มี วัตถุประสงค์ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัดเป็นสำคัญ

๒. ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทย มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑๓,๒๖๖ ตารางกิโลเมตรหรือ ๘,๒๙๑,๒๕๐ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับภูมิภาคต่าง ๆ ดังนี้

ภาพที่ ๑.๑-๑ แผนที่แสดงที่ตั้งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดนครนายก และจังหวัดปราจีนบุรี

ทิศใต้และทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดปทุมธานี กรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ และอ่าวไทย ซึ่งมีแนวชายฝั่งทะเลยาว ๒๘๘ กิโลเมตร (แยกเป็นจังหวัดฉะเชิงเทรา ๑๒ กิโลเมตร จังหวัดชลบุรี ๑๗๒ กิโลเมตร และจังหวัดระยอง ๑๐๔ กิโลเมตร)

ทิศตะวันออก ติดกับจังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระแก้ว และจังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรามีระยะการเดินทางถนนใกล้กรุงเทพมหานครมากที่สุด คือ

ประมาณ ๗๕ กิโลเมตร รองลงมา คือ จังหวัดชลบุรี ๘๑ กิโลเมตร และจังหวัดระยอง ๑๗๙ กิโลเมตร ตามลำดับ

๒.๒ สภาพพื้นที่จำแนกตามลักษณะของจังหวัด

๒.๒.๑ ภูเขา เนินสูงและป่าไม้ : กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีพื้นที่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ตั้งแต่ ๑๕๐ เมตรขึ้นไป ได้แก่ พื้นที่เทือกเขาอีกส่วนหนึ่งทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของทิวเขาสอยดาวในเขตจังหวัดฉะเชิงเทราต่อเนื่องจังหวัดสระแก้ว

๒.๒.๒ ที่ราบสลับภูเขา : กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีพื้นที่ที่เป็นที่ราบสลับภูเขาอยู่บริเวณตอนเหนือของกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ด้านตะวันออกของจังหวัดฉะเชิงเทรา และต่อเนื่องถึงตอนกลางของกลุ่มจังหวัดในพื้นที่จังหวัดชลบุรีและจังหวัดระยอง มีที่ราบลูกคลื่นสลับเนินเขาเตี้ยๆ

๒.๒.๓ ที่ราบลุ่มน้ำ : พื้นที่ตอนเหนือของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เป็นที่ราบลุ่มน้ำปราจีนบุรี และลุ่มน้ำบางปะกง มีลำคลองหลายสายที่มีต้นกำเนิดจากบริเวณเทือกเขาสูง ก่อเกิดเป็นลำน้ำสายหลักของพื้นที่ลำน้ำที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำปราจีนบุรี แม่น้ำนครนายก คลองท่าลาด คลองหลวง และแม่น้ำบางปะกง ซึ่งรวบรวมน้ำระบายออกสู่ทะเลที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทางตอนกลางของกลุ่มจังหวัดเป็นที่ราบลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก มีต้นน้ำที่เทือกเขาสอยดาวใน จังหวัดจันทบุรี และเนินเขาเล็ก ๆ ได้แก่ ลุ่มแม่น้ำระยอง แม่น้ำประแสร์ แม่น้ำพังราด ในจังหวัดระยอง ลำน้ำสายเล็ก ๆ ในจังหวัดชลบุรี เป็นต้น ทางตอนล่างเป็นที่ราบแคบ ๆ เกิดจากตะกอนน้ำเค็ม น้ำกร่อย และตะกอนแม่น้ำทับถมกัน

๒.๒.๔ ที่ราบชายฝั่งทะเล : เนื่องจากพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ อยู่ติดกับ ชายฝั่งทะเลจึงทำให้มีที่ราบชายฝั่งทะเลซึ่งเป็นที่ราบแคบ ๆ เกิดจากการกัดเซาะและการทับถมของ แม่น้ำสายสั้น ๆ ไหลลงสู่อ่าวไทยชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก และมีพื้นที่บางส่วนที่เป็นที่ตั้งฐานทัพเรือ บริเวณชายฝั่งทะเลนั้นมีลักษณะกว้าง เป็นอ่าวเล็ก เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของอ่าวไทย เช่น อ่าวพัทยา อ่าวเกล็ดแก้ว เป็นต้น ลักษณะทางภูมิประเทศนั้นมีเกาะมากมาย ซึ่งเกิดจากทรุดตัวของเปลือกโลกทำให้เกิด น้ำขังส่วนที่ยังสูงอยู่จึงเป็นเกาะ โดยที่ราบชายฝั่งทะเลบริเวณ (๑) ฝั่งทะเลของจังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนใหญ่เป็นทรายปนโคลนตะกอน เนื่องจากมีแม่น้ำสายหลักพัดพาโคลนตะกอนออกสู่ทะเล (๒) ฝั่งทะเล ของจังหวัดชลบุรี มีลักษณะวกโค้งไปมา ทำให้เกิดเป็นอ่าวต่าง ๆ คั่นออกจากกันด้วยแหลมขนาดเล็ก อ่าวบางแห่งเป็นทรายปนโคลน และบางแห่งก็เป็นทรายล้วน ๆ และ (๓) ฝั่งทะเลจังหวัดระยอง มีความยาว ๙๙ กิโลเมตร เป็นฝั่งทะเลที่มีทรายปนโคลนเป็นส่วนมาก เนื่องจากมีแม่น้ำหลายสายพัดพาโคลนตะกอน ออกสู่ทะเล

๒.๒.๕ เกาะต่าง ๆ : กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีเกาะต่าง ๆ อยู่ห่างจากชายฝั่ง ตั้งแต่ ๒ – ๔๐ กิโลเมตร มีมากกว่า ๕๐ เกาะ เกาะที่สำคัญในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ เกาะสีชัง เกาะล้าน เกาะไผ่ เกาะคราม เกาะแสมสาร จังหวัดระยอง ได้แก่ เกาะมันนอก เกาะมันใน เกาะเสม็ด

๒.๓ ลุ่มน้ำที่สำคัญ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีลุ่มน้ำสำคัญประกอบด้วย ๓ ลุ่มน้ำ ได้แก่

๒.๓.๑ ลุ่มน้ำปราจีนบุรี มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น ๓๓๘.๗๙ ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย ๓ ลุ่มน้ำย่อย ครอบคลุมพื้นที่ ๔ อำเภอของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีลำน้ำที่สำคัญ ได้แก่ คลองพระstieg (ความยาว ๑๕.๐๒ กิโลเมตร) แม่น้ำพระปรัง (ความยาว ๑๕.๐๓ กิโลเมตร) แม่น้ำ ปราจีนบุรีสายหลัก (ความยาว ๑๕.๐๕ กิโลเมตร)

๒.๓.๒ ลุ่มน้ำบางปะกง มีพื้นที่รวม ๖,๑๗๓.๖๓ ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย ๔ ลุ่มน้ำย่อย ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดชลบุรี มีลำน้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำนครนายก (ความยาว ๑๖.๐๒ กิโลเมตร) คลองท่าลาด(ความยาว ๑๖.๐๓ กิโลเมตร) คลองหลวง (ความยาว ๑๖.๐๔ กิโลเมตร) และแม่น้ำบางปะกงสายหลัก (ความยาว ๑๖.๐๕ กิโลเมตร)

๒.๓.๓ กลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก มีพื้นที่ ๖,๒๕๔.๓๓ ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย ๖ กลุ่มน้ำย่อย ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดชลบุรีและจังหวัดระยอง มีลำน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ชลบุรี (ความยาว ๑๘.๐๑ กิโลเมตร) ระยองตะวันตก (ความยาว ๑๘.๐๒ กิโลเมตร) คลองใหญ่ (ความยาว ๑๘.๐๓ กิโลเมตร) ระยองตะวันออก (ความยาว ๑๘.๐๔ กิโลเมตร) และแม่น้ำประแสร์ (ความยาว ๑๘.๐๕ กิโลเมตร) แม่น้ำพังราด (ความยาว ๑๘.๐๖ กิโลเมตร)

๒.๔ ภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ อยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะอากาศเป็นแบบร้อนชื้น จะมีช่วงฤดูแล้งสลับฤดูฝนอย่างชัดเจน อิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะทำให้อากาศแห้งแล้งตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงเดือนมีนาคม และฝนเริ่มตกตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนตุลาคม ปริมาณฝนเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยปริมาณฝนรวมเกิน ๖๐ มิลลิเมตรใน ๘ เดือน และฝนตกชุกที่สุดในเดือนสิงหาคม โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ย ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย และปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๑ แสดงอุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย

จังหวัด	พ.ศ.๒๕๕๖ - ๒๕๕๘		
	อุณหภูมิ C°	ความชื้นสัมพัทธ์ %	ปริมาณฝน (มม.)
ฉะเชิงเทรา	๒๘.๕๕	๗๑.๙๘	๑,๗๗๗.๑
ชลบุรี	๒๙.๕๖	๗๑.๙๘	๑,๑๑๖.๔
ระยอง	๒๕.๗๐	๗๘.๓๗	๑,๔๔๙.๖

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา

๓. ข้อมูลการปกครอง

๓.๑ การปกครอง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง) แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๓๐ อำเภอ ๒๓๗ ตำบล ๒,๐๑๘ หมู่บ้าน ในส่วนการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๓ แห่ง เทศบาลนคร ๓ แห่ง เทศบาลเมือง ๑๓ แห่ง เทศบาลตำบล ๙๕ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๖๒ แห่ง และรูปแบบการปกครองพิเศษ ๑ แห่ง

ตารางที่ ๑.๑-๒ แสดงข้อมูลการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	รูปแบบการปกครองพิเศษ
ฉะเชิงเทรา	๑๑	๙๑	๘๙๒	๑	-	๑	๓๔	๗๔	
ชลบุรี	๑๑	๙๒	๖๘๗	๑	๒	๑๐	๓๔	๕๑	เมืองพัทยา
ระยอง	๘	๕๔	๔๓๙	๑	๑	๒	๒๗	๓๗	
รวม	๓๐	๒๓๗	๒,๐๑๘	๓	๓	๑๓	๙๕	๑๖๒	๑

ที่มา : กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

๓.๒ การใช้ประโยชน์ที่ดิน

จากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน ปี ๒๕๕๙ ในภาพรวมพบว่าการใช้ที่ดินทางการเกษตร ๕,๕๕๙,๒๑๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๐๕ ของพื้นที่ทั้งหมด เมื่อจำแนกเป็นรายจังหวัดของพื้นที่การใช้ที่ดินทางการเกษตรทั้งหมด มากที่สุดคือจังหวัดฉะเชิงเทรา คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕๘ รองลงมาได้แก่ จังหวัดชลบุรี และระยอง คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๒๙ และ ๒๘.๑๑ ตามลำดับ

การใช้ที่ดินนอกการเกษตร ๑,๔๖๑,๕๖๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๖๒ ของพื้นที่ทั้งหมด จำแนกเป็นหมู่บ้านในพื้นที่ราบ ๔๗๔,๘๕๗ ไร่ นิคมอุตสาหกรรม ๑๐๘,๕๑๐ ไร่ และโรงงานอุตสาหกรรม ๑๔๗,๑๗๓ ไร่ สถานที่ราชการและสถาบันต่างๆ ๑๒๘,๒๔๖ ไร่ ตัวเมืองและย่านการค้า ๗๑,๔๕๖ ไร่ ถนน ๕๖,๓๖๓ ไร่ และสนามกอล์ฟ ๔๐,๐๗๔ ไร่ ตามลำดับ นอกจากนี้เป็นพื้นที่เบ็ดเตล็ด ๓๘๓,๘๒๙ ไร่ การใช้ประโยชน์ในพื้นที่นอกการเกษตรมากได้แก่ จังหวัดชลบุรี รองลงไป จังหวัดระยอง และฉะเชิงเทราที่ใกล้เคียงกัน

พื้นที่ป่าไม้ ๑,๐๒๓,๗๔๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓๔ ของพื้นที่ทั้งหมด ส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา รองลงมาได้แก่ จังหวัด ชลบุรี และระยอง สำหรับเนื้อที่แหล่งน้ำ ๒๔๖,๗๒๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๙๗ ของพื้นที่ทั้งหมด ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา รองลงมา ได้แก่ จังหวัดระยอง และชลบุรีตามลำดับ

ตารางที่ ๑.๑-๓ แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

หน่วย: ไร่

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด	เนื้อที่ถือครอง ทางการเกษตร	เนื้อที่นอก การเกษตร	เนื้อที่ป่าไม้	เนื้อที่แหล่งน้ำ
ฉะเชิงเทรา	๓,๓๔๔,๓๗๕	๒,๓๖๗,๕๙๖	๓๓๔,๕๖๔	๕๔๓,๙๗๒	๙๘,๒๔๓
ชลบุรี	๒,๗๒๖,๘๗๕	๑,๖๒๘,๕๗๔	๗๒๗,๑๙๑	๓๐๓,๙๐๓	๖๗,๒๐๗
ระยอง	๒,๒๒๐,๐๐๐	๑,๕๖๓,๐๔๔	๓๙๙,๘๑๔	๑๗๕,๘๗๑	๘๑,๒๗๑
รวม	๘,๒๙๑,๒๕๐	๕,๕๕๙,๒๑๔	๑,๔๖๑,๕๖๙	๑,๐๒๓,๗๔๖	๒๔๖,๗๒๑

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน สรุปประเภทสภาพการใช้ที่ดินรายจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๕๙

๓.๓ สังคม และวัฒนธรรม

๓.๓.๑ ด้านประชากร

(๑) จำนวนประชากร

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีจำนวนประชากร ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ จำนวนทั้งสิ้น ๒,๙๐๓,๑๘๘ คน จำแนกเป็นชาย ๑,๔๒๑,๐๖๓ คน เป็นหญิง ๑,๔๘๒,๑๒๕ คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔.๔๔ ของประเทศ (๖๕,๓๑๒,๖๘๙ คน)

ตารางที่ ๑.๑-๔ แสดงจำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

จังหวัด	พื้นที่ (ตร.กม)	ประชากร (คน)			ผู้ไม่มี สัญชาติ	ความหนาแน่น ประชากร
		ชาย	หญิง	รวม		
ฉะเชิงเทรา	๕,๓๕๑	๓๔๖,๒๑๙	๓๖๐,๓๐๘	๗๐๖,๕๒๗	๓,๓๖๒	๑๓๒.๖๖
ชลบุรี	๔,๓๖๓	๗๒๘,๕๔๐	๗๖๒,๙๒๖	๑๔๙,๑๔๖๖	๑๗,๖๕๙	๓๔๕.๘๙
ระยอง	๓,๕๕๒	๓๔๖,๓๐๔	๓๕๘,๘๙๑	๗๐๕,๑๙๕	๖,๐๔๑	๒๐๐.๒๔
รวม	๑๓,๒๖๖	๑,๔๒๑,๐๖๓	๑,๔๘๒,๑๒๕	๒,๙๐๓,๑๘๘	๒๗,๐๖๒	๒๒๐.๘๘

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

จากตารางที่ ๑.๑-๔ พบว่า นอกจากประชากรที่มีอยู่ตามทะเบียนราษฎรแล้วยังมีประชาชนส่วนหนึ่งที่เป็นผู้ไม่มีสัญชาติไทยอาศัยอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ด้วย ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๒๗,๐๖๒ คน และเมื่อพิจารณาถึงความหนาแน่นของประชากรแล้ว จังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดที่มีความหนาแน่นของประชากรมากที่สุด คือ ๓๔๕.๘๙ รองลงมาคือ จังหวัดระยอง (๒๒๐.๘๘) และจังหวัดฉะเชิงเทรา (๑๓๒.๖๖) ตามลำดับ

๓.๓.๒ ศาสนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มี สถานปฏิบัติศาสนกิจ ได้แก่ วัดและสำนักสงฆ์ ๑,๒๐๙ แห่ง โดยมีจำนวนพระภิกษุและสามเณร ๑๔,๖๙๙ รูป โบสถ์ ๒๗ แห่ง มัสยิด ๑๐๕ แห่ง รายละเอียดตารางที่ ๑.๑-๕

ตารางที่ ๑.๑-๕ แสดงการศาสนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

อำเภอ	จำนวน โบสถ์คริสต์	จำนวน มัสยิด	จำนวนวัด	จำนวน สำนักสงฆ์	จำนวน พระภิกษุ	จำนวน สามเณร
ฉะเชิงเทรา	๑๐	๖๖	๓๖๑	๗๓	๔,๔๑๐	๕๒๗
ชลบุรี	๑๕	๓๐	๓๙๒	๗๗	๕,๗๐๓	๖๘๓
ระยอง	๒	๙	๒๗๒	๓๔	๒,๙๖๕	๔๑๑
รวม	๒๗	๑๐๕	๑,๐๒๕	๑๘๔	๑๓,๐๗๘	๑,๖๒๑

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนา จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง ปี ๒๕๕๙

๓.๓.๓ สถานศึกษา

ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีสถานศึกษาอยู่ในพื้นที่ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๖ แสดงสถานศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

จังหวัด	จำนวนโรงเรียน		จำนวนอาชีวศึกษา		จำนวนสถาบันอุดมศึกษา	
	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน
ฉะเชิงเทรา	๓๒๕	๒๘	๗	-	๑	-
ชลบุรี	๓๐๘	๑๐๕	๘	๕๒	๕	๒
ระยอง	๒๗๘	๒๒๐	๕	-	๑	๒
รวม	๙๑๑	๓๕๓	๒๐	๕๒	๗	๔

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา และสถาบันอุดมศึกษา ปี ๒๕๕๙

จากตารางดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ สถานศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายมีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน รวม ๑,๒๖๔ แห่ง มีสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา จำนวน ๗๒ แห่ง และมหาวิทยาลัยในพื้นที่ จำนวน ๑๑ แห่ง

๓.๓.๔ สาธารณสุข

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีสถานพยาบาล จำนวนทั้งสิ้น ๑,๗๕๘ แห่ง ประกอบด้วยสถานพยาบาลของรัฐ ๔๗ แห่ง สถานพยาบาลเอกชน ๑๗ แห่ง สถานพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๓๘๘ แห่ง และคลินิกทุกประเภท ๑,๓๐๖ แห่ง จำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๗ แสดงจำนวนสถานพยาบาลของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

จังหวัด	โรงพยาบาลรัฐบาล	โรงพยาบาลเอกชน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	คลินิกทุกประเภท	รวม
ฉะเชิงเทรา	๑๑	๒	๑๑๘	๑๙๘	๓๒๙
ชลบุรี	๑๖	๑๔	๑๒๐	๙๙๔	๑,๑๔๔
ระยอง	๙	๔	๙๕	๓๖๐	๔๖๘
รวม	๓๖	๒๐	๓๑๓	๑,๕๕๒	๑,๙๔๑

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง ปี ๒๕๕๙

๔. ข้อมูลเศรษฐกิจ

๔.๑ ผลผลิตมวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

ตารางที่ ๑.๑-๘ แสดงผลผลิตมวลรวมของกลุ่มจังหวัด

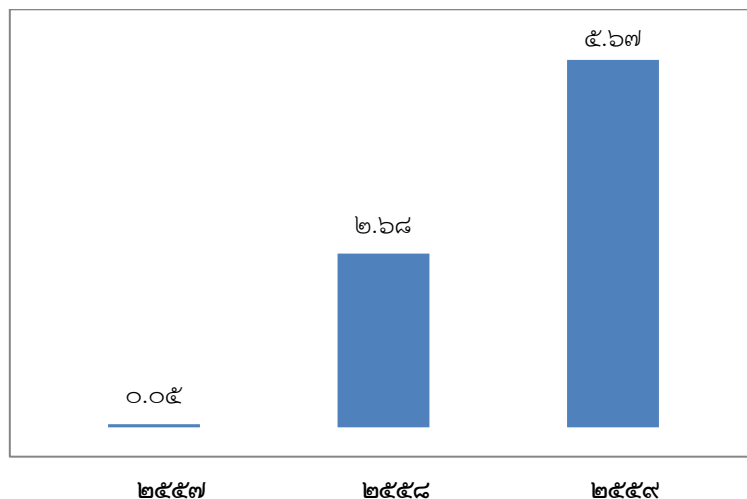
จังหวัด	ผลผลิตมวลรวม (ล้านบาท)				
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
ชลบุรี	๖๒๘,๕๕๔	๖๘๗,๕๗๓	๗๓๗,๓๓๙	๗๙๖,๘๐๕	๙๑๒,๔๙๘
ระยอง	๘๔๑,๖๕๙	๘๘๒,๔๕๕	๘๙๔,๑๖๒	๘๖๕,๘๒๐	๘๙๗,๑๑๗
ฉะเชิงเทรา	๓๔๐,๑๙๙	๓๑๙,๐๓๕	๓๒๔,๐๗๗	๓๑๖,๖๘๙	๓๔๐,๙๑๓
รวม	๑,๘๑๐,๔๑๒	๑,๘๘๙,๐๖๓	๑,๙๕๕,๕๗๘	๑,๙๗๙,๓๑๔	๒,๑๕๐,๕๒๘

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในปี ๒๕๕๙ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีมูลค่าผลผลิตมวลรวมกลุ่มจังหวัด ๒,๑๕๐,๕๒๘ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๔.๘๐ ของผลผลิตมวลรวมทั้งประเทศ (๑๔,๕๓๓,๔๖๓ ล้านบาท) มากเป็นอันดับที่ ๑ ในจำนวน ๑๘ กลุ่มจังหวัด ซึ่งสามารถจำแนกเป็นผลผลิตมวลรวมของจังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี ๙๑๒,๔๙๘ ล้านบาท (สูงเป็นอันดับที่ ๑ ของประเทศ) จังหวัดระยอง ๘๙๗,๑๑๗ ล้านบาท (สูงเป็นอันดับที่ ๒ ของประเทศ) และจังหวัดฉะเชิงเทรา ๓๔๐,๙๑๓ ล้านบาท (สูงเป็นอันดับที่ ๗ ของประเทศ)

๔.๒ อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวม

หากพิจารณาอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมแบบปริมาณลูกโซ่ ในช่วงปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ พบว่า

ภาพที่ ๑.๑-๒ แสดงอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่าอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีการเพิ่มขึ้นทุกปี จากมีอัตราการขยายตัวร้อยละ ๐.๐๕ ในปี ๒๕๕๗ และได้มีการเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒.๖๘ ใน ปี ๒๕๕๘ และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นร้อยละ ๕.๖๗ ในปี ๒๕๕๙ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องส่งผลให้มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดเพิ่มสูงขึ้นเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของประเทศ

๔.๓ โครงสร้างเศรษฐกิจ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีโครงสร้างเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับภาคนอกเกษตรเป็นหลักซึ่งมีมูลค่า ๒,๐๙๕,๓๒๒.๑๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๙๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (๒,๑๕๐,๕๒๗.๔๘ล้านบาท) และมีมูลค่าผลผลิตมวลรวมภาคเกษตร ๕๕,๒๐๕.๓๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๓ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างเศรษฐกิจอื่นๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ดังนี้

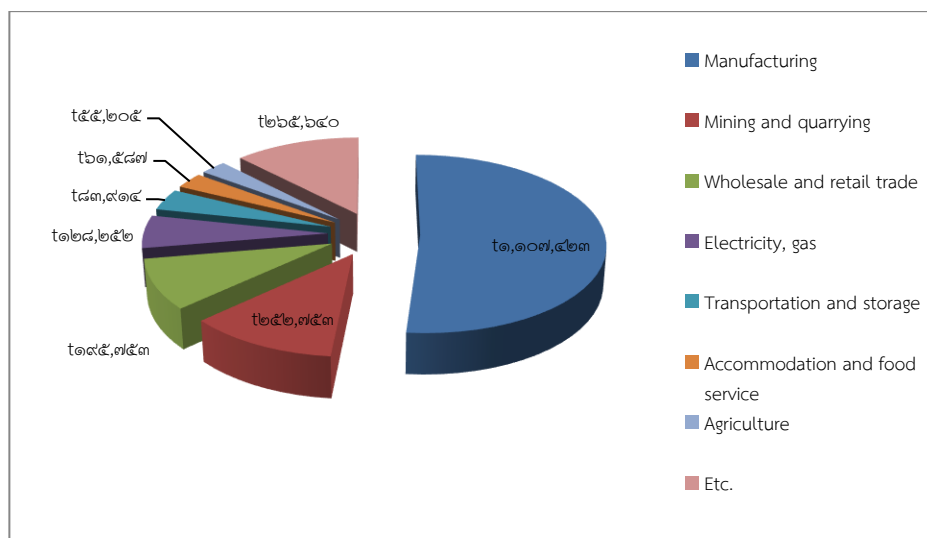
ตารางที่ ๑.๑-๙ แสดงโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

	WHOLE KINGDOM	GROUP OF PROVINCE	CHACHOENGSAO	CHON BURI	RAYONG
Agriculture	1,235,584	55,205	18,272	16,697	20,236
Non-Agriculture	13,297,882	2,095,322	322,642	895,800	876,880
Mining and quarrying	398,582	252,753	484	3,957	248,312
Manufacturing	3,955,738	1,107,423	231,100	462,242	414,082
Electricity, gas, steam and air conditioning supply	372,457	128,252	6,732	65,040	56,480
Water supply; sewerage, waste management and remediation activities	58,460	8,771	2,184	4,225	2,363
Construction	402,916	36,171	5,593	22,917	7,660
Wholesale and retail trade; repair of motor vehicles and motorcycles	2,160,160	195,784	37,932	90,604	67,248
Transportation and storage	833,492	83,914	11,122	58,033	14,759
Accommodation and food service activities	700,843	61,587	322	57,701	3,564
Information and communication	340,292	6,759	2,114	3,541	1,105
Financial and insurance activities	1,118,062	43,857	5,934	26,988	10,935
Real estate activities	352,981	22,289	3,603	13,293	5,393
Professional, scientific and technical activities	258,489	29,450	351	5,354	23,745
Administrative and support service activities	242,969	17,993	1,405	12,645	3,943
Public administration and defence; compulsory social security	877,227	46,070	3,719	33,850	8,501
Education	616,205	21,247	6,137	11,545	3,565
Human health and social work activities	306,021	15,671	2,442	10,266	2,963
Arts, entertainment and recreation	81,156	2,280	287	1,651	341
Other service activities	221,832	15,053	1,182	11,949	1,922
Gross provincial product (GPP)	14,533,466	2,150,527	340,913	912,498	897,117
GPP Per capita (Baht)	215,455	1,991,773	433,400	548,877	1,009,496
Population (1,000 persons)	67,455	3,338	787	1,662	889

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากข้อมูลในตาราง ๑.๑-๙ จะเห็นได้ว่าประเภทธุรกิจที่มีมูลค่าสูง ๗ ประเภทแรก (มูลค่าการผลิตสูงกว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท) ได้แก่

- ลำดับที่ ๑ อุตสาหกรรม (Manufacturing) ๑,๑๐๗,๔๒๓ ล้านบาท
- ลำดับที่ ๒ การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน (Mining and quarrying) ๒๕๒,๗๕๓ ล้านบาท
- ลำดับที่ ๓ การค้าส่ง การค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ (Wholesale and retail trade; repair of motor vehicles and motorcycles) ๑๙๕,๗๕๓ ล้านบาท
- ลำดับที่ ๔ การผลิตไฟฟ้า แก๊ส ไอน้ำและเครื่องปรับอากาศ (Electricity, gas, steam and air conditioning supply) จำนวน ๑๒๘,๒๕๒ ล้านบาท
- ลำดับที่ ๕ การขนส่งและคลังสินค้า (Transportation and storage) ๘๓,๙๑๔ ล้านบาท
- ลำดับที่ ๖ การบริการห้องพักและร้านอาหาร (Accommodation and food service activities) ๖๑,๕๘๗ ล้านบาท
- ลำดับที่ ๗ เกษตรกรรม (Agriculture) ๕๕,๒๐๕ ล้านบาท
- โดยมีสัดส่วนโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ดังนี้

๕. โครงสร้างพื้นฐาน

๕.๑ ระบบสาธารณูปโภค

๕.๑.๑ ประปา

ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความพร้อมในการให้บริการด้านประปาแก่ประชาชนและสถานประกอบการในพื้นที่ โดยสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคในแต่ละเขตพื้นที่รวม ๑๒ สำนักงาน ดังนี้

(๑) จังหวัดฉะเชิงเทรา มี ๔ สำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคสาขา ได้แก่ สาขาฉะเชิงเทรา สาขาบางปะกง สาขาบางคล้า สาขาพนมสารคาม

(๒) จังหวัดชลบุรี มี ๗ สำนักงาน ได้แก่ การประปาส่วนภูมิภาคเขต ๑ การประปาส่วนภูมิภาคสาขาชลบุรี สาขาบ้านบึง สาขาพนัสนิคม สาขาศรีราชา สาขาแหลมฉบัง และสาขาพัทยา

(๓) จังหวัดระยอง มี ๓ สำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคสาขา ได้แก่ สาขาระยอง สาขาบ้านฉาง และสาขาปากน้ำประแสร์

ตารางที่ ๑.๑-๑๐ แสดงการบริการด้านประปา

จังหวัด	พื้นที่ให้บริการ (ตร.กม.)	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย) (พ.ศ. ๒๕๕๙)	กำลังการผลิตที่ใช้ งานในปัจจุบัน ลบ.ม./วัน	ความต้องการใช้ น้ำประปาใน อนาคต(ปี ๒๕๗๐) ลบ.ม./วัน	ส่วนต่างกำลังการผลิตและความ ต้องการใช้น้ำ ลบ.ม./วัน
ฉะเชิงเทรา	๖๐๖.๘๒	๑๐๙,๕๓๙	๑๘๑,๖๘๐.๐๐	๒๕๗,๕๓๔.๒๕	-๗๕,๘๕๔.๒๕
ชลบุรี	๓๗๒,๖๕๓	๖๑๖.๖๖	๗๐๖,๘๔๙.๓๒	๑,๐๒๔,๖๕๗.๕๓	-๓๑๗,๘๐๘.๒๑
ระยอง	๑๓๐,๕๗๓	๓๔๓,๓๔๓.๘๖	๑๘๓,๕๖๑.๖๔	๒๔๙,๓๑๕.๐๗	-๖๕,๗๕๓.๔๓
รวม	๕๐๓,๘๓๒.๘๒	๔๕๓,๔๙๙.๕๒	๑,๐๗๒,๐๙๐.๙๖	๑,๕๓๑,๕๐๖.๘๕	-๔๕๙,๔๑๕.๘๙

ที่มา : ข้อมูลพื้นฐานการประปาส่วนภูมิภาค

จากการเปรียบเทียบปริมาณความต้องการใช้น้ำประปาในอนาคตของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑ กับกำลังการผลิตน้ำประปาของทั้งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑ พบว่า การให้บริการประปาแก่ประชาชนในปัจจุบันนั้นพื้นที่จังหวัดชลบุรี สามารถรองรับความต้องการใช้น้ำในอนาคตได้อย่างเพียงพอ ในขณะที่พื้นที่จังหวัดระยอง มีกำลังการผลิตน้ำประปาที่ใช้งานอยู่ในปัจจุบันไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำประปาในอนาคตได้ เนื่องจากจะมีความต้องการน้ำประปาเพื่อการอุปโภค บริโภคเพิ่มสูงขึ้น สำหรับจังหวัดฉะเชิงเทรานั้นยังคงประสบปัญหาคุณภาพน้ำซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการให้บริการน้ำประปาเพื่อการอุปโภค บริโภคได้

๕.๑.๒ ไฟฟ้า

ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑ เป็นที่ตั้งของโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่จำนวน ๕ แห่ง ส่วนใหญ่เป็นโรงไฟฟ้าของเอกชน มีกำลังการผลิตติดตั้งรวมกัน ๓,๖๙๕ MW คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒ ของกำลังการผลิตติดตั้งทั้งหมดของประเทศ จำแนกเป็นกำลังไฟฟ้าที่ผลิตในจังหวัดชลบุรี ๒,๑๑๓ kW (ส่วนใหญ่เป็นกังหันก๊าซ) จังหวัดระยอง ๑,๖๐๕ kW (เป็นกังหันก๊าซและพลังความร้อน) แต่ในขณะเดียวกันกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑ เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความต้องการใช้ไฟฟ้าในปริมาณที่สูงเนื่องจากเป็นเขตอุตสาหกรรม และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ซึ่งมีข้อมูลความต้องการใช้ไฟฟ้า ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๑๑ แสดงข้อมูลการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า	การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง)				
		รวม	ที่อยู่อาศัย	กิจการขนาดกลางและเล็ก	กิจการขนาดใหญ่	อื่น ๆ
ฉะเชิงเทรา	๒๒๗,๐๙๙	๔,๕๒๕,๘๔๘,๑๒๗	๕๒๐,๒๑๘,๗๐๔	๙๙๒,๐๗๓,๐๕๖	๒๙๗๐,๐๙๔,๑๕๕	๔๓,๔๖๒,๒๑๒
ชลบุรี	๖๔๘,๖๐๕	๑๐,๙๘๘,๖๙๙,๙๘๑	๑,๘๒๓,๖๒๔,๗๑๒	๒,๘๗๙,๔๓๔,๐๖๗	๕,๓๙๒,๓๐๖,๕๔๘	๘๙๓,๓๓๔,๖๕๔
ระยอง	๓๕๒,๒๖๙	๙,๕๑๐,๒๑๑,๑๐๓	๗๙๙,๕๐๑,๑๑๖	๑,๑๔๘,๕๕๓,๙๖๕	๗,๒๗๓,๕๙๑,๐๕๗	๒๘๘,๕๖๔,๙๖๕
รวม	๑,๒๒๗,๙๗๓	๒๕,๐๒๔,๗๔๙,๒๑๑	๓,๑๔๓,๓๔๔,๕๒๒	๕,๐๒๐,๐๖๑,๐๘๘	๑๕,๖๓๕,๙๙๑,๗๖๐	๑,๒๒๕,๓๖๑,๘๓๑

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง ปี พ.ศ. ๒๕๕๙

๕.๑.๓ โทรศัพท์และเครื่องมือการสื่อสาร

จากการสำรวจจำนวนประชากรอายุ ๖ ปีขึ้นไป ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑ เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า

ตารางที่ ๑.๑-๑๒ แสดงข้อมูลการใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	จำนวนประชากร	การใช้คอมพิวเตอร์	ร้อยละจังหวัด	ใช้อินเทอร์เน็ต	ร้อยละจังหวัด	ใช้โทรศัพท์มือถือ	ร้อยละจังหวัด
ฉะเชิงเทรา	๗๒๒,๐๐๖	๑๙๒,๙๕๗	๒๖.๗๓	๓๓๓,๔๒๒	๔๖.๑๘	๖๑๑,๙๖๗	๘๔.๗๖
ชลบุรี	๑,๕๖๓,๑๖๖	๔๖๙,๘๒๖	๓๐.๐๖	๙๖๘,๙๓๒	๖๑.๙๙	๑,๔๒๕,๖๘๙	๙๑.๒๑
ระยอง	๘๑๓,๔๑๒	๓๓๕,๒๕๘	๔๑.๒๒	๕๒๙,๗๗๔	๖๕.๑๓	๗๑๒,๘๖๒	๘๗.๖๔
รวม	๓,๐๙๘,๕๘๔	๙๙๘,๐๔๑	๓๒.๒๑	๑,๘๓๒,๑๒๘	๕๙.๓๓	๒,๗๕๐,๕๑๘	๘๘.๗๗

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (๒๕๕๙)

ประชากรอายุ ๖ ปี ขึ้นไป ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีการใช้โทรศัพท์มือถือร้อยละ ๘๘.๗๗ มากกว่าการใช้คอมพิวเตอร์และการใช้อินเทอร์เน็ตโดยประชากรอายุ ๖ ปี ขึ้นไป ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีการใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ ๕๙.๑๓ และมีการใช้คอมพิวเตอร์ ร้อยละ ๓๒.๒๑ ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วประชากรจังหวัดชลบุรีจะใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศในภาพมากกว่าประชากรจังหวัดระยองและฉะเชิงเทรา แต่หากพิจารณารายเครื่องมือ/อุปกรณ์จะเห็นว่าประชากรจังหวัดชลบุรีจะใช้โทรศัพท์มือถือมากที่สุด ในขณะที่ประชากรจังหวัดระยองจะใช้คอมพิวเตอร์และการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด

๕.๒ สาธารณูปการ การขนส่ง และการเชื่อมโยง

๕.๒.๑ การคมนาคมขนส่งทางบก

ระบบโครงข่ายถนน ถนนสายหลักในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีประมาณ ๑๒ สายทาง ดังนี้

(๑) เส้นทางเชื่อมโยงสู่กรุงเทพมหานคร

(๑.๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ หรือถนนสุขุมวิทเลียบชายฝั่งทะเลหรือชลบุรีสายเก่า เป็นทางหลวงแผ่นดินชนิด ๒-๔ ช่องจราจร เป็นสายหลักเชื่อมโยงภาคกลางกับภาคตะวันออก เริ่มจากบางนา ผ่านจังหวัดสมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี (สัตหีบ) ระยอง (แกลง) จันทบุรี ตราด ระยะทางประมาณ ๓๘๕ กิโลเมตร

(๑.๒) ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข ๗ เป็นทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายแรกของประเทศไทย มีระยะทางยาวประมาณ ๑๒๖ กิโลเมตร เริ่มต้นจากกรุงเทพมหานครที่ถนนศรีนครินทร์ มีแนวทางตัดใหม่ไปทางทิศตะวันออกไปบรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๖ (เมืองพัทยา-ระยอง) ที่จังหวัดชลบุรี โดยแบ่งการก่อสร้างออกเป็น ๑๓ ตอน ออกแบบและก่อสร้างเป็นทางหลวงพิเศษไม่มีทางเชื่อมควบคุมการเข้า-ออก ทางสายนี้เป็นโครงข่ายทางหลวงที่มีความสำคัญในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งกับพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก แก้ไขปัญหาการจราจรติดขัดคับคั่งในถนนสุขุมวิท และทางหลวงสายบางนา-บางปะกง และเป็นทางเชื่อมเข้าสู่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

(๑.๓) ทางพิเศษบูรพาวิถี เป็นทางยกระดับขนาด ๖ ช่องจราจร มีแนวสายทางเริ่มที่ปลายทางพิเศษเฉลิมมหานคร เส้นทางมุ่งไปทางทิศตะวันออก ผ่านอำเภอบางปะกง แล้วไปสิ้นสุดที่อำเภอเมืองชลบุรี ระยะทางรวม ๕๕ กิโลเมตร ทางพิเศษสายนี้มีทางแยกไปสู่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

(๑.๔) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ เริ่มต้นจากอนุสาวรีย์หลักสี่ เขตบางเขน กรุงเทพฯ ผ่านมีนบุรีถึงฉะเชิงเทรา ระยะทางประมาณ ๗๕ กิโลเมตร

(๑.๕) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ เริ่มจากสถานีขนส่งเอกมัย ผ่านสมุทรปราการถึงฉะเชิงเทรา ระยะทางประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร

(๑.๖) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔ จากสี่แยกบางนา แยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๔ (สายบางปะกง – ฉะเชิงเทรา) ถึงฉะเชิงเทรา ระยะทางประมาณ ๙๐ กิโลเมตร

(๒) เส้นทางการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัด

(๒.๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๔ เป็นทางหลวงแผ่นดินชนิด ๔ ช่องจราจรตลอดสายเชื่อมต่อเส้นทางสายหลักหมายเลข ๓ และทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข ๗ ที่จังหวัดชลบุรีเชื่อมจังหวัดชลบุรีกับจังหวัดระยองไปสู่จังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดตราด เริ่มต้นแยกจากทางหลวงหมายเลข ๓ บริเวณอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และจุดเชื่อมต่อกับทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ ที่แยกภีบาลพัฒนา หรือแยกแกลง อำเภอกองกระบัง จังหวัดระยอง ระยะทางรวม ๑๒๖ กิโลเมตร ปัจจุบันทางหลวงเส้นนี้เป็นถนนสายหลักสายหนึ่งที่ใช้เพื่อขนส่งผลผลิตทางการเกษตรทางภาคตะวันออก เนื่องจากอยู่นอกเขตนิคมอุตสาหกรรม

(๒.๒) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๕ สายฉะเชิงเทรา – อำเภอนันทบุรี – อำเภอบางละมุง – จังหวัดชลบุรี ระยะทางประมาณ ๔๙ กิโลเมตร

(๒.๓) ทางหลวงสายสามแยกหนองปลาตะเพียน อำเภอบางคล้า – สัตหีบ ระยะทางประมาณ ๑๔๗ กิโลเมตร

(๓) เส้นทางการเชื่อมโยงระหว่างกองทัพเรือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และจังหวัดระยอง

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๑ เป็นทางหลวงแผ่นดินชนิด ๒-๔ ช่องจราจร เริ่มจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ (ฉะเชิงเทรา-กบินทร์บุรี) ที่อำเภอนันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา ผ่านอำเภอบางละมุง เข้าสู่จังหวัดชลบุรี ตั้งแต่อำเภอนันทบุรี อำเภอบ่อทอง อำเภอบ้านบึง แยกเข้านิคมอุตสาหกรรมบึงทอง อำเภอสัตหีบ และผ่านอำเภอบางละมุง ตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๖ (แยกกระดังงา-ระยอง) สิ้นสุดที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ (ถนนสุขุมวิท) ที่ตำบลพลูตาหลวง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี รวมระยะทาง ๑๓๔ กิโลเมตร

(๔) เส้นทางเชื่อมโยงท่าเรือ และแหล่งอุตสาหกรรม

(๔.๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๔๑ เส้นทางสู่ท่าเรือศรีราชา ฮาร์เบอร์ และท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือแหลมฉบังเชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๑ ผ่านอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยองและเชื่อมต่อท่าเรือมาบตาพุดโดยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๖

(๔.๒) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๓๘ ท่าเรือมาบตาพุด ผ่านอำเภอบ้านค่าย อำเภอบางละมุง จังหวัดระยอง บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๑ ที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

(๕) เส้นทางการเชื่อมโยงชายแดนภาคตะวันออก ไปยังประเทศกัมพูชาและเวียดนาม

ทางสายฉะเชิงเทรา – ปราจีนบุรี ระยะทางประมาณ ๗๒ กิโลเมตร เพื่อไปสู่จังหวัดสระแก้ว และชายแดนไทย – กัมพูชาที่อำเภออรัญประเทศ

(๖) เส้นทางเชื่อมโยงชายแดนฝั่งตะวันตก (เมียนมาร์)

ทางหลวงเอเชียสาย ๑๒๓ (AH๑๒๓) ถนนเครือข่ายทางหลวงสายเอเชีย ประเภทสายรอง เริ่มต้นจากพรมแดนพม่าที่ช่องทางผ่านแดน จังหวัดกาญจนบุรี ไปตามทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๕๑๒ ๓๕๔๕ ๓๒๒๙ และ ๓๒๓ (ถนนแสงชูโต) ถึงสามแยกกระจับ จังหวัดตราดบุรี แยกซ้ายไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ผ่านจังหวัดนครปฐม ถึงทางแยกต่างระดับนครชัยศรี แยกซ้ายไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๘ (ถนนบรมราชชนนี) ถึงกรุงเทพมหานคร จากนั้นเริ่มต้นที่ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๗ (ถนนกรุงเทพฯ ชลบุรี หรือมอเตอร์เวย์) ถึงทางแยกต่างระดับโป่ง ตำบลโป่ง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี แยกซ้ายไปตามทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๖ ถึงแยกปลวกเกิด ตำบลเชิงเนิน อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง

(๗) เส้นทางเชื่อมโยงท่าเรือสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๗.๑) ทางหลวงเอเชียสาย ๑๙ (AH๑๙) ถนนเครือข่ายทางหลวงสายเอเชีย ประเภทสายรอง เริ่มต้นจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชียสาย ๑๒ (AH๑๒) บริเวณทางแยกต่างระดับนครราชสีมา (สามแยกปักธงชัย) ไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ ถึงอำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี จากนั้นตรงไปถึงแยกพนมสารคาม อำเภพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๑ แยกขวาที่ทางแยกต่างระดับ มาบเอื้อง ถึงทางแยกต่างระดับแหลมฉะเชิงเทราของทางหลวงพิเศษหมายเลข ๗ ตอนชลบุรี-พัทยา อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ถึงทางแยกต่างระดับบางพระ เข้าสู่ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๖๑ ตอนเลี้ยวเมืองชลบุรีถึงทางแยกต่างระดับหนองไม้แดง ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี แยกขวาไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔ (ถนนบางนา-บางปะกง) ถึงกรุงเทพมหานครที่แยกบางนาซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของถนนบางนา - บางปะกง ระยะทาง ๔๕๘ กิโลเมตร

(๗.๒) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓ สายฉะเชิงเทรา - นครราชสีมา ระยะทางประมาณ ๒๓๓ กิโลเมตร

๕.๒.๒ ระบบโครงข่ายรถไฟ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

ทางรถไฟสายตะวันออก เริ่มจากกรุงเทพฯ - จังหวัดฉะเชิงเทรา - จังหวัดชลบุรี นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ไปสิ้นสุดที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง ทั้งนี้เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าจากท่าเรือน้ำลึกสัตหีบ ท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง และขนส่งสินค้าจากท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด โดยมีโครงการสร้างทางรถไฟเชื่อมต่อ ๒ สาย คือ

(๑) ทางรถไฟสายศรีราชา - แหลมฉบัง เป็นเส้นทางรถไฟที่แยกจากรailway สาย ฉะเชิงเทรา - สัตหีบ ที่บริเวณอำเภอสัตหีบ มุ่งเข้าสู่ท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง มีระยะทางยาวทั้งหมด ๙.๗ กิโลเมตร

(๒) ทางรถไฟสายสัตหีบ - มาบตาพุด เป็นเส้นทางรถไฟที่แยกจากรailway สายฉะเชิงเทรา - สัตหีบ ที่สถานีเขาชีจรรย์ (ก่อนถึงสถานีรถไฟพลูตาหลวง ๔ กิโลเมตร) ผ่านนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และแยกเข้าสู่ท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุด คิดเป็นระยะทางยาวทั้งหมด ๒๔.๐๗ กิโลเมตร

๕.๒.๓ การขนส่งทางท่อ

การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยได้ร่วมลงทุนกับโรงกลั่นและบริษัท ขายปลีกน้ำมันสำหรับรถยนต์ สร้างระบบขนส่งทางท่อขึ้น ๒ โครงการ ได้แก่ (๑) โครงการขนส่งทางท่อจาก อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ไปที่ขอนแก่น กรุงเทพมหานคร โดยวางท่อตามทางรถไฟ และ (๒) โครงการ ขนส่งน้ำมันทางท่อจากอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผ่านอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี และสิ้นสุดที่ จังหวัดสระบุรี โครงการนี้จะควบคุมระบบขนส่งโดยคอมพิวเตอร์ ซึ่งการขนส่งทางท่อนี้จะช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพและความปลอดภัยจากการขนส่ง นอกจากนี้ ยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งทางบกและ ลดปัญหาการจราจรภายในจังหวัดชลบุรี และจังหวัดใกล้เคียง

๕.๒.๔ การคมนาคมขนส่งทางน้ำ

การคมนาคมขนส่งทางน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ส่วนมาก จะเกี่ยวกับการขนส่งสินค้า การประมง การเดินเรือ และการท่องเที่ยวทางทะเล ประเภทของท่าเรือ ได้แก่ ท่าเทียบเรือ เส้นทางเดินเรือ จำนวนเรือ เรือประมง เรือท่องเที่ยว เทียวเรือ และจำนวนผู้โดยสาร

ตารางที่ ๑.๑-๑๓ แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือ เส้นทางเดินเรือ เรือ เทียวเรือ และผู้โดยสารเรือโดยสาร

ท่องเที่ยว บริเวณทะเลของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	ท่าเทียบเรือ (แห่ง)	เส้นทางเดินเรือ (เส้นทาง)	เรือประมง (ลำ)	เรือท่องเที่ยว (ลำ)	เที่ยวเรือ (เที่ยว/ปี)	ผู้โดยสาร(คน/ปี)
ชลบุรี	๒	๓	๒,๒๘๕	๓๐	๒๗,๙๑๒	๓,๗๙๒,๑๔๐
ระยอง	๙	๙	๑,๘๒๒	๑๘๗	๒,๖๗๒	๑๓๗,๘๘๐
รวม	๑๘	๑๙	๔,๑๐๖	๓๒๔	๕๒๙๐๔	๕๑๖๐๕๐๔

ที่มา : กรมเจ้าท่า

จากตารางดังกล่าวข้างต้น

(๑) ท่าเทียบเรือที่สำคัญ ได้แก่ ท่าเทียบเรือแหลมฉบัง ท่าเทียบเรือ มาบตาพุด ท่าเทียบเรือแหลมฉบัง ซึ่งมีปริมาณตู้สินค้าขนส่งผ่านท่าเรือ ๖.๔๕๘ ล้านตู้ มีอัตราเติบโต เพิ่มขึ้นจาก ปี ๒๕๕๘ ร้อยละ ๘.๑๐ โดยท่าเทียบเรือแหลมฉบังเป็นท่าเรือที่จัดอยู่อันดับ ๑ ใน ๕ ของ ทวีปเอเชีย ลำดับ ๒๓ ของโลก และอยู่ในระหว่างการขยายท่าเทียบเรือในระยะที่ ๓ โดยมีโครงข่ายเชื่อมต่อ ถนนแล้ว และกำลังขยายเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งเชื่อมต่อทางราง ส่วนท่าเทียบเรือมาบตาพุดนั้น อยู่ระหว่างการขยายท่าเทียบเรือเพิ่มขีดความสามารถในการขนส่ง

(๒) แม่น้ำบางปะกงเป็นสายสำคัญที่สุดของจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งไหลผ่าน พื้นที่ตอนกลางของจังหวัด ตั้งแต่อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอบางคล้า อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบ้านโพธิ์ และไหลลงสู่อ่าวไทยที่อำเภอบางปะกง จึงเป็นแม่น้ำที่ใช้ประโยชน์ด้านคมนาคมที่สำคัญ ที่สุด นอกจากจะใช้เพื่อการคมนาคมติดต่อระหว่างพื้นที่ภายในจังหวัดแล้ว ยังใช้เป็นเส้นทางขนส่งสินค้า เกษตรที่สำคัญ อาทิ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ข้าว ข้าวโพด จากบริเวณไซโลปากแม่น้ำบางปะกง ไปถายลง เรือขนาดใหญ่ที่เกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี เพื่อส่งเป็นสินค้าออกไปต่างประเทศ

๕.๒.๕ การคมนาคมขนส่งทางอากาศ

สนามบินภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้แก่ สนามบินอู่ตะเภา เป็นสนามบินนานาชาติ ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลพลลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ห่างจากจังหวัดระยอง ประมาณ ๓๐ กิโลเมตร และอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๑๙๐ กิโลเมตร ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของ กองการบินทหารเรือ กองเรือยุทธการ และกองการทำอากาศยานอู่ตะเภา โดยมีสายการบินให้บริการ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ กำลังพัฒนาไปสู่การเป็นสนามบินเชิงพาณิชย์

๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว และศักยภาพ เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าแก่การอนุรักษ์และการพัฒนาโดยเฉพาะแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีศักยภาพเพื่อการท่องเที่ยว อาทิ ชายหาด ป่าบก ป่าชายเลน แหล่งปะการัง และเกาะต่าง ๆ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ สร้างรายได้ แก่ประชาชนในพื้นที่และประเทศ

๖.๑ ทรัพยากรป่าไม้

๖.๑.๑ ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีลักษณะแตกต่างกัน เนื่องจาก ความแตกต่างของภูมิอากาศ อุณหภูมิ ปริมาณน้ำฝน ระดับความสูงและลักษณะภูมิประเทศป่าไม้ที่พบ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ประกอบด้วย

(๑) ป่าหญ้า (Savanna) เป็นป่าที่มีแนวโน้มมากขึ้นตามลำดับ พื้นที่ป่า หญ้าเดิมเป็นป่าไม้ที่มีความอุดมสมบูรณ์มาก่อน แต่ถูกแผ้วถางทำลาย พื้นดินขาดความอุดมสมบูรณ์และ ไม่ได้ใช้ประโยชน์หญ้าชนิดต่างๆ จึงเกิดขึ้นมาทดแทน

(๒) ป่าเลนน้ำเค็ม (Mangrove Forest) เจริญเติบโตได้ดีในพื้นที่ชายฝั่ง ทะเลที่มีน้ำท่วมถึง พบในบริเวณ ปากแม่น้ำประแสร์และพังราด ลุ่มน้ำประแสร์ ปากน้ำบางปะกง ไม้ที่ พบได้แก่ โกงกาง ลำพู ลำแพน เป็นต้น

๖.๑.๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีพื้นที่ป่าไม้ ๑,๐๓๖,๓๘๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑๒.๕ ของพื้นที่ทั้งหมด จังหวัดฉะเชิงเทรามีพื้นที่ป่าไม้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดชลบุรี และ จังหวัดระยองตามลำดับ

๖.๑.๓ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย จำแนกเป็นพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ ๑๘ แห่ง พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน ๔ แห่ง เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๒ แห่ง อุทยาน แห่งชาติ ๒ แห่ง และวนอุทยานอีก ๑ แห่ง

ตารางที่ ๑.๑-๑๔ แสดงข้อมูลพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	ป่าสงวน แห่งชาติ	เขตรักษา สัตว์ป่า	ห้ามล่า สัตว์ป่า	อุทยาน แห่งชาติ	วนอุทยาน แห่งชาติ	โครงการ พระราชดำริ
ฉะเชิงเทรา	-	๑	-	-	-	๑
ชลบุรี	๙	๒	๒	-	๑	๑
ระยอง	๙	๑	-	๒	-	๑
รวม	๑๘	๔	๒	๒	๑	๓

ที่มา : กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

๖.๑.๔ ปัจจุบันพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายเกือบร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ทั้งหมด ถูกบุกรุกและเปลี่ยนแปลงสภาพการใช้ที่ดินไปค่อนข้างมากโดยเฉพาะในส่วนในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เนื่องจากบริเวณพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีความต้องการใช้ที่ดินเพื่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทั้งการประโยชน์เพื่อการเกษตร และนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรมและธุรกิจต่างๆ รวมทั้งการใช้ประโยชน์ทางสังคม ดังนั้น พื้นที่ป่าไม้ที่คงเหลืออยู่ในปัจจุบันจึงอยู่ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ประเภท อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเป็นส่วนใหญ่

๖.๒ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเล

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ในปัจจุบันมีทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเล ประกอบด้วย

๖.๒.๑ ป่าชายเลน

พันธุ์ไม้ป่าชายเลนส่วนใหญ่เริ่มจากริมฝั่งทะเลซึ่งเป็นบริเวณดินเลนอ่อน น้ำทะเลท่วมถึงอย่างสม่ำเสมอ เป็นเขตของไม้โกงกาง ถัดเข้ามาเป็นเลนดินน้ำท่วมถึงสม่ำเสมอ เป็นกลุ่มไม้ถั่วและแสม ถัดเข้ามาอีก เป็นเลนแข็งน้ำท่วมถึงครั้งคราว เป็นเขตของไม้ตะบูน โปรง และ ฝาด เขตสุดท้ายบริเวณดินแข็งติดกับแนวป่าบกมีน้ำทะเลท่วมถึงบางครั้งในรอบเดือนหนึ่งๆ เป็นเขตของไม้เสม็ดจังหวัดระยองมีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา และชลบุรีตามลำดับ

ตารางที่ ๑.๑-๑๕ แสดงข้อมูลพื้นที่ป่าชายเลนของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	พื้นที่จังหวัด (ไร่)	พื้นที่ป่าชายเลน (ไร่)
ฉะเชิงเทรา	๓,๓๔๔,๓๗๕	๗,๕๘๖
ชลบุรี	๒,๗๒๖,๘๗๕	๔,๕๕๒
ระยอง	๒,๒๒๐,๐๐๐	๑๐,๑๙๑
รวม	๘,๒๙๑,๒๕๐	๒๒,๓๒๙
ประเทศ	๓๒๐,๖๙๖,๘๘๘	๑,๕๓๔,๕๘๔

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ปี ๒๕๕๘

๖.๒.๒ แนวปะการัง

ปะการังที่ค้นพบบริเวณชายฝั่งอ่าวไทยตั้งแต่เกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี จนถึงหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง จะมีลักษณะเป็นปะการังกิ่งน้ำตลเขียว (Tree coral) ปะการังอ่อน (Soft coral) กัลปังหา (Sea fan) ปะการังสมอง (Brain coral) ปะการังเขากวาง (Table coral) ซึ่งพื้นที่แนวปะการังที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ได้แก่

(๑) จังหวัดชลบุรี มีพื้นที่แนวปะการัง ๖,๔๗๒ ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพเสื่อมโทรม บางพื้นที่มีความสมบูรณ์ในระดับปานกลาง พบมากในบริเวณหมู่เกาะล้าน เมืองพัทยา (เกาะล้าน เกาะสาก และเกาะครก) และหมู่เกาะแสมสาร อำเภอสัตหีบ (เกาะแสมสาร เกาะแรด และเกาะขาม)

(๒) จังหวัดระยอง มีพื้นที่แนวปะการัง ๓,๑๕๑ ไร่ พบมากในบริเวณหินกันน้ำ อ่าวกิวหน้าใน เกาะปลายดิน เกาะกุก เกาะทะลุ และบริเวณหินยวนซึ่งเป็นหินขนาดเล็กอยู่ระหว่างเกาะมันกลางและเกาะมันนอก จัดว่าเป็นปะการังที่สมบูรณ์แห่งหนึ่งของจังหวัดระยอง

๖.๒.๓ แหล่งหญ้าทะเล

ทรัพยากรหญ้าทะเลจะเจริญเติบโตในบริเวณอ่าวและหมู่เกาะที่คลื่นลมสงบ ราวเดือนธันวาคมถึงเดือนมีนาคม และบางพื้นที่พบได้ตลอดทั้งปี หญ้าทะเลที่พบ ได้แก่ Halophila decipiens, Halophila minor, Halodule pinifolia และ Ruppia maritima ฯลฯ พบมากในบริเวณเกาะคราม เกาะพระ ในพื้นที่อ่าวสัตหีบ จังหวัดชลบุรี บริเวณชายฝั่งทะเลเขตอำเภอมะขาม และอำเภอบ้านฉาง บริเวณหมู่บ้าน อ่าวมะขามป้อมจนถึงปากแม่น้ำประแสร์ อำเภอกองกระบัง บริเวณปากคลองหัวหิน อำเภอกองกระบัง จังหวัดระยอง จนถึงบริเวณปากแม่น้ำพังราด

๖.๓ ทรัพยากรแร่

แร่ที่สำคัญที่พบในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้แก่ ทราาย ทราายแก้ว ทองคำ ทองแดง หินปูน หินแกรนิตชนิดหินประดับ เฟลด์สปาร์และแร่หนัก คิดเป็นพื้นที่ทั้งสิ้น ๕,๔๔๗.๖๑ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๓๑.๙๑ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ แร่ที่ค้นพบมากที่สุดได้แก่ ทองคำ (๔,๐๙๓.๒๒ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๓๑.๙๑ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑) โดยมีการกระจายตัวอย่างแน่นอนในจังหวัดชลบุรีและจังหวัดระยอง แร่ที่พบรองลงมาคือ แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง แร่หินประดับชนิดแกรนิต และทราายแก้วในจังหวัดระยอง และฉะเชิงเทรา

๖.๔ ทรัพยากรดิน

ลักษณะโดยทั่วไปของดินในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เป็นดินที่เกิดจากการผุพังของภูเขา ส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย มีการระบายน้ำดี ไม่อุดมสมบูรณ์ ต้องใช้ปุ๋ยเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ เป็นดินที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกพืชไร่ พืชไร่ พืชสวน ส่วนบริเวณที่สูงเป็นดินที่เกิดจากการสลายตัวของหินบะซอลต์ หินปูนเหมาะแก่การปลูกพืชสวน เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด เป็นต้น ส่วนบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมีดินออลูเวียนที่เหมาะสมใช้ทำนา

ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลมีลักษณะเป็นดินตะกอนตามชายฝั่งหรือที่ลุ่มริมทะเล ดินเลนน้ำเค็มเหมาะแก่การเจริญเติบโตของแสม โกงกาง ไม้พุ่มเตี้ย และไม้ลำต้นอ่อน เนื่องจากพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ตั้งอยู่ติดกับชายฝั่งอ่าวไทย ทำให้คุณสมบัติของดินในพื้นที่มีทั้งข้อดี ข้อเสีย คือ มีข้อได้เปรียบด้านความอุดมสมบูรณ์ของดิน เนื่องจากวัตถุดิบกำเนิดดินเป็นดินตะกอน ปากแม่น้ำทับถมกัน ในขณะเดียวกัน พื้นที่ติดกับทะเลมีปัญหาเรื่องน้ำเค็มและน้ำกร่อยส่งผลต่อคุณภาพ ของดินเป็นดินเปรี้ยวและดินเค็ม

๖.๕ ทรัพยากรน้ำ

๖.๕.๑ แหล่งน้ำผิวดิน

ปริมาณน้ำธรรมชาติในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีแหล่งน้ำผิวดิน ที่สำคัญจากแม่น้ำลำธาร ซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาตอนกลางและตอนเหนือของพื้นที่ ลำน้ำส่วนใหญ่ เป็นลำน้ำสายสั้นๆ ไหลจากเหนือลงใต้ ปริมาณน้ำฝนในพื้นที่เฉลี่ยรายปีแต่ละลุ่มน้ำอยู่ระหว่าง ๑,๑๘๐ มิลลิเมตรถึง ๒,๐๐๐ มิลลิเมตรต่อปี แม้ว่าปริมาณน้ำฝนในพื้นที่มีปริมาณค่อนข้างสูง แต่ลักษณะการกระจายของฝนไม่สม่ำเสมอ ฝนที่ตกในพื้นที่จะแปรเป็นปริมาณน้ำผิวดินเฉลี่ยเพียง ๑๔,๓๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีหรือคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๙ ของปริมาณน้ำฝนปริมาณน้ำฝนราย ร้อยละ ๖๐ จะซึมลงสู่ใต้ดิน ไหลลงทะเลและระเหยไปในอากาศ จังหวัดฉะเชิงเทรามีปริมาณน้ำผิวดิน สูงสุด ในขณะที่จังหวัดชลบุรีมีปริมาณน้ำผิวดินน้อยที่สุด ในอำเภอกะสี้ขัง และอำเภอบานทอง

(๑) แหล่งน้ำธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีแม่น้ำลำธาร หลายสาขา สามารถแบ่งเขตลุ่มน้ำตามพื้นที่บริหารจัดการเป็น ๓ ลุ่มน้ำ ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๑๖ แสดงข้อมูลพื้นที่ลุ่มน้ำของกลุ่มจังหวัด

ชื่อลุ่มน้ำย่อย	ครอบคลุมพื้นที่		พื้นที่รับน้ำ (ตารางกิโลเมตร)
	จังหวัด	อำเภอ	
พื้นที่ลุ่มน้ำปราจีนบุรี			๓๓๘.๗๙
คลองพระสทิง (๑๕.๐๒)	ฉะเชิงเทรา	สนามชัยเขต, ท่าตะเกียบ	๗๗.๘๕
แม่น้ำพระปรง (๑๕.๐๓)	ฉะเชิงเทรา	ท่าตะเกียบ	๕๐.๔๖
แม่น้ำปราจีนบุรีสายหลัก (๑๕.๐๕)	ฉะเชิงเทรา	สนามชัยเขต, พนมสารคาม	๒๑๐.๔๘
พื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง			๖,๑๗๓.๖๓
แม่น้ำนครนายก (๑๖.๐๒)	ฉะเชิงเทรา	บางน้ำเปรี้ยว	๘.๙๙
คลองท่าลาด (๑๖.๐๓)	ชลบุรี	เกาะจันทร์, บ่อทอง	๒๗.๔๕
	ฉะเชิงเทรา	พนมสารคาม, สนามชัยเขต, ราชสาส์น, แปลงยาว, ท่าตะเกียบ	๒,๗๔๙.๕๖
คลองหลวง (๑๖.๐๔)	ชลบุรี	พานทอง , พนัสนิคม, บ่อทอง หนองใหญ่, บ้านบึง, เกาะจันทร์	๑,๘๖๙.๓๖
	ฉะเชิงเทรา	ท่าตะเกียบ, แปลงยาว	๒๗.๖๔
แม่น้ำบางปะกงสายหลัก (๑๖.๐๕)	ชลบุรี	เกาะจันทร์, บ่อทอง, พนัสนิคม, พานทอง, เมือง, หนองใหญ่	๑๘๗.๐๓
	ฉะเชิงเทรา	เมืองฉะเชิงเทรา, บางคล้า, บางปะกง, บางน้ำเปรี้ยว, บ้านโพธิ์, คลองเขื่อน, ราชสาส์น	๑,๓๐๓.๖๐

พื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก			๖,๒๕๔.๓๓
ชลบุรี (๑๘.๐๑)	ชลบุรี	เมืองชลบุรี,ศรีราชา,บางละมุง	๘๓๒.๑๐
ระยองตะวันออก (๑๘.๐๒)	ชลบุรี	สัตหีบ	๔๙๑.๓๔
	ระยอง	บ้านฉาง	๓๑๑.๑๖
คลองใหญ่ (๑๘.๐๓)	ชลบุรี	สัตหีบ,บางละมุง	๓๔๙.๕๗
	ระยอง	เมืองระยอง, บ้านค่าย, นิคมพัฒนาปลวกแดง	๑,๔๕๔.๔๓
ระยองตะวันออก (๑๘.๐๔)	ระยอง	เมืองระยอง,แกลง,วังจันทร์	๕๐๑.๐๐
แม่น้ำประแสร์ (๑๘.๐๕)	ชลบุรี	หนองใหญ่	๗๒๖.๖๒
	ระยอง	เขาชะเมา,วังจันทร์,แกลง,บ้านค่าย	๑,๔๕๖.๔๓
แม่น้ำพังราด (๑๘.๐๖)	ระยอง	แกลง,วังจันทร์	๑๔๑.๖๘

ที่มา : กรมชลประทาน

(๒) ปริมาณน้ำเก็บกักเป็นปริมาณน้ำที่สามารถเก็บกักได้ในแต่ละปี จากความจุของแหล่งกักเก็บน้ำที่มีการก่อสร้างแล้วเสร็จในปัจจุบัน ทั้งที่เป็นโครงการชลประทาน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ของกรมชลประทาน และโครงการพัฒนาแหล่งน้ำของ หน่วยงานอื่นๆ เช่น กรมทรัพยากรน้ำ เป็นต้น โดยปัจจุบัน ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีความสามารถในการเก็บกักน้ำได้ประมาณ ๑,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ ๘.๓๙ ของปริมาณน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เท่านั้น จึงก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำ ในเกือบทุกอำเภอของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

อ่างเก็บน้ำในภาคตะวันออก ๑ ในปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ มีทั้ง ขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก รวม ๙๘ อ่าง อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่มีเฉพาะที่จังหวัดชลบุรีและ จังหวัดระยอง ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๑๗ แสดงข้อมูลประเภทแหล่งน้ำของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	รวม	ประเภทแหล่งน้ำ Type of water resources								
		อ่างเก็บน้ำ			ฝาย คอน กรีต	ทำนบ	สระ หนอง บึง	คู คลอง	บ่อ บาดาล	บ่อน้ำ ตื้น
		ขนาด ใหญ่	ขนาด กลาง	ขนาด เล็ก						
ฉะเชิงเทรา	๔๑๗	-	๒	๒๗	๙๕	๑๕	๗๒	๒๐๖	-	-
ชลบุรี	๒,๐๕๗	๑	๗	๔๒	๖๖	๖	๓๙	๕๑	๑,๗๕๓	๙๒
ระยอง	๒๙๐	๒	๓	๑๐	๕๖	๓	๑๕๕	๖๑	-	-
รวม	๒,๗๖๔	๓	๑๖	๗๙	๒๑๗	๒๔	๒๖๖	๓๑๘	๑,๗๕๓	๙๒

ที่มา : สำนักงานชลประทานจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง

ปริมาณน้ำในเขื่อนขนาดใหญ่และขนาดกลางของกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก ๑ มีเพียงร้อยละ ๒ ของปริมาณน้ำในเขื่อนทั้งหมดของประเทศไทย มีระดับเก็บกักของอ่าง และแหล่งน้ำ รวมปริมาณน้ำที่เก็บกักได้ ๑,๘๑๙.๙ ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งสามารถจัดสรรได้เพียง ๑,๕๖๘.๓ ล้านลูกบาศก์เมตร

(๓) สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน) ได้ประมาณความต้องการใช้น้ำในกลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก มีความต้องการใช้น้ำทั้งหมด ๔,๐๑๘.๑๖ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี มีพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทานในกลุ่มน้ำชายฝั่งตะวันออก มีประมาณร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมด ซึ่งต้องอาศัยน้ำฝนในการทำการเกษตร ดังรายละเอียดตารางที่ ๑.๑-๑๘

ตารางที่ ๑.๑-๑๘ แสดงข้อมูลปริมาณความต้องการน้ำกลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

ลำดับ	ความต้องการใช้น้ำกลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก	ปริมาณความต้องการใช้น้ำ (ล้าน ลบ.ม./ปี)
๑.	น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการท่องเที่ยว	๒๐๐.๓๑
๒.	น้ำเพื่อใช้การเกษตร	๓,๔๘๔.๒๖
๓.	น้ำเพื่อการอุตสาหกรรม	๑๒๔.๑๑
๔.	น้ำเพื่อการปศุสัตว์	๓.๙๖
	รวม	๓,๘๑๒.๖๔
๕.	น้ำเพื่อการรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำ	๒๐๕.๒๒
	รวมความต้องการใช้น้ำทั้งหมด	๔,๐๑๘.๑๖

ที่มา : สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)

๖.๕.๒ แหล่งน้ำบาดาล

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีบ่อน้ำบาดาลจำนวน ๗,๔๗๙ บ่อ ส่วนใหญ่ขุดเจาะขึ้นเพื่อใช้น้ำในการผลิตประปาหมู่บ้าน และเพื่อการอุปโภคบริโภค ในครัวเรือนสำหรับกิจกรรมทางการเกษตร อุตสาหกรรม ประมง และปศุสัตว์มีอยู่บ้างแต่ไม่มากนัก บริเวณที่มีศักยภาพน้ำบาดาลเหมาะสมต่อการนำมาใช้ ได้แก่

(๑) บริเวณที่รองรับด้วยหินแข็ง ระหว่างอำเภอเมืองระยองกับอำเภอแกลง จังหวัดระยอง ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๒๐๐ ตารางกิโลเมตร ในแนวของรอยเลื่อนแกลง และมีรอยแตกอยู่มากทำให้เป็นแหล่งกักเก็บน้ำได้ดี ปริมาณน้ำตั้งแต่ ๑๐-๒๕ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ที่ความลึกตั้งแต่ ๕๐-๘๐ เมตร

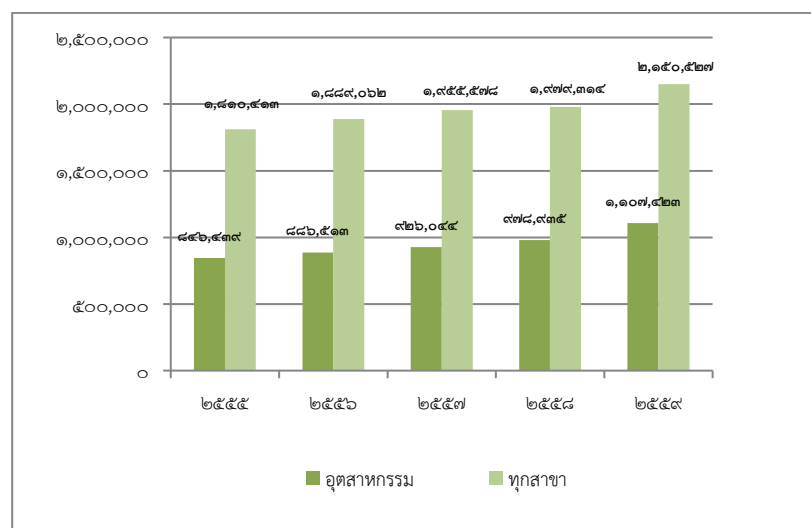
(๒) บริเวณด้านตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้ของอำเภอนนทบุรี จังหวัดชลบุรี ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๔๐๐ ตารางกิโลเมตร น้ำใต้ดินอยู่ในรอยแตกรอยแยกของหินแปร และหิน Conglomerate ปริมาณน้ำตั้งแต่ ๑๐-๒๕ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ที่ความลึกตั้งแต่ ๓๐-๑๐๐ เมตร

(๓) จังหวัดฉะเชิงเทราพบว่าแหล่งน้ำใต้ดินหรือน้ำบาดาลอยู่ทั่วไปภายในจังหวัดโดยพื้นที่ที่มีปริมาณน้ำใต้ดินมากจะอยู่ทางด้านตะวันตกของจังหวัดในเขตลุ่มน้ำบางปะกง ส่วนทางด้านตะวันออกมีปริมาณน้ำใต้ดินน้อย น้ำใต้ดินส่วนใหญ่มีคุณภาพไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการอุปโภคบริโภคหรือเกษตรกรรม เนื่องจากน้ำมีความเค็มหรือน้ำกร่อยพื้นที่ที่สามารถนำน้ำใต้ดินมาใช้ประโยชน์ได้ คือบางส่วนของอำเภอบางคล้าอำเภอสนามชัยเขต อำเภอนมสารคาม อำเภอนาทะเกียบ แต่มีปริมาณน้อย

๗. การวิเคราะห์ศักยภาพและสถานการณ์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

๗.๑ สาขาอุตสาหกรรม

ในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมและมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรม ณ ราคาประจำปี ดังนี้

ภาพที่ ๑.๑-๔ แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมและมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมและมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นทุกปี โดยมีสัดส่วนระหว่างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมและมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรม และอัตราการขยายตัวในสาขาอุตสาหกรรม ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๑๙ แสดงข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมและมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
ผลิตภัณฑ์มวลรวม	๘๔๖,๔๓๙	๘๘๖,๕๑๓	๙๒๖,๐๔๔	๙๗๘,๙๓๕	๑,๑๐๗,๔๒๓
ผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรม	๑,๘๑๐,๔๑๓	๑,๘๘๙,๐๖๒	๑,๙๕๕,๕๗๘	๑,๙๗๙,๓๑๔	๒,๑๕๐,๕๒๗
สัดส่วน	๔๖.๗๕๔	๔๖.๙๒๙	๔๗.๓๕๔	๔๙.๔๕๘	๕๑.๔๙๕
อัตราการขยายตัว	๔.๗๖๘	๔.๗๓๔	๔.๔๕๙	๕.๗๑๑	๑๓.๑๒๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากตารางดังกล่าวจะเห็นได้ว่า สัดส่วนระหว่างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมและมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ อยู่ระหว่าง ๔๖.๗๕๔-๕๑.๔๙๕ และเมื่อเทียบสัดส่วนแล้วจะเห็นได้ว่าเพิ่มขึ้นทุกปี เช่นเดียวกับอัตราการขยายตัวในสาขาอุตสาหกรรมที่มีการเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๔๕๙ โดยในปี ๒๕๕๙ มีอัตราการขยายตัวในสาขาอุตสาหกรรมมากที่สุด คือ ขยายตัวร้อยละ ๑๓.๑๒๕ และหากพิจารณาถึงมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมของแต่ละจังหวัดแล้วจะพบว่า

ตารางที่ ๑.๑-๒๐ แสดงข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมของจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

ภาคตะวันออก ๑

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
ฉะเชิงเทรา	๒๓๖,๕๑๐	๒๑๖,๐๒๔	๒๒๐,๒๔๓	๒๑๑,๐๒๔	๒๓๑,๑๐๐
ชลบุรี	๓๑๐,๙๘๑	๓๓๔,๓๕๓	๓๖๗,๙๗๕	๓๙๖,๔๑๗	๔๖๒,๒๔๒
ระยอง	๒๙๘,๙๔๗	๓๓๖,๑๓๖	๓๓๗,๘๒๖	๓๗๑,๔๙๔	๔๑๔,๐๘๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในจำนวน ๓ จังหวัด ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมสูงสุด รองลงมาคือ ระยองและฉะเชิงเทรา และในปี ๒๕๕๙ เป็นปีที่ทุกจังหวัดมีมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมสูงสุดในช่วง ๕ ปี (๒๕๕๕-๒๕๕๙)

ฐานอุตสาหกรรมหลักของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ประกอบด้วย (๑) กลุ่มยานยนต์และชิ้นส่วนในชลบุรี และระยอง (๒) กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในชลบุรี และระยอง (๓) กลุ่มปิโตรและเคมีภัณฑ์ในชลบุรี และระยอง (๔) กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปในระยอง (๕) กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (กิจการเส้นใยประดิษฐ์ด้ายหรือผ้าฟอกย้อม/พิมพ์เครื่องนุ่งห่ม) ในชลบุรี สำหรับฉะเชิงเทราเป็นอุตสาหกรรมด้านการเกษตร อาหาร พลาสติก โลหะ และขนส่ง โดยในปี ๒๕๕๙ มีโรงงานอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จำนวน ๘,๖๖๗ แห่ง เงินลงทุน ๑,๔๒๘,๕๐๑ ล้านบาท มีแรงงานจำนวน ๔๓๘,๔๖๖ คน จำแนกตามจังหวัดได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๒๑ แสดงข้อมูลประเภทอุตสาหกรรมจำแนกตามการผลิต ปี ๒๕๕๙ ของกลุ่มจังหวัด

ภาคตะวันออก ๑

จังหวัด	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน		
			ชาย	หญิง	รวม
ฉะเชิงเทรา	๑,๗๑๕	๓๔๔,๐๕๖	๗๘,๖๓๖	๖๗,๒๐๒	๑๔๕,๘๓๘
ชลบุรี	๓,๑๘๘	๔๑๙,๗๖๒	๙๘,๙๘๗	๘๒,๙๐๕	๑๘๑,๘๙๒
ระยอง	๒,๗๑๓	๙๐๑,๗๔๑.๗๓	๑๐๙,๒๒๑	๓๖,๒๔๕	๑๔๕,๔๖๖
รวม	๘,๖๖๗	๑,๔๒๘,๕๐๑	๓๑๖,๗๑๐	๑๒๖,๓๕๒	๔๔๓,๐๖๒

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ซึ่งอยู่ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกนั้น เป็นเขตประกอบการนิคมอุตสาหกรรมที่สำคัญ ภายในพื้นที่ทั้งสิ้น ๓๒ แห่ง โดยตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ๑๕ แห่ง จังหวัดระยองจำนวน ๑๒ แห่ง และจังหวัดฉะเชิงเทรา ๕ แห่ง ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๒๒ แสดงข้อมูลนิคมอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

ลำดับ	จังหวัดฉะเชิงเทรา	ลำดับ	จังหวัดชลบุรี	ลำดับ	จังหวัดระยอง
๑	นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์	๑	นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี	๑	นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด
๒	นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์	๒	นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร	๒	นิคมอุตสาหกรรมเหมราชตะวันออก (มาบตาพุด)
๓	นิคมอุตสาหกรรมที เอฟ ดี	๓	นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร (โครงการ ๒)	๓	นิคมอุตสาหกรรมผาแดง
๔	นิคมอุตสาหกรรม ๓๐๔ ปาร์ค ๒ ฉะเชิงเทรา	๔	นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง	๔	นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง)
๕	นิคมอุตสาหกรรมสวนอุตสาหกรรมวินโคสต์	๕	นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (แหลมฉบัง)	๕	นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้
		๖	นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (โครงการ ๓)	๖	นิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์น ซีบอร์ด
		๗	นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (โครงการ ๔)	๗	นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย
		๘	นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง	๘	นิคมอุตสาหกรรม อาร์ ไอ แอล
		๙	นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (โครงการ ๕)	๙	นิคมอุตสาหกรรมท่าเรือ เอเชียเทอร์มินัล

ตารางที่ ๑.๑-๒๒ แสดงข้อมูลนิคมอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (ต่อ)

ลำดับ	จังหวัดฉะเชิงเทรา	ลำดับ	จังหวัดชลบุรี	ลำดับ	จังหวัดระยอง
		๑๐	นิคมอุตสาหกรรมบ้านบึง	๑๐	นิคมอุตสาหกรรมระยอง (บ้านค่าย)
		๑๑	นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี (โครงการ ๒)	๑๑	นิคมอุตสาหกรรมหลักชัยเมืองยาง
		๑๒	นิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์น ซีบอร์ด แห่งที่ ๒	๑๒	นิคมอุตสาหกรรมเหมราชระยอง ๓๖
		๑๓	นิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์น ซีบอร์ด แห่งที่ ๓		
		๑๔	นิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์น ซีบอร์ด แห่งที่ ๔		
		๑๕	นิคมอุตสาหกรรมยามาโตะอินดัสตรีส์		

๗.๒ สาขาเกษตรกรรม

จากข้อมูลการใช้ประโยชน์จากที่ดินในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จะพบว่า มีการใช้ประโยชน์จากที่ดินเพื่อเกษตรกรรมคิดเป็นร้อยละ ๖๗ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยมีมูลค่าผลผลิตมวลรวมภาคเกษตรกรรม ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ดังนี้

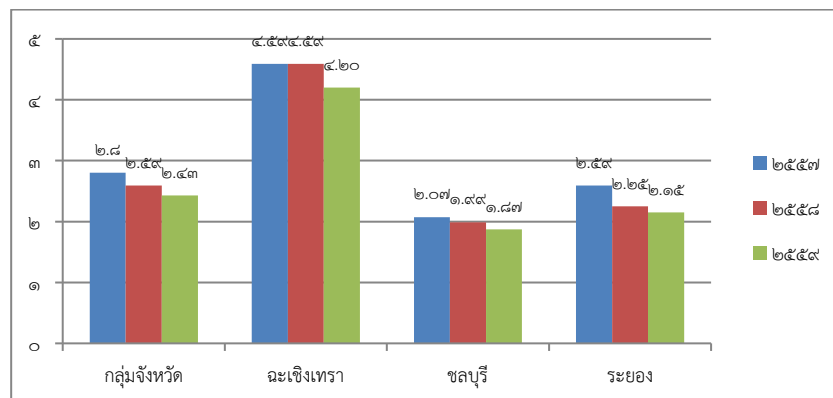
ตารางที่ ๑.๑-๒๓ แสดงผลผลิตภัณท์มวลรวมภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัด

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
ฉะเชิงเทรา	๑๙,๘๒๙	๑๘,๖๘๒	๑๘,๒๗๒
ชลบุรี	๑๖,๐๑๔	๑๕,๘๓๑	๑๖,๖๙๗
ระยอง	๒๑,๐๕๙	๑๘,๙๓๖	๒๐,๒๓๖
กลุ่มจังหวัด	๕๖,๙๐๒	๕๓,๔๔๙	๕๕,๒๐๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากข้อมูลผลผลิตภัณท์มวลรวมภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ตามตารางข้างต้น พบว่าในปี ๒๕๕๙ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีมูลค่าผลผลิตภัณท์มวลรวมภาคเกษตร จำนวน ๕๕,๒๐๕ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘ (๕๓,๔๔๙ ล้านบาท) แต่อย่างไรก็ดี มูลค่าดังกล่าวก็ยังน้อยกว่ามูลค่าผลผลิตภัณท์มวลรวมภาคเกษตร ในปี ๒๕๕๗ ซึ่งมีมูลค่า ๕๖,๙๐๒ ล้านบาท โดยจังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลผลิตภัณท์มวลรวมภาคเกษตรสูงที่สุดในจำนวน ๓ จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ นอกจากนี้ หากพิจารณาถึงสัดส่วนมูลค่าผลผลิตภัณท์มวลรวมภาคเกษตรกับมูลค่าผลผลิตภัณท์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดแล้ว จะพบว่า มีสัดส่วนลดลงทุกปี

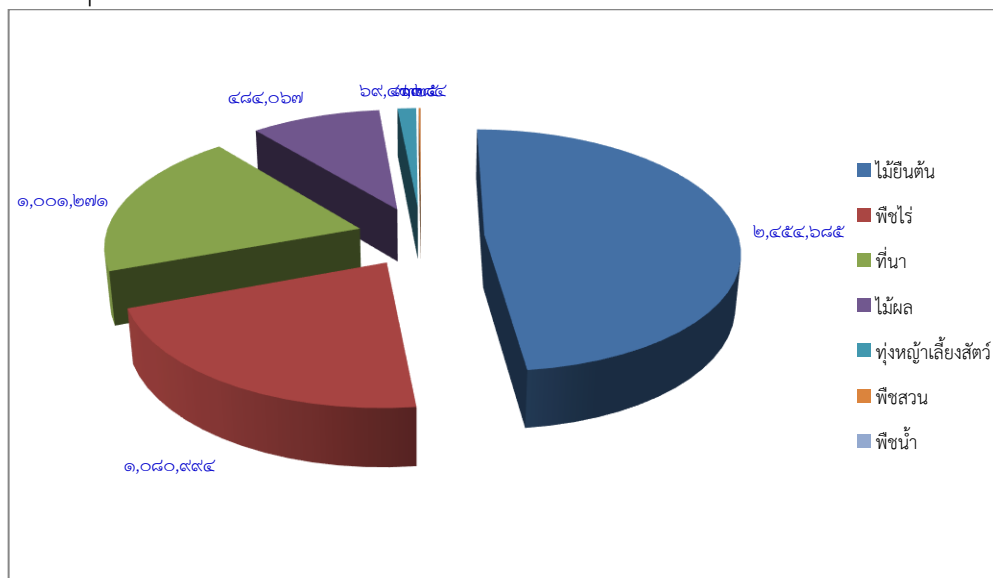

ภาพที่ ๑.๑-๕ แสดงสัดส่วนมูลค่าผลผลิตภัณท์มวลรวมภาคเกษตรต่อผลผลิตภัณท์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด

จากภาพที่ ๑.๑-๕ แสดงให้เห็นว่า โดยปี ๒๕๕๗ มีสัดส่วนมูลค่าผลผลิตภัณท์มวลรวมภาคเกษตรกรรมกับมูลค่าผลผลิตภัณท์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด เท่ากับ ๒.๘๐ ในขณะที่ ในปี ๒๕๕๘ และ ปี ๒๕๕๙ มีสัดส่วนเท่ากับ ๒.๕๙ และ ๒.๔๓ ลดลงจากปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ และหากพิจารณาถึงข้อมูลสัดส่วนมูลค่าผลผลิตภัณท์มวลรวมภาคเกษตรกับมูลค่าผลผลิตภัณท์มวลรวมของแต่ละจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จะพบว่า จังหวัดฉะเชิงเทรา มีสัดส่วนสูงกว่าจังหวัดระยองและจังหวัดชลบุรี

๗.๒.๑ พืช

พืชที่ปลูกในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ สามารถจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ ดังนี้

ภาพที่ ๑.๑-๕ แสดงการถือครองที่ดินทางการเกษตรของกลุ่มจังหวัด
ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน ปี ๒๕๕๙

พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่ในกลุ่มจังหวัดจะเป็นพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้น (เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน) มากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ๒,๔๕๔,๖๘๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๑๕ รองลงมาคือ พื้นที่เพาะปลูกพืชไร่ (เช่น อ้อย มันสำปะหลัง) จำนวน ๑,๐๘๐,๙๙๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๒๐ พื้นที่นาข้าว จำนวน ๑,๐๐๑,๒๗๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๐ และพื้นที่เพาะปลูกไม้ผล (มะม่วง มะพร้าว ทุเรียน มังคุด เงาะ ขนุน และสับปะรด เป็นต้น) จำนวน ๔๘๔,๐๖๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๐ ซึ่งพื้นที่เกษตรกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัด สาเหตุสำคัญของการลดลงของพื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่มาจากผลของการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ และ ในกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก ๑ รวมทั้งความผันผวนของราคาสินค้าทางการเกษตรและสภาพดิน ฟ้า อากาศ ที่มีความแน่นอนทำให้เกษตรกรเกิดความไม่มั่นใจในการลงทุน และการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรในอนาคต ส่งผลให้เกษตรกรส่วนใหญ่ขายที่ทำกินให้แก่กลุ่มนายทุนไปเป็นจำนวนมากเนื่องจากได้ราคาดี รวมทั้งการรื้อถอนพื้นที่เมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ เข้ามาในพื้นที่เกษตรกรรมเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะพื้นที่นา และ ไร่ ในขณะที่พื้นที่ทุ่งหญ้าและโรงเรือนเลี้ยงสัตว์สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้นและไม้ผลกลับมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเพราะปัจจุบันเกษตรกรเริ่มนิยมหันมาทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยเฉพาะกุ้งบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลและการปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้นเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ ทุเรียน มังคุด มะม่วง มะพร้าว ฯลฯ เพื่อการส่งออกแทนการทำนาและทำไร่ เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีมูลค่าทางการผลิตสูงราคาดีและเป็นที่ต้องการของตลาดรวมทั้งมีนโยบายของรัฐบาลในการเปิดการค้าเสรีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่งผลทำให้แนวโน้มการปลูกพืชเศรษฐกิจภายในพื้นที่มีแนวโน้ม การขยายตัวเพิ่มมากขึ้นในอนาคต ซึ่งในฤดูกาลผลิตประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘/๒๕๕๙ มีผลผลิตภาคการเกษตร ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๒๔ แสดงผลภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัด

ชนิดพืช (จังหวัด)	พื้นที่ปลูก ทั้งประเทศ(ไร่)	พื้นที่ปลูกของ กลุ่มจังหวัด (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (ก.ก.ต่อไร่)
ข้าวนาปี (ฉ,ช,ร)	๕๘,๖๔๕,๔๗๔	๗๐๖,๓๘๙	๖๙๖,๔๗๒	๔๓๑,๒๑๗	๑,๕๘๘
ข้าวนาปรัง (ฉ,ช,ร)	๕,๑๓๗,๖๘๕	๓๙๗,๙๗๔	๓๙๑,๕๒๘	๒๔๘,๙๒๗	๑,๘๑๘
ทุเรียน (ช,ร)	๗๑๕,๓๔๑	๖๖,๙๙๓	๕๖,๓๙๗	๕๙,๘๒๕	๑,๙๗๕
มังคุด (ช,ร)	๔๔๗,๙๔๕	๒๘,๙๐๖	๒๖,๙๒๕	๑๓,๔๖๕	๙๔๓
มะม่วง (ฉ,ช,ร)	๖๑๔,๑๗๘	๔๑,๓๑๗	๒๐,๘๗๔	๒๒,๑๙๐	๒,๑๘๗
มะพร้าว (ฉ,ช,ร)	๑,๑๕๓,๒๕๒	๖๖,๖๐๕	๖๐,๒๗๕	๗๖,๘๙๖	๒,๖๕๐
สับปะรด (ฉ,ช,ร)	๔๗๓,๘๗๑	๖๔,๗๑๕	๖๒,๕๐๐	๓๕๙,๙๓๗	๑๖,๓๓๒
ขนุน (ช,ร)	๔๗,๓๔๔	๑๙,๑๐๙	๘,๔๕๘	๒๓,๖๘๘	๓,๒๓๗
เงาะ (ร)	๒๘๖,๖๙๓	๑๐,๒๕๗	๔,๘๕๕	๕,๒๔๓	๖๒๙
ยางพารา (ฉ,ช,ร)	๒๓,๓๔๐,๓๒๕	๑,๑๗๘,๘๕๔	๙๘๑,๑๘๙	๒๑๓,๙๖๒	๖๕๑
ไม้เศรษฐกิจ (สนและยูคา) (ฉ,ช,ร)	๗๙๔,๐๖๔	๑๑๔,๓๑๗	๒,๓๗๐	๓๐,๕๒๐	๑๑,๔๖๒
ปาล์มน้ำมัน (ฉ,ช,ร)	๕,๑๘๕,๗๒๖	๑๕๗,๘๘๕	๑๕๒,๙๕๑	๓๔๑,๕๙๔	๖,๑๑๑
มันสำปะหลัง (ฉ,ช,ร)	๙,๓๑๕,๐๑๒	๕๗๒,๔๙๙	๕๒๖,๑๐๓	๒,๐๒๒,๐๗๔	๑๑,๗๗๔
อ้อยโรงงาน (ฉ,ช,ร)	๑๑,๗๐๒,๕๔๗	๑๒๐,๘๑๒	๔๓,๗๘๐	๕๗๖,๓๗๙	๒๗,๔๘๒

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

จากข้อมูลผลผลิตด้านการเกษตรในฤดูกาลผลิตประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘/๒๕๕๙ ดังกล่าว หากจำแนกตามพื้นที่การผลิตในแต่ละจังหวัดจะพบว่า

(๑) จังหวัดฉะเชิงเทรา มีพื้นที่เพาะปลูกพืชสำคัญรวม ๑,๕๑๖,๔๒๘ ไร่ พืชที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน และสับปะรด ตามลำดับ จำนวน ๑,๒๖๒,๐๕๑ ไร่ ให้ผลผลิตรวม ๑,๕๒๙,๘๗๔ ตัน พื้นที่ไม้ผลไม้ยืนต้น เพาะปลูกพืชสำคัญ ได้แก่ มะม่วง ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และไม้เศรษฐกิจ (สนและยูคา) ตามลำดับ จำนวน ๒๕๔,๓๗๗ ไร่ ให้ผลผลิตรวม ๒๙๑,๙๒๙ ตัน มีพื้นที่ปลูกพืชผักสวนครัว ๙,๓๕๗ ไร่ ให้ผลผลิตรวม ๑๒,๐๓๔ ตัน

(๒) จังหวัดชลบุรี มีพื้นที่เพาะปลูกพืชสำคัญรวม ๑,๐๑๒,๕๐๘ ไร่ พืชที่สำคัญ ได้แก่ มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง และสับปะรด ตามลำดับ จำนวน ๕๐๒,๒๔๐ ไร่ ให้ผลผลิตรวม ๑,๗๓๙,๐๕๗ ตัน พื้นที่ไม้ผลไม้ยืนต้น เพาะปลูกพืชสำคัญ ได้แก่ ยางพารา ไม้เศรษฐกิจ (สนและยูคา) ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว มะม่วง ขนุน มังคุด ทุเรียน ตามลำดับ จำนวน ๕๑๐,๒๖๘ ไร่ ให้ผลผลิตรวม ๓๙๓,๕๑๖ ตัน มีพื้นที่ปลูกพืชผักสวนครัว ๘,๙๗๓ ไร่ ให้ผลผลิตรวม ๑๓.๒ ตัน มีพื้นที่ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ ๕๗๑ ไร่ ให้ผลผลิตรวม ๓๓๑.๔ ตัน

(๓) จังหวัดระยอง มีพื้นที่เพาะปลูกพืชสำคัญรวม ๑,๐๑๒,๖๙๖ ไร่ พืชที่สำคัญ ได้แก่ มันสำปะหลัง สับปะรด อ้อยโรงงาน ข้าวนาปี และข้าวนาปรัง ตามลำดับ จำนวน ๙๘,๐๙๘ ไร่ ให้ผลผลิตรวม ๓๖๘,๖๐๓ ตัน พื้นที่ไม้ผลไม้ยืนต้น เพาะปลูกพืชสำคัญ ได้แก่ ยางพารา ทุเรียน ปาล์มน้ำมัน มังคุด เงาะ ขนุน ไม้เศรษฐกิจ (สนและยูคา) มะม่วง มะพร้าว ตามลำดับ จำนวน ๙๑๔,๕๙๘ ไร่ ให้ผลผลิตรวม ๓๐๗,๐๕๓ ตัน

๗.๒.๒ ปศุสัตว์

ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ อาทิ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ สุกร นอกจากนี้ มีเป็ดเนื้อ เป็ดไข่

(๑) ไก่ : โดยเฉพาะไก่เนื้อมีการเลี้ยงมาก รวม ๓๑,๗๒๖,๓๔๑ ตัว ในจังหวัดชลบุรี ที่อำเภอบ้านบึง บ่อทอง ศรีราชา พนัสนิคม เมืองชลบุรี หนองใหญ่ พานทอง บางละมุง เกาะจันทร์ และสัตหีบ ตามลำดับ และจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่อำเภอพนมสารคาม แพลงยาว สนาบไชยเขต ปัจจุบันได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์มทั้งหมด ในส่วนของไก่ไข่ ๑๒,๓๘๘,๐๓๓ ตัว มีการเลี้ยงไก่ไข่ ในลักษณะอิสระมีทั้งรายใหญ่ กลาง เล็ก จำนวนมากโดยแหล่งเพาะเลี้ยงกระจายทั่วทั้ง เช่นที่จังหวัดชลบุรี มีการเลี้ยงกันมากที่ อำเภอพนัสนิคม บ้านบึง บ่อทอง หนองใหญ่ พานทอง บางละมุง เกาะจันทร์ ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรากระจายในทุกอำเภอ

(๒) สุกร : แหล่งเพาะเลี้ยงที่สำคัญ เลี้ยงมากในจังหวัดระยอง และฉะเชิงเทรา จำนวนสุกรทั้งหมด ๗๖๕,๖๔๕ ตัว

(๓) โค : ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ส่วนมากเลี้ยงในพื้นที่ จังหวัดฉะเชิงเทราและชลบุรี เป็นการเลี้ยงแบบอิสระภายใต้สหกรณ์โคนม แหล่งเพาะเลี้ยงที่สำคัญ ได้แก่ ในพื้นที่อำเภอหนองใหญ่ บ้านบึง พนัสนิคม บ่อทอง จังหวัดชลบุรี พื้นที่อำเภอพนมสารคาม บางน้ำเปรี้ยว และแปลงยาว รวมโคนม โคเนื้อ ๖๗,๗๙๙ ตัว

ผลผลิตด้านปศุสัตว์ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้แก่ ไก่ เป็ด สุกร โคนมและโคเนื้อ รวม ๔๖,๘๗๗,๗๗๓ ตัว หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๘๐ ของทั้งประเทศ ๓๓๙,๖๒๖,๓๑๔ ตัว ในส่วนจังหวัด ชลบุรี คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๙ ของทั้งประเทศ จังหวัดฉะเชิงเทรา คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๗ ของ ทั้ง ประเทศกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เลี้ยงไก่ร้อยละ ๑๔.๔๙ และเลี้ยงหมูร้อยละ ๙.๔๙ ของ ทั้งประเทศเมื่อเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่นๆ ไก่เนื้อเป็นอันดับ ๔ รองจากกลุ่มภาคกลางตอนบน ๒ (ลพบุรี) กลุ่มภาคกลางตอนล่าง ๑ (นครปฐม) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา) ไก่ไข่ เป็นอันดับ ๓ รองจากกลุ่มภาคกลางตอนบน ๑ (อยุธยา) สุกรเป็นอันดับ ๓ รองจากกลุ่มภาคกลาง ตอนล่าง ๑ (นครปฐม) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา) ดังรายละเอียดตารางที่ ๑.๑-๒๕

ตารางที่ ๑.๑-๒๕ แสดงข้อมูลปศุสัตว์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

จังหวัด	ไก่เนื้อ	ไก่ไข่	เป็ดเนื้อ	เป็ดไข่	สุกร	วัวนม	วัวเนื้อ	รวม	ร้อยละ
ประเทศ	๒๕๓,๕๕๘,๓๒๘	๕๐,๗๒๔,๘๑๘	๑๐,๓๓๙,๘๘๑	๑๑,๓๔๔,๑๔๒	๘,๐๗๑,๗๔๗	๖๒๒,๘๙๒	๔,๙๖๔,๕๕๖	๓๓๙,๖๒๖,๓๑๔	๑๐๐.๐๐
ฉะเชิงเทรา	๑๐,๗๖๕,๔๐๙	๗,๓๗๙,๗๔๓	๗๙๑,๖๐๖	๒๕๔,๖๔๗	๓๘๒,๙๓๘	-	๓๓,๐๗๘	๑๙,๖๐๗,๔๒๑	๕.๗๗
ชลบุรี	๑๗,๐๗๙,๐๐๙	๔,๕๗๓,๒๔๐	๔๘๕,๐๗๙	๑๔๐,๗๗๐	๘๑,๗๔๕	๑,๔๒๐	๒๐,๐๓๖	๒๒,๓๘๑,๒๙๙	๖.๕๙
ระยอง	๓,๘๘๑,๙๒๓	๔๓๕,๐๕๐	๒๕๕,๕๓๔	๒,๓๑๙	๓๐๐,๙๖๒	-	๑๓,๒๖๕	๔,๘๘๙,๐๕๓	๑.๔๔
รวม	๓๑,๗๒๖,๓๔๑	๑๒,๓๘๘,๐๓๓	๑,๕๓๒,๒๑๙	๓๙๗,๗๖๖	๘๑,๖๔๕	๑,๔๒๐	๖๖,๓๗๙	๔๖,๘๗๗,๗๗๓	๑๓.๘๐
ร้อยละ	๑๒.๕๑	๒๔.๔๒	๑๔.๘๒	๓.๕๑	๙.๔๙	๐.๒๓	๑.๓๔	๑๓.๘๐	

ที่มา : กรมปศุสัตว์

๗.๒.๓ ประมง

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เป็นพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล ทำให้การผลิตในสาขาประมงมีบทบาทที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของพื้นที่ การผลิตสาขาประมงแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ เพาะเลี้ยงชายฝั่ง ประมงทะเล และประมงน้ำจืด

(๑) เพาะเลี้ยงชายฝั่ง : เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ นิยมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำคือ กุ้งขาว ซึ่งมีพื้นที่เพาะเลี้ยงคิดเป็นร้อยละ ๓.๐๘ ของพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมด โดยพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้งจะกระจายตัวอยู่ในแหล่งเพาะเลี้ยงสำคัญ ๓ จังหวัด คือ จังหวัดชลบุรี (อำเภอพนัสนิคม พานทอง ปอทอง และเมืองชลบุรี) จังหวัดฉะเชิงเทรา (อำเภอบ้านโพธิ์ และบางปะกง) จังหวัดระยอง (อำเภอแกลง และเมืองระยอง) ซึ่งพื้นที่การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลในปัจจุบันมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากราคากุ้งตกต่ำเพราะมีปัญหาเรื่องการส่งออก การถูกกีดกันทางการค้า การแข่งขันทางการตลาด ปัญหาเรื่องโรคระบาดของกุ้ง และปัญหาราคาตกต่ำ ทำให้เกษตรกรบางส่วนหยุดเลี้ยงชั่วคราว โดยหันไปเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีความเสี่ยงน้อยกว่า เช่น ปลากระพง ปลาเก๋า เป็นต้น

(๒) การประมงทะเล : กระจายตัวอยู่พื้นที่ชายฝั่งทะเลของทั้ง ๓ จังหวัด แต่ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ลดลง

(๓) การประมงน้ำจืด : มีแหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดชลบุรี โดยเฉพาะที่อำเภพนัสนิคม พานทอง เมืองชลบุรี ปอทอง และหนองใหญ่ โดยปลาที่ใช้เลี้ยงมีทั้งปลาดุก ปลาดุกเพียน ปลานิล และปลาเบญจพรรณต่าง ๆ

๗.๓ สาขาการท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายทั้งชายฝั่งทะเล หมู่เกาะ ป่าเขา แม่น้ำ พื้นที่ป่าชายเลน ซึ่งเอื้อต่อการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีความสำคัญด้านประวัติศาสตร์ในสมัยอยุธยาตอนปลายที่สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชกอบกู้อิสรภาพ และสมัยรัชกาลที่ ๕ ในยุคล่าอาณานิคมของฝรั่งเศส

๗.๓.๑ จำนวนและประเภทแหล่งท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีแหล่งท่องเที่ยวจำนวน ๕๓๙ แห่ง จำแนกแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวตามแนวทางของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทกิจกรรมและความสนใจพิเศษมากที่สุด ๒๒๕ แห่ง รองลงมาคือ ประเภทธรรมชาติ ๑๕๗ แห่ง ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ๑๐๙ แห่ง และประเภทมนุษยสร้างขึ้น ๔๘ แห่ง จังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด คือ จังหวัดชลบุรี รองลงมาคือ จังหวัดระยอง และจังหวัดฉะเชิงเทรา ตามลำดับ

โดยแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติกระจายตัวอยู่ในทุกจังหวัดในจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่เป็นชายหาด หมู่เกาะ และอุทยานแห่งชาติ ซึ่งเป็นจุดขายสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ในขณะที่แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ส่วนใหญ่เป็นศาสนสถานกระจายตัวอยู่ในจังหวัดชลบุรีและจังหวัดฉะเชิงเทรามากที่สุด ส่วนแหล่งท่องเที่ยวประเภทมนุษยสร้างขึ้น ได้แก่ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ และสวนลักษณะพิเศษ (Theme Park)

กระจุกตัวอยู่ในจังหวัดชลบุรีและจังหวัดฉะเชิงเทรามากที่สุดและแหล่งท่องเที่ยวประเภทกิจกรรมและความสนใจพิเศษ ได้แก่ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาเชิงเกษตร และเชิงสุขภาพ มีมากที่สุดจังหวัดชลบุรี รองลงมาคือ จังหวัดระยอง และจังหวัดฉะเชิงเทรา และการท่องเที่ยวโดยชุมชน มีมากที่สุดจังหวัดฉะเชิงเทรา รองลงมาคือ จังหวัดระยอง และชลบุรีตามลำดับ

ตารางที่ ๑.๑-๒๖ แสดงข้อมูลประเภทของแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว								รวม	
	ธรรมชาติ		ประวัติศาสตร์ โบราณคดีฯ		มนุษย์สร้างขึ้น		กิจกรรมและ ความสนใจพิเศษ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฉะเชิงเทรา	๓	๒.๐	๑๐	๙.๓	๔	๘.๓	๑๕	๖.๘	๓๒	๖.๐
ชลบุรี	๗๘	๔๙.๖	๗๓	๖๖.๙	๔๐	๘๓.๔	๑๓๖	๖๐.๔	๓๒๗	๖๐.๖
ระยอง	๗๖	๔๘.๔	๒๖	๒๓.๘	๔	๘.๓	๗๔	๓๒.๘	๑๘๐	๓๓.๔
รวม	๑๕๗	๑๐๐	๑๐๙	๑๐๐	๔๘	๑๐๐	๒๒๕	๑๐๐	๕๓๙	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง

๗.๓.๒ กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวตามพื้นที่ แบ่งออกเป็นกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล ได้แก่

- (๑) เมืองท่องเที่ยวชายทะเล (เมืองพัทยา)
- (๒) พื้นที่รองรับกิจกรรมชายหาด (หาดบางแสน พัทยา จอมเทียน ตาแหวน (หมู่เกาะล้าน) จังหวัดชลบุรี หาดแม่รำพึง แหลมแม่พิมพ์ ทราเวลเก็ว (เกาะเสม็ด) จังหวัดระยอง
- (๓) พื้นที่ประกอบกิจกรรมกีฬาทางน้ำ (หาดจอมเทียน และตาแหวน (หมู่เกาะล้าน))
- (๔) แหล่งดำน้ำ หมู่เกาะสีชัง (เกาะท้ายค้างคาว เกาะท้ายตาหมื่น) หมู่เกาะล้าน หมู่เกาะไผ่ หมู่เกาะคราม หมู่เกาะแสมสาร จังหวัดชลบุรี หมู่เกาะเสม็ด หมู่เกาะมัน จังหวัดระยอง
- (๕) แหล่งตกปลา แหลมแท่น หมู่เกาะสีชัง (เกาะขามใหญ่ และเกาะอื่นๆ โดยรอบ) หาดบางเสร่ จังหวัดชลบุรี หาดอำเภอบ้านฉาง (หาดน้ำริน สะพานปลาปลา) ปากแม่น้ำระยอง หมู่เกาะเสม็ด ปากแม่น้ำประแสร์ จังหวัดระยอง
- (๖) แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและอนุรักษ์ป่าชายเลน ตำบลเสม็ด ศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (เกาะคราม เกาะจาน) และอุทยานใต้ทะเลเกาะขาม จังหวัดชลบุรี หมู่เกาะมัน ชุมชนปากแม่น้ำประแสร์ จังหวัดระยอง ศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ศูนย์การเรียนรู้ฯ ภาคกลาง จังหวัดฉะเชิงเทรา
- (๗) พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ พระจุฑาธุชราชฐานที่เกาะสีชัง หมู่บ้านชาวประมงที่ช่องแสมสาร

๗.๓.๓ กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวตอนในของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้แก่

(๑) พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอบ้านค่าย อำเภอเมืองระยอง อำเภอวังจันทร์และอำเภอแกลง จังหวัดระยอง วนเกษตร (บ้านสวนดิธรรมา) สวนมะม่วง สหกรณ์ชมรมชาวสวนมะม่วงบุรีรัมย์สวนสาธิตเกษตรของกลุ่มโอท็อป หมู่บ้านเกษตรกรรมหนองหว้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

(๒) แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง จังหวัดระยอง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน ถ้ำนางสิบสอง อ่างเก็บน้ำลาดกระทิง อ่างเก็บน้ำคลองสี่ัคสวนปาล์มพารมิก จังหวัดฉะเชิงเทรา

(๓) พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกิจกรรมร่วมสมัย อำเภอศรีราชา พื้นที่ตอนในเมืองพัทยาจังหวัดชลบุรี อำเภอบ้านฉาง อำเภอพัฒนานิคม และอำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง ล่องเรือชมโลมาบริเวณปากอ่าวแม่น้ำบางปะกง ล่องเรือรอบเกาะลัด บางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา มหกรรมปั่นทรายโลก จังหวัดฉะเชิงเทรา

(๔) พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต โบราณสถานในอำเภอนนทบุรี อำเภอบ่อทอง อำเภอบ้านบึง และวัดต่าง ๆ ในอำเภอเมืองชลบุรี อำเภอศรีราชา เมืองพัทยา อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี วัดต่าง ๆ ในตัวเมืองระยอง อำเภอแกลง อำเภอบ้านค่าย และอำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง อนุสาวรีย์พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยาง อาครศาโลวการ มณฑลปราจีน ป้อมกำแพงเมืองฉะเชิงเทรา/สวนมรุกษะ พระตำหนักกรมขุนมรุพงษ์ศิริพัฒน์ อนุสรณ์สถานพระสฤประติยสมเด็จเจ้าตากสินมหาราช วัดโสธรวรารามวรวิหาร ศาลเจ้าแม่กวนอิมลอยน้ำ วัดสมานรัตนาราม วัดจีนประชาสโมสร (วัดเล่งฮกยี่) เทวสถานอุทยานพระพิฆเนศ จังหวัดฉะเชิงเทรา

(๕) พื้นที่ท่องเที่ยวโดยชุมชน ชุมชนขากแก้ว ชุมชนตะเคียนเตี้ย จังหวัดชลบุรี ชุมชนปากน้ำประแสร์ จังหวัดระยอง ตลาดบ้านใหม่ ๑๐๐ ปี ตลาดโบราณนครเนื่องเขต ตลาดท่าเสาอัน ตลาดน้ำบางคล้า ตลาดคลองสวน ๑๐๐ ปี จังหวัดฉะเชิงเทรา

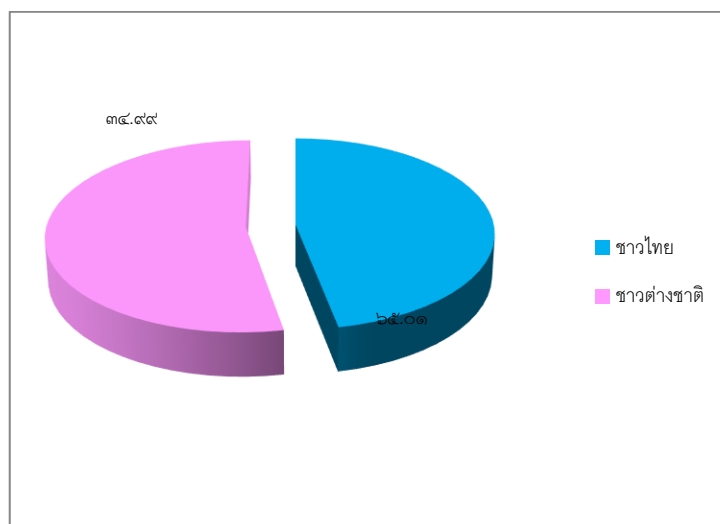
๗.๓.๔ จำนวนนักท่องเที่ยว จากการสำรวจข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ของกรมการท่องเที่ยวพบว่า

ตารางที่ ๑.๑-๒๗ แสดงข้อมูลนักท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)			อัตราการขยายตัวเฉลี่ย
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
ฉะเชิงเทรา	๒,๗๙๔,๐๐๓	๒,๙๓๔,๙๔๔	๓,๐๔๗,๖๕๑	๔.๔๔
ชลบุรี	๑๐,๘๔๓,๔๑๒	๑๑,๗๔๒,๒๒๔	๑๖,๒๕๒,๐๐๙	๒๓.๓๕
ระยอง	๖,๑๕๐,๓๓๖	๖,๖๕๐,๗๑๐	๖,๙๒๙,๘๔๓	๖.๑๗
รวม	๑๙,๗๘๗,๗๕๑	๒๑,๓๒๗,๘๗๘	๒๖,๒๒๙,๕๐๓	๑๕.๓๘

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีจำนวนนักท่องเที่ยว ๒๒,๔๔๘,๓๗๗ คน มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย ๑๕.๓๘ ต่อปี โดยจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๖๗ ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เข้ามาในกลุ่มจังหวัด นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติจะพบว่า

ภาพที่ ๑.๑-๖ แสดงสัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่เข้ามาในกลุ่มจังหวัด

ในภาพรวมนักท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๐๑ เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ร้อยละ ๓๔.๙๙ และในจำนวนทั้งสามจังหวัดนั้นจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดเดียวที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย โดยมีสัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เท่ากับ ๔๖.๘๖ : ๕๓.๑๔ โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ จีน รัสเซีย เกาหลี เยอรมัน อินเดีย ประเทศในกลุ่มตะวันออกกลาง อังกฤษ ได้หวัน ยุโรปตะวันออก และออสเตรเลีย

๗.๓.๕ รายได้จากการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีรายได้จากการท่องเที่ยว ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๒๘ แสดงข้อมูลรายได้ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	รายได้ (ล้านบาท)			อัตราการขยายตัวเฉลี่ย
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
ฉะเชิงเทรา	๓,๗๘๒	๓,๙๘๔	๔,๒๔๐	๕.๘๘
ชลบุรี	๑๐๘,๐๙๒	๑๓๓,๙๓๘	๒๐๖,๒๗๒	๓๘.๙๕
ระยอง	๒๕,๑๒๔	๒๘,๓๘๐	๓๐,๖๑๔	๑๐.๔๒
รวม	๑๓๖,๙๙๘	๑๖๖,๓๐๒	๒๔๑,๑๒๖	๓๓.๑๙

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

จากการสำรวจรายได้จากท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ โดยกรมการท่องเที่ยวตามตารางข้างต้น พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓๓.๑๙ ต่อปี โดยจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุด โดยในปี ๒๕๕๙ มีรายได้สูงถึง ๒๐๖,๒๗๒ ล้านบาท รองลงมาคือจังหวัดระยอง (๓๐,๖๑๔ ล้านบาท) และจังหวัดฉะเชิงเทรา (๔,๒๔๐ ล้านบาท)

๗.๔ ด้านสังคม

๗.๔.๑ ประชากรในภาพรวม

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ประชากรผู้มีสัญชาติไทยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๒,๙๐๓,๑๘๘ คน จำแนกเป็นชาย ๑,๔๒๑,๐๖๓ คน เป็นหญิง ๑,๔๘๒,๑๒๕ คน และเมื่อพิจารณาความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่ของจังหวัดแล้วจะพบว่า จังหวัดชลบุรีมีความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่หนึ่งตารางกิโลเมตรเท่ากับ ๓๔๔.๗๒๒ รองลงมาคือ จังหวัดระยอง และฉะเชิงเทรา โดยมีความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ ๑๙๖.๔๗๕ และ ๑๓๑.๐๕๗ ตามลำดับ โดยเป็นประชากรในวัยแรงงาน (อายุ ๑๕ -๖๐ ปี) มากที่สุด จำนวน ๑,๙๙๗,๒๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๗๙ รองลงมาคือ ประชากรวัยเด็ก (อายุ ๐-๑๔ ปี) จำนวน ๕๕๐,๖๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๙๗ และเป็นประชากรในวัยสูงอายุ (อายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป) จำนวน ๓๕๕,๒๙๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒๔

ตารางที่ ๑.๑-๒๙ แสดงข้อมูลแนวโน้มจำนวนวัยเด็ก วัยสูงอายุ และอัตราส่วนการเป็นภาระต่อประชากรวัยแรงงาน

	กลุ่มจังหวัด	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ระยอง
วัยเด็ก (๐ - ๑๔ ปี)	๗๐๑,๒๘๗	๑๒๕,๗๐๒	๔๗๐,๗๖๔	๑๐๔,๘๒๑
วัยแรงงาน (๑๕ - ๖๐ ปี)	๑,๕๐๔,๐๒๒	๒๘๖,๒๙๓	๑,๐๔๖,๖๔๗	๑๗๑,๐๘๒
วัยสูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป)	๖๙๗,๘๗๙	๑๓๘,๖๖๔	๔๗๙,๘๒๕	๗๙,๓๙๐
อัตราพึ่งพิงวัยเด็ก	๔.๖๖	๔.๓๙	๔.๔๙	๖.๑๒
อัตราพึ่งพิงวัยสูงอายุ	๔.๖๔	๔.๘๔	๔.๕๘	๔.๖๔

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

จากข้อมูลตามตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่าจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีประชากรในทุกช่วงวัยมากกว่าจังหวัดระยองและฉะเชิงเทรา แต่เมื่อพิจารณาถึงอัตราการพึ่งพิงของประชากรในวัยเด็กและวัยสูงอายุต่อประชากรวัยแรงงานจำนวน ๑๐๐ คน พบว่ามีอัตราเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันทั้งจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ยกเว้นอัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยเด็กของจังหวัดระยองที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดค่อนข้างมาก คือมีอัตราการพึ่งพิงร้อยละ ๖.๑๒

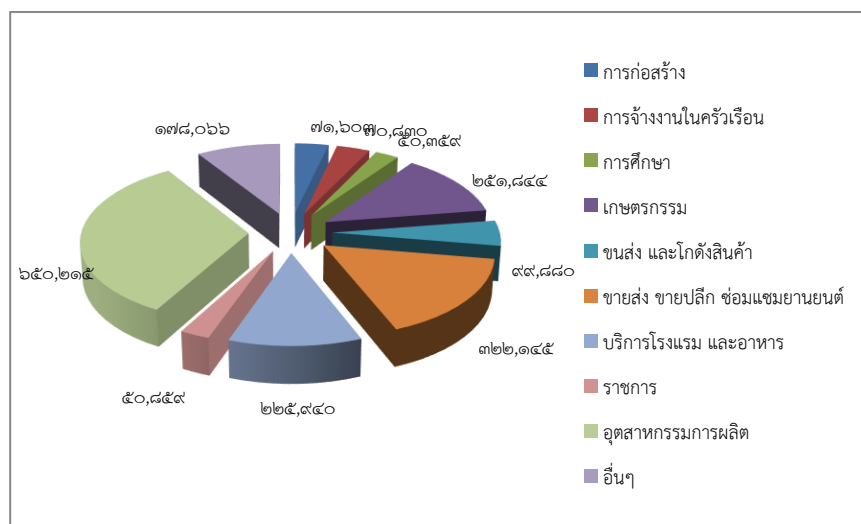
๗.๔.๒ แรงงาน จากการสำรวจข้อมูลแรงงานและการมีงานทำของประชากร อายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป พบว่า

ตารางที่ ๑.๑-๓๐ แสดงข้อมูลประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานของ
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

จังหวัด	ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป							
	กำลังแรงงานรวม				ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน			
	รวม	กำลังแรงงานปัจจุบัน			รวม	ทำงาน บ้าน	เรียน หนังสือ	อื่นๆ
		รวม	ผู้มีงานทำ	ผู้ว่างงาน				
ฉะเชิงเทรา	๔๓๕,๘๕๗	๔๓๕,๘๕๘	๔๓๓,๑๓๑	๒,๗๒๗	๒๑๓,๕๗๔	๙๐,๐๙๓	๔๑,๙๔๖	๘๑,๕๓๕
ชลบุรี	๑,๔๕๑,๓๒๑	๑,๐๔๔,๒๔๑	๑,๐๔๐,๘๕๒	๓,๓๘๙	๔๐๗,๐๘๐	๑๔๗,๐๔๔	๑๐๐,๔๒๐	๑๕๙,๖๑๖
ระยอง	๕๔๕,๖๓๙	๕๔๔,๘๐๒	๕๔๐,๐๕๓	๔,๗๔๙	๑๘๗,๖๕๔	๗๓,๒๐๑	๔๑,๐๔๑	๗๓,๔๑๑
รวม	๒,๔๓๒,๘๐๗	๒,๐๒๔,๘๙๑	๒,๐๑๔,๐๓๖	๑๐,๘๕๕	๘๐๘,๓๐๘	๓๑๐,๓๓๘	๑๘๓,๔๐๗	๓๑๔,๕๖๒

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง

จากตารางข้างต้น พบว่า ประชากรผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ซึ่งอยู่ในกำลัง
แรงงาน ๒,๐๒๔,๘๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๑๒ ของประชากรกลุ่มจังหวัด และเป็นผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
๘๐๘,๓๐๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๙๙ ของประชากรกลุ่มจังหวัด และในกำลังแรงงานนั้นสามารถจำแนก
เป็นผู้มีงานทำ ๒,๐๑๔,๐๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๔๖ และผู้ว่างงาน ๑๐,๘๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ
๐.๕๓ และในส่วนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ๘๐๘,๓๐๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๙๙ ของประชากรกลุ่มจังหวัด
แยกเป็นทำงานบ้าน ๓๑๐,๓๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๙ อยู่ระหว่างเรียนหนังสือ ๑๘๓,๔๐๗ คน คิดเป็น
ร้อยละ ๒๒.๖๙ และอื่นๆ ๓๑๔,๕๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๙๒ ซึ่งสามารถจำแนกแรงงานตามสาขา
การผลิตได้ ดังนี้

ภาพที่ ๑.๑-๗ แสดงประเภทแรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จำแนกตามสาขาการผลิต

จากกราฟข้างต้นจะเห็นได้ว่า แรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จะ
ทำงานอยู่ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด รองลงมาคือ สาขาขายส่ง ขายปลีกและซ่อมแซมยาน
ยนต์ สาขาเกษตรกรรม และสาขาบริการ โรงแรมและร้านอาหาร ตามลำดับ

๗.๔.๓ การศึกษา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีการให้บริการด้านการศึกษาที่ครอบคลุมในทุกระดับชั้น ทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาในระดับอาชีวศึกษา และการศึกษาระดับอุดมศึกษา

(๑) การศึกษาขั้นพื้นฐาน : มีสถานศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา รวมทั้งสิ้น ๑,๐๙๐ แห่ง ซึ่งกระจายตัวอยู่ทั่วไปในพื้นที่แยกตามสังกัด คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๘๕๓ แห่ง สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ๑๖๔ แห่ง กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ๖๔ แห่ง และโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนและอื่น ๆ ๙ แห่ง ซึ่งสามารถแบ่งโรงเรียนตามระดับการศึกษาได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๓๑ แสดงข้อมูลโรงเรียนในกลุ่มจังหวัดแบ่งตามระดับการศึกษา

จังหวัด	ระดับการศึกษา										
	รวม	อนุบาล	อนุบาล-ประถม ศึกษา	อนุบาล-มัธยมศึกษา ตอนต้น	อนุบาล-มัธยมศึกษา ตอนปลาย	เด็กเล็ก-ประถม ศึกษา	ประถม ศึกษา	ประถม-มัธยมศึกษา ตอนต้น	ประถม-มัธยมศึกษา ตอนปลาย	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนต้น-มัธยมศึกษา ตอนปลาย
ฉะเชิงเทรา	๓๕๖	๔	๒๑๕	๙๘	๓	-	๔	๑	-	๑	๓๐
ชลบุรี	๔๕๖	๒๗	๒๓๒	๑๑๕	๑๘	๑๑	๕	๕	๔	๒	๓๗
ระยอง	๒๗๘	๑๙	๑๗๐	๔๗	๗	-	๕	๒	-	๓	๒๕
รวม	๑,๐๙๐	๕๐	๖๑๗	๒๖๐	๒๘	๑๑	๑๔	๘	๔	๖	๙๒

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต ใน ๓ จังหวัด, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ใน ๓ จังหวัด, กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

จากข้อมูลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานข้างต้นจะพบว่า ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีสถานศึกษาในทุกรูปแบบ โดยจังหวัดชลบุรีมีสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมากที่สุด รองลงมาคือจังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดระยองตามลำดับ นอกจากนี้ หากศึกษาข้อมูลครูในสถานศึกษาในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ แล้ว มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๒๔,๑๕๖ คน จำแนกตามสังกัดคือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๔,๘๓๕ คน สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ๖,๖๙๕ คน กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ๒,๑๙๘ คน และโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ๔๔๔ คน ดังรายละเอียดตารางที่ ๑.๑-๓๒

ตารางที่ ๑.๑-๓๒ แสดงข้อมูลครุสถานศึกษาในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	สังกัด				
	รวม	สนง.คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	สพง.คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
ฉะเชิงเทรา	๕,๔๐๗	๔,๓๘๑	๙๒๗	๙๙	-
ชลบุรี	๑๒,๔๘๐	๖,๓๓๓	๔,๕๘๔	๑,๑๖๔	๓๙๙
ระยอง	๖,๒๖๙	๔,๑๒๑	๑,๑๘๔	๙๓๕	๔๕
รวม	๒๔,๑๕๖	๑๔,๘๓๕	๖,๖๙๕	๒,๑๙๘	๔๔๔

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขตใน ๓ จังหวัด, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตใน ๓ จังหวัด, กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) การศึกษาระดับอาชีวศึกษา : มีสถานศึกษาจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๒ แห่ง ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๓๓ แสดงข้อมูลครุสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษา

จังหวัด	รวม			สนง.คณะกรรมการอาชีวศึกษา			สพง.คณะกรรมการศึกษาเอกชน		
	สถานศึกษา	อาจารย์	นักศึกษา	สถานศึกษา	อาจารย์	นักศึกษา	สถานศึกษา	อาจารย์	นักศึกษา
ฉะเชิงเทรา	๑๕	๗๔๖	๑๙,๐๔๙	๗	๔๐๒	๑๐,๘๕๑	๘	๓๔๔	๘,๑๘๘
ชลบุรี	๖๗	๕,๕๓๙	๑๐๓,๔๖๐	๘	๒๖๗	๑๕,๕๓๕	๕๒	๓,๑๒๒	๒๐,๓๑๙
ระยอง	๑๗	๕๕๐	๑๕,๐๓๓	๕	๒๘๖	๙,๖๕๗	๑๒	๒๖๔	๕,๓๓๖
รวม	๑๐๒	๖,๘๙๕	๑๓๘,๕๖๖	๒๐	๙๕๕	๓๖,๐๔๓	๗๒	๓,๗๓๐	๓๓,๘๔๓

(๓) การศึกษาระดับอุดมศึกษาศึกษา : นอกจากการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอาชีวศึกษาแล้วในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ยังมีการให้บริการในระดับอุดมศึกษาประกอบด้วย

(๓.๑) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา (ชลบุรี) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (ชลบุรี) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา (ชลบุรี) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (ฉะเชิงเทรา)

(๓.๒) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้แก่ มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (ชลบุรี) มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี (ชลบุรี) และวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ระยอง (ระยอง)

นอกจากนี้ หากพิจารณาถึงคุณภาพด้านการศึกษาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จะพบว่า

(๑) จำนวนปีที่ได้รับการศึกษาของประชากรของทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ สูงกว่าค่าเฉลี่ยมาตรฐานระดับประเทศ ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๓๔ แสดงข้อมูลปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากร

กลุ่มอายุ	ประเทศ	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ระยอง
ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๘.๐	๘.๓	๙.๓	๘.๙
ประชากรอายุ ๑๕ -๕๙ ปี	๘.๙	๙.๒	๑๐.๐	๙.๔
ประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป	๔.๙ (ภาคกลาง)	๔.๖	๕.๕	๖.๐

ที่มา : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

จากข้อมูลข้างต้นพบว่า จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ คือ ๘.๙ ปี โดยจังหวัดชลบุรีมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ ๙.๙๗ (ลำดับที่ ๓ ของประเทศ) จังหวัดระยอง ๙.๔๑ (ลำดับที่ ๑๗ ของประเทศ) จังหวัดฉะเชิงเทรา ๙.๑๗ (ลำดับที่ ๒๑ ของประเทศ)

(๒) ผลทดสอบทางการศึกษา ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏว่า ค่าคะแนนของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ทุกจังหวัดมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่ากลางของประเทศ โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดชลบุรีมีคะแนนผลการทดสอบร้อยละ ๓๗.๓๗ (ลำดับที่ ๘ ของประเทศ) จังหวัดระยอง ๓๗.๒๐ (ลำดับที่ ๑๐ ของประเทศ) และจังหวัดฉะเชิงเทรา ๓๕.๔๓ (ลำดับที่ ๓๒ ของประเทศ)

๗.๔.๔ การสาธารณสุข ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ การบริการสาธารณสุขจะกระจุกตัวในเมืองหลักที่สำคัญของพื้นที่เป็นศูนย์กลางการบริหารราชการ หรือเป็นพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของแต่ละจังหวัด ส่งผลทำให้การกระจายบริการไม่ทั่วถึงและครอบคลุมประชากรทุกคนในพื้นที่ ประกอบกับในพื้นที่ของทั้งสามจังหวัดมีการขยายตัวของอุตสาหกรรมสูงส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายของประชากรจากนอกพื้นที่เข้ามาในจังหวัดเมื่อรวมกับประชากรในพื้นที่เดิมแล้วทำให้มีความต้องการบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขสูง

ตารางที่ ๑.๑-๓๕ แสดงข้อมูลบุคลากรทางการแพทย์ของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	บุคลากรทางการแพทย์					สัดส่วนแพทย์ต่อประชากร	สัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากร
	แพทย์	ทันตแพทย์	พยาบาล	ผู้ช่วยพยาบาล	รวม		
ฉะเชิงเทรา	๑๗๔	๖๔	๑,๒๐๖	-	๑,๕๔๐	๔,๐๔๘	๔๖๐.๙
ชลบุรี	๕๓๗	๙๐	๑,๘๐๙	-	๒,๔๓๖	๒,๗๖๒	๖๐๘.๘
ระยอง	๑๔๘	๕๔	๑,๖๗๖	-	๑,๘๗๘	๔,๗๒๗	๓๗๒.๕
รวม	๘๕๙	๒๐๘	๔,๖๙๑	-	๕,๘๕๘	๓,๘๔๕	๔๘๐.๗

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง

เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนของจำนวนประชากรต่อแพทย์ ๑ คน ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดมาตรฐานไว้ว่าแพทย์ ๑ คนต้องดูแลประชาชนไม่เกิน ๑,๕๐๐ คน แต่สัดส่วนแพทย์ ๑ คนต่อประชากรที่ต้องดูแลของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ต่ำกว่ามาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุขมาก โดยมีอัตราส่วนเฉลี่ยอยู่ที่ ๓,๘๔๕ คน เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่าจังหวัด จังหวัดระยองมีอัตราส่วนอยู่ที่ ๔,๗๒๗ คน ต่ำกว่ามาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุขมากที่สุด รองลงมา คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา (๔,๐๔๘คน) และจังหวัดชลบุรี (๒,๗๖๒ คน) ตามลำดับ

หากพิจารณาถึงจำนวนสถานพยาบาล ซึ่งเป็นตัวชี้วัดหนึ่งที่แสดงถึง ความพอเพียงในการให้บริการทางด้านสาธารณสุขจะพบว่า

ตารางที่ ๑.๑-๓๖ แสดงข้อมูลจำนวนสถานพยาบาลในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

จังหวัด	โรงพยาบาลรัฐบาล Government hospitals	โรงพยาบาลเอกชน Private hospitals	โรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพ ตำบล	คลินิกทุก ประเภท Clinics	รวม
ฉะเชิงเทรา	๑๑	๒	๑๑๘	๑๙๘	๓๒๙
ชลบุรี	๑๖	๑๔	๑๒๐	๙๙๔	๑,๑๔๔
ระยอง	๙	๔	๙๕	๓๖๐	๔๖๘
รวม	๓๖	๒๐	๓๓๓	๑,๕๕๒	๑,๙๔๑

ที่มา : สถิติจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ปี ๒๕๕๙

จังหวัดชลบุรี มีโรงพยาบาลของรัฐมากที่สุด จำนวน ๑๖ แห่ง รองลงมาคือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ในขณะที่จังหวัดระยองซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดการ ขยายตัวของประชากรในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง มีโรงพยาบาลของรัฐน้อยที่สุด คือ เพียง ๙ แห่ง

นอกจากนี้หากพิจารณาถึงข้อมูลสถานการณ์ และแนวโน้มการเจ็บป่วย โดยการจำแนกตามสาเหตุการป่วย ๒๙๘ กลุ่มโรค พบว่า สถานการณ์ และแนวโน้มการเสียชีวิต ของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ สูงสุด ๓ ลำดับแรก คือ (๑) โรคความดันโลหิตสูง (๒) ความผิดปกติเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึมอื่น ๆ และ (๓) โรคเลือดและอวัยวะ สร้างเลือดและความผิดปกติบางชนิดที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกัน ตามลำดับ

ตารางที่ ๑.๑-๓๗ แสดงข้อมูลภาวะเจ็บป่วยของผู้ป่วยในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

กลุ่มสาเหตุ		๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘
จังหวัดฉะเชิงเทรา				
๑.	โรคความดันโลหิตสูง	๑๒,๗๔๑	๑๑,๓๙๒	๑๔,๔๖๒
๒.	อาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิกและห้องปฏิบัติการที่มีได้ระบุไว้ที่อื่นใด	๖,๑๓๒	๗,๘๕๕	๑๐,๙๗๗
๓.	โรคเบาหวาน	๘,๖๐๑	๗,๗๓๒	๙,๕๖๖
รวมยอด		๒๗,๔๗๔	๒๖,๙๗๙	๓๕,๐๐๕

ตารางที่ ๑.๑-๓๗ แสดงข้อมูลภาวะเจ็บป่วยของผู้ป่วยในในพื้นที่กลุ่มจังหวัด (ต่อ)

กลุ่มสาเหตุ		๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘
จังหวัดชลบุรี				
๑.	ความผิดปกติเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึมอื่นๆ	๓๑,๐๐๘	๒๗,๘๔๑	๑๙,๒๔๗
๒.	โรคความดันโลหิตสูง	๑๘,๖๕๓	๑๗,๒๑๔	๑๓,๕๖๓
๓.	โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือดและความผิดปกติบางชนิดที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกัน	๑๕,๗๓๑	๑๓,๒๑๔	๙,๗๔๒
รวมยอด		๖๕,๓๙๒	๕๘,๒๖๙	๔๒,๕๕๒
จังหวัดระยอง				
๑.	ความผิดปกติเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึมอื่นๆ	๒๐,๖๕๓	๒๓,๓๑๑	๑๗,๗๖๗
๒.	โรคแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ การเจ็บครรภ์ การคลอด ระยะหลังคลอด และภาวะอื่น ๆทางสูติกรรมที่มีได้ระบุไว้ที่อื่น	๑๓,๔๓๕	๑๒,๕๒๓	๑๐,๘๗๔
๓.	โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือดและความผิดปกติบางชนิดที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกัน	๙,๙๒๐	๑๒,๕๘๑	๙,๗๐๙
รวมยอด		๔๔,๐๐๘	๔๖,๙๕๕	๓๘,๓๕๐

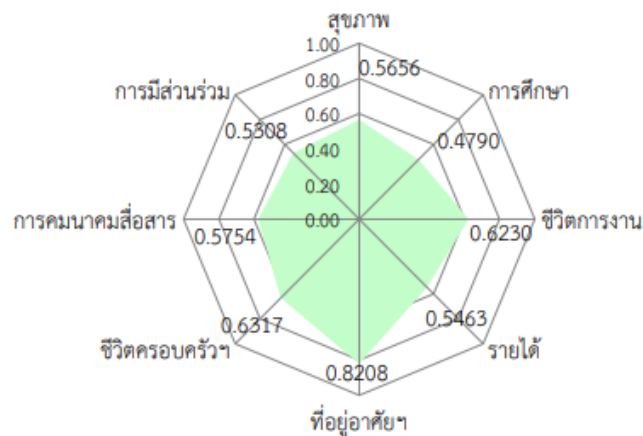
ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง

ในการเข้าถึงหลักประกันสุขภาพนั้น พบว่า ประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ สามารถเข้าสู่หลักประกันสุขภาพ เพิ่มขึ้นทุกปี

ตารางที่ ๑.๑-๓๘ แสดงข้อมูลประชากรเข้าถึงสิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

จังหวัด	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕	เพิ่มขึ้นร้อยละ
ฉะเชิงเทรา	๒๑๖,๗๖๖	๒๓๔,๔๕๒	๘.๑๖
ชลบุรี	๔๘๑,๐๕๓	๕๕๓,๘๗๖	๑๕.๑๔
ระยอง	๒๖๑,๙๔๗	๒๗๓,๔๘๗	๔.๔๑
รวม	๙๕๙,๗๖๖	๑,๐๖๑,๘๑๕	๑๐.๖๓

๗.๔.๕ สภาพการณ์ด้านสังคมและคุณภาพชีวิตในภาพรวม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index: HAI) ขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องบ่งชี้ว่า การพัฒนาคนด้านใดมีความก้าวหน้ามากที่สุด ไหน ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา ชีวิตการงาน รายได้ ที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวอบอุ่นในชุมชนที่มีความปลอดภัย การคมนาคม การสื่อสาร และการมีส่วนร่วมทางการเมืองและสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี โดยมีค่าคะแนนของประเทศ ดังนี้

ภาพที่ ๑.๑-๘ แสดงดัชนีย่อยความก้าวหน้าของคนในภาพรวมของประเทศ

จากภาพดัชนีย่อยความก้าวหน้าของคนในภาพรวมของประเทศจะเห็นได้ว่า ในปี ๒๕๖๐ คนไทยมีความก้าวหน้าด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมมากที่สุด คือมีคะแนนเท่ากับ ๐.๘๒๐๘ รองลงมา คือ ความก้าวหน้าด้านชีวิตครอบครัวอบอุ่นในชุมชนที่มีความปลอดภัย (๐.๖๓๑๗) และความก้าวหน้าด้านชีวิตการงาน (๐.๖๒๓๐) ในขณะที่ด้านการศึกษา มีค่าดัชนีความก้าวหน้า น้อยสุด คือ ๐.๔๗๙๐ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าดัชนีชีวิตความก้าวหน้าของคนไทยในจังหวัดต่าง ๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ พบว่า

ตารางที่ ๑.๑-๓๙ แสดงดัชนีความก้าวหน้าของคน

จังหวัด	ความก้าวหน้าของคนไทย									
	ภาพรวม		ดัชนีรายสาขา							
	คะแนน	ลำดับ	สุขภาพ	การศึกษา	ชีวิตการงาน	รายได้	ที่อยู่อาศัย	ชีวิตครอบครัว	คมนาคม	การมีส่วนร่วม
ประเทศ			๐.๕๖๕๖	๐.๔๗๙๐	๐.๖๒๓๐	๐.๕๔๖๓	๐.๘๒๐๘	๐.๖๓๑๗	๐.๕๗๕๔	๐.๕๓๐๘
ฉะเชิงเทรา	๐.๖๔๗๙	๑๒	๐.๖๒๑๖	๐.๕๒๘๐	๐.๖๖๓๐	๐.๖๗๘๓	๐.๗๘๐๕	๐.๖๔๐๔	๐.๖๕๐๓	๐.๕๓๑๘
ชลบุรี	๐.๖๘๔๑	๔	๐.๕๘๖๕	๐.๗๕๙๒	๐.๘๒๐๑	๐.๗๓๔๐	๐.๖๓๒๓	๐.๖๘๑๕	๐.๗๙๖๐	๐.๖๘๐๘
ระยอง	๐.๖๔๗๓	๑๔	๐.๖๔๕๘	๐.๖๔๐๐	๐.๗๙๒๑	๐.๗๑๗๗	๐.๗๐๐๙	๐.๕๙๙๔	๐.๗๖๖๐	๐.๔๐๐๔

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ ค่าดัชนีความก้าวหน้าของคนไทยย่อยรายสาขาของทั้งสามจังหวัดจะมีค่าสูงกว่าค่าดัชนีระดับประเทศ ยกเว้นดัชนีความก้าวหน้าด้านที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อมที่ทุกจังหวัดต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (๐.๘๒๐๘) นอกจากนี้จังหวัดชลบุรียังมีค่าดัชนีที่ต่ำกว่าค่าดัชนีระดับประเทศอีก ๑ สาขา คือ การมีส่วนร่วม และจังหวัดระยอง มีค่าดัชนีที่ต่ำกว่าค่าดัชนีระดับประเทศอีก ๒ สาขา คือ ความก้าวหน้าด้านชีวิตครอบครัวอบอุ่นในชุมชนที่มีความปลอดภัย และการมีส่วนร่วม

๗.๕ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๕.๑ ทรัพยากรน้ำ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีแหล่งน้ำธรรมชาติ แม่น้ำ ลำธาร ห้วยสาย และอ่างเก็บน้ำหลายแห่ง ปริมาณน้ำฝนมีจำนวนมากแต่ไม่สามารถเก็บกักได้เนื่องจากปริมาณน้ำส่วนใหญ่จะไหลลงสู่ทะเลเนื่องจากพื้นที่เป็นที่ราบชันและไม่สามารถสร้างแหล่งกักเก็บน้ำ ประกอบกับเป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในแต่ละปีมีปริมาณน้ำที่เก็บกักได้ประมาณ ๑,๘๑๙.๙ ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งสามารถจัดสรรให้กับผู้ใช้น้ำได้เพียง ๑,๕๖๘.๓ ล้านลูกบาศก์เมตร แต่เมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการใช้น้ำในพื้นที่ทั้งหมดจำนวน ๔,๐๑๘.๑๖ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี จำแนกเป็น

ตารางที่ ๑.๑-๔๐ แสดงปริมาณความต้องการน้ำลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

ลำดับ	ความต้องการใช้น้ำ	ปริมาณความต้องการใช้น้ำ (ล้าน ลบ.ม./ปี)
๑.	น้ำใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคและการท่องเที่ยว	๒๐๐.๓๑
๒.	น้ำเพื่อใช้การเกษตร	๓,๔๘๔.๒๖
๓.	น้ำใช้เพื่อการอุตสาหกรรม	๑๒๔.๑๑
๔.	น้ำใช้เพื่อการปศุสัตว์	๓.๙๖
๕.	น้ำใช้เพื่อการรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำ	๒๐๕.๒๒
	รวมความต้องการใช้น้ำทั้งหมด	๔,๐๑๘.๑๖

ที่มา : สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)

ในจำนวนความต้องการใช้น้ำเพื่อเกษตรกรรม จำนวน ๓,๔๘๔.๒๖ ลูกบาศก์เมตร สำหรับพื้นที่ ๕,๘๐๑,๗๑๑ ไร่ นั้น เป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตชลประทาน และพื้นที่สูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน ๑,๒๖๒,๔๐๗ ไร่ คิดเป็น ร้อยละ ๒๑.๗๖ ของพื้นที่ทั้งหมด และมีพื้นที่เกษตรกรรมที่อยู่นอกเขตชลประทานจะอาศัยน้ำฝนในการทำการเกษตร ๔,๕๓๙,๓๐๔ คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๒๔

ตารางที่ ๑.๑-๔๑ แสดงพื้นที่แบ่งตามสภาพการใช้น้ำ

จังหวัด	พื้นที่แบ่งตามสภาพการใช้น้ำ			
	พื้นที่เกษตรทั้งหมด	ชลประทาน	สูบน้ำด้วยไฟฟ้า	อาศัยน้ำฝน
ฉะเชิงเทรา	๒,๔๕๒,๖๓๘	๙๕๓,๘๓๖	๐	๑,๔๙๘,๘๐๒
ชลบุรี	๑,๗๔๖,๕๐๔	๒๗,๕๐๗	๑,๖๐๐	๑,๗๑๗,๓๙๗
ระยอง	๑,๖๐๒,๕๖๙	๒๒๓,๗๐๐	๕๕,๗๖๔	๑,๓๒๓,๑๐๕
รวม	๕,๘๐๑,๗๑๑	๑,๒๐๕,๐๔๓	๕๗,๓๖๔	๔,๕๓๙,๓๐๔

ที่มา : ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตรประจำตำบล

๗.๕.๒ ทรัพยากรดิน

ดินส่วนใหญ่ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เป็นดินปนทรายระบายน้ำได้ดี ไม่อุดมสมบูรณ์ บริเวณที่มีน้ำทะเลท่วมถึงจะเป็นดินโคลนหรือดินเหนียว ส่วนดินที่เกิดจากการสลายตัวของหินบะซอลต์ หินปูนในบริเวณที่สูงเหมาะแก่การปลูกพืชสวน เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด เป็นต้น ส่วนบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมีดินออลูเวียนที่เหมาะสมใช้ทำนา ประกอบกับภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบต่ำโดยธรรมชาติ ในฤดูฝนใช้ปลูกข้าวเป็นส่วนใหญ่ และหากมีระบบชลประทานในฤดูแล้งก็สามารถใช้ดินเหล่านี้ปลูกพืชได้ เช่น การทำนาปรัง การปลูกพืชไร่อายุสั้น และการปลูกผัก ส่วนพื้นที่ดอนโดยธรรมชาติใช้ปลูกพืชไร่ พืชผัก ผลไม้ และไม้ยืนต้น และมีบางส่วนที่เป็นป่า

๗.๕.๓ ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ ๑ ใน ๓ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เป็นป่าสงวนแห่งชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ แต่มีพื้นที่ป่าบางส่วนถูกเปลี่ยนแปลงไปเป็นพื้นที่เกษตรกรรมในการปลูกผลไม้ยางพารา เป็นส่วนใหญ่พื้นที่ป่าไม้ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๕๙ มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนพื้นที่ป่าไมื่อดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๔๒ แสดงพื้นที่ป่าไม้

จังหวัด	พื้นที่จังหวัด (ไร่)	พื้นที่ป่าไม้					
		พ.ศ. ๒๕๔๔		พ.ศ. ๒๕๕๗		พ.ศ. ๒๕๕๙	
		เนื้อที่ป่า(ไร่)	ร้อยละ	เนื้อที่ป่า(ไร่)	ร้อยละ	เนื้อที่ป่า(ไร่)	ร้อยละ
ฉะเชิงเทรา	๓,๓๔๔,๓๗๕	๕๓๖,๑๗๕	๑๖.๐๓	๕๑๒,๑๐๘	๑๕.๓๕	๔๙๗,๓๘๕	๑๕.๓๙
ชลบุรี	๒,๗๒๖,๘๗๕	๓๐๑,๖๗๕	๑๑.๐๖	๓๕๐,๙๓๗	๑๒.๕๖	๓๔๐,๙๘๔	๑๒.๑๐
ระยอง	๒,๒๒๐,๐๐๐	๑๙๕,๗๖๕	๘.๕๒	๑๙๖,๕๒๗	๘.๘๘	๑๘๘,๑๙๖	๘.๒๑
รวม	๘,๒๙๑,๒๕๐	๑,๐๓๓,๖๑๕	๑๒.๔๗	๑,๐๕๙,๕๗๒	๑๒.๗๘	๑,๐๒๖,๕๖๕	๑๒.๓๘

ที่มา : สำนักจัดการที่ดินป่าไม้กรมป่าไม้, รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการจัดทำข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๗

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีพื้นที่ป่าไม้รวมทั้งสิ้นประมาณ ๑.๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓๘ ของพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานความเหมาะสมของระบบนิเวศที่กำหนดให้มีสัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ประมาณร้อยละ ๔๐ ขึ้นไปของพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งพื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ประกอบด้วย ป่าไม้ผลัดใบ ป่าดิบชื้น สวนป่า และสวนเกษตร โดยพื้นที่ป่าไม้ส่วนใหญ่จะกระจายตัวเป็นหย่อมๆ อยู่ทั่วไปภายในพื้นที่ ซึ่งผืนป่าที่มีขนาดใหญ่ภายในพื้นที่จะวางตัวในแนวทิศตะวันออกไปทางทิศตะวันตก โดยเริ่มตั้งแต่อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี และอำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง

นอกจากนี้ ในจำนวนพื้นที่อนุรักษ์ที่มีเขตครอบคลุมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ทั้งหมด๑,๐๒๖,๕๖๕ ไร่ โดยรวมเขตพื้นที่รักษาสัตว์ป่า พื้นที่อุทยานแห่งชาติ ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่มากที่สุดในจังหวัดระยอง และชลบุรี ตามลำดับ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๔๓ แสดงเขตพื้นที่อนุรักษ์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑

ที่	ชื่อ	พื้นที่รับผิดชอบ ทั้งสิ้น	พื้นที่ป่า สมบูรณ์	พื้นที่ป่า อนุรักษ์ ให้ทำ ประโยชน์	พื้นที่ยึดคืนได้แล้ว (ไร่)	
					ยังไม่พร้อม ฟื้นฟู	พื้นที่ ปลูกป่า
จังหวัดฉะเชิงเทรา						
๑	ป่าแควระบมและป่าสียัด	๒๓๖,๐๑๘	๒๓๖,๐๑๘	-	-	-
	รวม	๒๓๖,๐๑๘	๒๓๖,๐๑๘	-	-	-
จังหวัดชลบุรี						
๑	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาเขียว – เขาชมภู่	๘๕,๔๓๗.๕๐	๗๗,๔๒๗.๖๕	๗,๙๐๖.๒๐	๑๐๓.๖๕	
๒	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน	๓๘,๓๗๕.๐๐	๓๘,๑๒๗.๕๙	๒๔๗.๔๑	-	-
๓	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำบางพระ	๑๑,๖๐๐.๐๐	๑๑,๖๐๐.๐๐	-	-	-
๔	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาชีโอน	๒,๒๙๙.๐๐	๒,๒๙๙.๐๐	-	-	-
๕	วนอุทยานน้ำตกเขาเจ้าบ่อทอง	๑๙,๔๗๓.๐๐	๑๘,๕๐๖.๔๒	-	๖๑๐.๐๕	๓๕๖.๕๓
๖	สวนรุกขชาติหนองตาอยู่	๔๘๓.๕๒	๔๘๓.๕๒	-	-	-
	รวม	๑๕๗,๖๖๘.๐๒	๑๔๘,๔๔๔.๑๘	๘,๑๕๓.๖๑	๗๑๓.๗๐	๓๕๖.๕๓
จังหวัดระยอง						
๑	อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา - เขาวง	๕๒,๓๐๐.๐๐	๔๗,๘๕๒.๓๔	๔,๓๘๔.๗๐	-	๖๒.๙๖
๒	อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า – หมู่เกาะ เสม็ด	๘๑,๘๗๕.๐๐	๘๑,๔๑๖.๓๔	๔๒๔.๖๖	๓๔.๐๐	

ตารางที่ ๑.๑-๔๓ แสดงเขตพื้นที่อนุรักษ์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑ (ต่อ)

ที่	ชื่อ	พื้นที่รับผิดชอบ ทั้งสิ้น	พื้นที่ป่า สมบูรณ์	พื้นที่ป่า อนุรักษ์ ให้ทำ ประโยชน์	พื้นที่ยึดคืนได้แล้ว (ไร่)	
					ยังไม่พร้อม ฟื้นฟู	พื้นที่ ปลูกป่า
จังหวัดระยอง (ต่อ)						
๓	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน	๓๒,๘๗๕.๐๐	๓๒,๘๐๘.๔๓	๖๖.๕๗	-	-
๔	สวนพฤกษศาสตร์บ้านแพ	๖๒๕.๐๐	๖๑๘.๔๖	๖.๕๔	-	-
	รวม	๑๖๗,๖๗๕.๐๐	๑๖๒,๖๗๕.๕๗	๔,๘๘๒.๕๗	๓๔.๐๐	๖๒.๙๖

ที่มา : กรมป่าไม้

๗.๕.๔ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเล

(๑) ป่าชายเลน : กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก มีพื้นที่ป่าชายเลน ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๔๔ แสดงพื้นที่ป่าชายเลนของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	พื้นที่จังหวัด (ไร่)	ป่าชายเลน	
		จำนวน (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่ทั้งหมด
ฉะเชิงเทรา	๓,๓๔๔,๓๗๕.๐๐	๗,๕๘๕.๓๕	๐.๒๓
ชลบุรี	๒,๗๒๖,๘๗๕.๐๐	๔,๕๕๑.๗๑	๐.๑๗
ระยอง	๒,๒๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๐,๑๙๐.๘๓	๐.๔๖
รวม	๘,๒๙๑,๒๕๐.๐๐	๒๒,๓๒๗.๘๙	๐.๒๗

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

จากข้อมูลข้างต้นจะพบว่าทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีพื้นที่ป่าชายเลนทุกจังหวัด โดยจังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุด รองลงมาคือชลบุรี และฉะเชิงเทรา

(๒) พื้นที่กัดเซาะชายฝั่งทะเล : ด้วยที่ตั้งและภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ที่มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลและประชาชนในพื้นที่ได้ใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชายฝั่ง และในทะเลอย่างหลากหลาย แต่จากการเปลี่ยนแปลงของสภาวะภูมิอากาศ และสภาพแวดล้อม รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากชายฝั่งหรือกิจกรรมของมนุษย์ส่งผลให้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งรุนแรงและขยายตัวเพิ่มขึ้น จากการประเมินการเปลี่ยนแปลงชายฝั่ง ในช่วงปี ๖๐ ปีที่ผ่านมา พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกมีการเปลี่ยนแปลงชายฝั่งทะเลระยะทางชายฝั่งประมาณ ๕๖๒.๘๑ กิโลเมตร ระยะทางที่ถูกกัดเซาะประมาณ ๑๑๕.๒๗ กิโลเมตร ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๔๕ แสดงพื้นที่กัดเซาะชายฝั่งทะเลแยกตามระดับความรุนแรง

จังหวัด	ระยะทางชายฝั่ง (กม.)	ระยะทางชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะ (กม.)	ระยะทางชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะแยกตามระดับความรุนแรง (กม.)		
			ระดับวิกฤต	ระดับเร่งด่วน	ระดับเฝ้าระวัง
๑. จังหวัดฉะเชิงเทรา	๑๖.๒๘	๗.๘๙	๗.๘๙	๒.๐๔	๕.๘๕
๒. จังหวัดชลบุรี	๑๗๑.๗๘	๑๗.๖๐	๑.๔๓	๑๑.๐๘	๕.๐๙
๓. จังหวัดระยอง	๑๐๔.๔๘	๒๑.๗๕	๑.๑๗	๑๕.๗๕	๔.๘๓
รวม	๒๙๒.๕๔	๔๗.๒๔	๑๐.๔๙	๒๘.๘๗	๑๕.๗๗

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

จากตารางข้างต้นจะพบว่าจังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีระยะทางตามแนวชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะมากที่สุด คือ ๒๑.๒๔ กิโลเมตร มากจังหวัดชลบุรี ซึ่งระยะทางตามแนวชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะเพียง ๑๗.๖๐ และเมื่อเปรียบเทียบถึงสัดส่วนของพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะกับพื้นที่ตามแนวชายฝั่งแล้ว พบว่ากลุ่มจังหวัดมีสัดส่วนอยู่ที่ ๐.๑๖ : ๑ โดยจังหวัดฉะเชิงเทราจะเป็นพื้นที่ที่มีสัดส่วนของพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะกับพื้นที่ตามแนวชายฝั่งมากที่สุด คือ ๐.๔๙ : ๑ ในขณะที่จังหวัดชลบุรีมีสัดส่วนน้อยสุด คือ ๐.๐๑ : ๑

(๓) ภูเขาทะเล : เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่ออย่างมากต่อระบบนิเวศทางทะเลและเป็นตัวบ่งชี้ถึงความอุดมสมบูรณ์ของท้องทะเลและปริมาณสัตว์น้ำ เนื่องจากบริเวณที่มีภูเขาทะเลเจริญเติบโตอยู่จะเป็นแหล่งอนุบาล แหล่งวางไข่ แหล่งหากิน และแหล่งหลบภัยของสัตว์น้ำ โดยเฉพาะในวัยอ่อน เนื่องจากโครงสร้างของภูเขาทะเลที่มีใบ ลำต้น และรากที่สลับซับซ้อนเหมาะแก่การเจริญเติบโต จึงอาจกล่าวได้ว่าภูเขาทะเลก่อให้เกิดคุณประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจโดยเฉพาะด้านการประมงเป็นอันมาก ซึ่งในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง พบว่ามีภูเขาทะเลประมาณ ๑๗,๖๓๐.๑๘ ไร่ ใน ๙ ชนิดสายพันธุ์ เช่น ภูเขาทุยข่าเข็ม ภูเขาเงา ภูเขาเงาใส และภูเขาคาทะเล โดยแหล่งภูเขาทะเลที่สำคัญและเป็นแหล่งใหญ่ ได้แก่ อ่าวเตยงาม อ่าวสัตหีบ และอ่าวจุกเสม็ด จังหวัดชลบุรี ร็อคการ์เด็นท์ และบ้านเพ จังหวัดระยอง

(๔) ปะการัง : แนวปะการังเป็นระบบนิเวศที่มีความสลับซับซ้อนและเป็นแหล่งรวมของบรรดาสัตว์มีชีวิตที่หลากหลาย ทั้งพืชและสัตว์มีความสัมพันธ์กันเป็นห่วงโซ่อาหาร โดยสิ่งมีชีวิตจะใช้แนวปะการังเป็นแหล่งสืบพันธุ์ แหล่งวางไข่ แหล่งอนุบาลตัวอ่อน แหล่งหลบภัย และแหล่งหากิน นอกจากนี้ แนวปะการังชายฝั่งยังทำหน้าที่เปรียบเสมือนกำแพงกันคลื่นมิให้กัดเซาะชายฝั่ง ช่วยรักษาปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศ ให้อยู่ในสภาพที่สมดุลขึ้น ซึ่งจากการสำรวจพื้นที่และความสมบูรณ์แนวปะการังของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พบว่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีขนาดพื้นที่แนวปะการังจำนวน ๒,๔๓๕ ไร่ และมีสถานะภาพตั้งแต่ระดับเสียหายมาก เสียหาย และสมบูรณ์ปานกลาง ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๔๖ แสดงสถานภาพแนวปะการังกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	พื้นที่ (ไร่)	ปริมาณครอบคลุมพื้นที่ ร้อยละ					สถานภาพ
		ปะการังมีชีวิต	ปะการังตาย	ทราย	หิน	อื่นๆ	
ชลบุรี	๑,๖๒๗						
- เกาะครามหาดหน้าบ้าน		๖.๑	๖๑.๘	๓๑.๙	-	๐.๒	เสียหายมาก
- เกาะครามอ่าวพุฒขวั้น		๘.๗	๔๔.๗	๔๖.๖	-	-	เสียหายมาก
- เกาะครามน้อยตะวันตก		๒๘.๓	๕๖.๔	๑๔.๕	-	-	เสียหาย
- เกาะอิร้าด้านตะวันออก		๑๕.๔	๖๒.๓	๑๘.๒	๓.๒	๐.๙	เสียหายมาก
ระยอง	๘๐๘						
- เกาะเสม็ดอ่าวพร้าว		๒๘.๗	๔๑.๔	๒๓.๒	-	๖.๗	สมบูรณ์ปานกลาง
- เกาะเสม็ดอ่าวลูกโยน		๓๔.๑	๔๘.๐	๑๕.๙	-	๒.๐	สมบูรณ์ปานกลาง
- เกาะเสม็ดอ่าวลูงดำ		๓๓.๗	๖๑.๔	๔.๙	-	-	เสียหาย
- เกาะเสม็ดอ่าวกวนอก		๔๓.๗	๔๗.๒	๗.๓	-	๑.๘	สมบูรณ์ปานกลาง
- เกาะกูดตะวันตก		๔๕.๘	๓๗.๙	๑๕.๐	-	๑.๓	สมบูรณ์ปานกลาง
- เกาะกูดตะวันออก		๓๙.๘	๔๑.๙	๑๗.๔	-	๐.๙	สมบูรณ์ปานกลาง

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

๗.๕.๕ การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะ

(๑) การจัดการน้ำเสีย : ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ประสบปัญหาน้ำเสียในแหล่งน้ำธรรมชาติทำให้ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร หรือการอุปโภคและบริโภคได้ โดยสาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้เกิดน้ำเสียก็คือ น้ำเสียจากชุมชน และน้ำเสียจากอุตสาหกรรม

(๑.๑) น้ำเสียจากชุมชน เกิดจากน้ำเสียที่ปล่อยออกจากบ้านเรือนและที่อยู่อาศัย ซึ่งหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ แต่เนื่องด้วยความพร้อมและไม่มีศักยภาพทำให้ไม่สามารถจัดบริการสาธารณะเพื่อบำบัดน้ำเสียให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ นอกจากนี้ระบบบำบัดน้ำเสียของแต่ละแห่งก็ใช้เทคนิคและมาตรฐานการบำบัดที่แตกต่างกันส่งผลให้คุณภาพน้ำที่ผ่านการบำบัดแตกต่างกันไป ซึ่งปัจจุบันในพื้นที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย น้ำเสียที่เกิดขึ้นจากชุมชนจะปล่อยทิ้งลงแหล่งน้ำธรรมชาติโดยไม่มีการบำบัดส่งผลให้เกิดปัญหาน้ำเน่าเสีย ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการสร้างมีระบบบำบัดน้ำเสียในเขตพื้นที่รับผิดชอบ เช่น

(๑.๑.๑) จังหวัดชลบุรี ได้แก่ เมืองพัทยา และเกาะล้าน เทศบาลนครเจ้าพระยาสุรศักดิ์ เทศบาลเมืองพนัสนิคม บ้านบึง เทศบาลตำบลบางเสร่ นาจอมเทียน พานทอง อ่าวอุดม บางละมุง สัตหีบ เกาะสีชัง บางพระ คลองตำหรุ อ่างศิลา หนองปรือ หนองตำลึง หนองใหญ่

(๑.๑.๒) จังหวัดระยอง ได้แก่ เทศบาลนครระยอง เทศบาลเมืองจอมพลเจ้าพระยา มาบตาพุด เทศบาลตำบลบ้านเพ ปากน้ำประแสร์ บ้านปลวกแดง แกลงกะเฉด สุนทรภู่ กองดิน หุ้งควายกิน สำนักท้อน บ้านฉาง มาบข่า มาบข่าพัฒนา เนินพระ ทับมา ชุมแสง องค์กรบริหารส่วนตำบลปลวกแดง ตาสีหรี ละหาร แม่น้ำคู้ มาบยางพร หนองไร่

(๑.๒) น้ำเสียจากอุตสาหกรรม เนื่องจากในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมและมีโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งแปลงเกษตรกรรมจำนวนมาก แม้จะมีกฎหมายให้สถานประกอบการต่าง ๆ มีระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะแต่ก็มีการลักลอบปล่อยน้ำเสียโดยที่ไม่มีการบำบัดบ้าง หรือบำบัดแล้วแต่คุณภาพน้ำไม่ได้มาตรฐานบ้างโดยเฉพาะในสถานประกอบการขนาดเล็ก

(๒) การจัดการขยะมูลฝอย : จากการตรวจสอบปริมาณขยะมูลฝอยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ พบว่า มีปริมาณขยะเกิดขึ้นรวมกันในแต่ละวันค่อนข้างมาก ประมาณ ๑,๘๖๒,๘๓๖ ตัน/วันและมีปริมาณขยะตกค้างที่ไม่ได้รับการกำจัด ๑,๘๖๒,๘๓๖ โดยจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดที่มีวิกฤตด้านขยะมูลฝอยมากที่สุดเป็นลำดับที่หนึ่งของประเทศ รองลงมาคือ จังหวัดชลบุรี (ลำดับที่ ๓๐) และจังหวัดระยอง (ลำดับที่ ๕๓) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑-๔๗ แสดงสถานการณ์ขยะมูลฝอยของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	ปริมาณขยะต่อวัน (ตัน)	ปริมาณขยะตกค้างสะสม	
		จำนวน (ตัน)	ลำดับที่ของประเทศ
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	๔,๙๗๐.๗๐	๑,๘๖๒,๘๓๖	
ฉะเชิงเทรา	๒,๓๕๐.๐	๑,๒๔๒,๐๐๐	๑
ชลบุรี	๑,๗๙๖.๒	๓๙๘,๙๓๖	๖
ระยอง	๘๒๔.๕	๒๒๑,๙๐๐	๑๓

ที่มา : สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ

ในปัจจุบันการกำจัดขยะในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ใช้วิธีฝังกลบซึ่งพื้นที่ฝังกลบขยะมูลฝอยในจังหวัดชลบุรี จังหวัดระยองและจังหวัดฉะเชิงเทรา ยังสามารถรองรับปริมาณขยะมูลฝอยได้อย่างเพียงพอ แต่ส่วนใหญ่แล้วจะมีการฝังกลบที่ไม่ถูกหลักสุขาภิบาล คือ เทกองแต่ไม่มีการไถดินกลบ ซึ่งจะทำให้เกิดผลเสียต่อสภาพแวดล้อมและสุขอนามัยของประชาชน และนอกจากการจัดการขยะมูลฝอยจากชุมชนแล้ว ยังมีขยะและของเสียจากกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม แบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ กากอันตรายหรือมีพิษ กากที่ไม่เป็นอันตราย และน้ำเสีย ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการจัดการที่ถูกหลักสุขาภิบาล โดยการกำจัดขยะอันตรายดังกล่าวในปัจจุบันสถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่สามารถจัดการด้วยตนเองเนื่องจากต้องใช้เทคโนโลยีเฉพาะและต้องลงทุนสูงจึงใช้วิธีจ้างเหมาเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญมารับไปดำเนินการแทน โดยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีเอกชนที่รับจัดการของเสียอันตรายเพียง ๔ ราย โดยเป็นกลุ่มที่ใช้วิธีการคัดแยกรีไซเคิล ซึ่งมีความสามารถในการรองรับปริมาณของเสียจากอุตสาหกรรมในปริมาณจำกัด ทำให้ผู้ประกอบการในพื้นที่จำเป็นต้องนำของเสียดังกล่าวไปกำจัดยังนอกพื้นที่ เช่น การขนส่งไปกำจัดที่จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสระแก้ว จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสระบุรี เป็นต้น แต่ก็มีปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาคือ ขาดการควบคุมกำกับดูแล ในกระบวนการขนถ่าย ขนส่ง และการลักลอบทิ้งกากของเสีย

(๒) มลพิษทางอากาศ : เนื่องจากในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เป็นฐานอุตสาหกรรมทำให้มีโอกาสเสี่ยงที่จะเกิดมลพิษทางอากาศสูง จากผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศของสถานีตรวจวัดอากาศในบรรยากาศของกรมควบคุมมลพิษพบว่า คุณภาพอากาศของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แต่ยังคงพบปัญหาก๊าซโอโซนและฝุ่นขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน มีค่าเกินมาตรฐานบางครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาบตาพุด จังหวัดระยอง ซึ่งสามารถจำแนกแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศได้เป็น ๓ กลุ่ม คือ

(๒.๑) โรงงานอุตสาหกรรม โดยเฉพาะโรงงานขนาดเล็ก เช่น โรงสีข้าว

(๒.๒) ยานพาหนะ เนื่องจากทั้งสามจังหวัดเป็นเส้นทางเชื่อมโยงการเดินทางไปสู่จังหวัดอื่น ๆ บริเวณที่มีการจราจรหนาแน่นย่อมจะมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศมากขึ้นตามไปด้วย

(๒.๓) อื่น ๆ ได้แก่ การเผาขยะของชาวบ้าน การทิ้งวัสดุเหลือใช้จากกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ฟางข้าว เป็นต้น มลพิษที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นกลิ่นควัน และก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ซึ่งนอกจากจะก่อให้เกิดความรำคาญให้แก่ประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อด้านอื่น ๆ อาทิ การเพิ่มโอกาสของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเผาฟางข้าวในท้องนาใกล้กับเส้นทางการจราจร ทำให้เกิดควันไฟบดบังการมองเห็นของผู้ขับขี่ได้ นอกจากนี้ปัญหามลพิษประเภทกลิ่นเหม็นโดยแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทนี้ ได้แก่ ขยะมูลฝอย น้ำเน่าเสีย การประกอบกิจการที่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวน

ส่วนที่ ๑.๒
ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

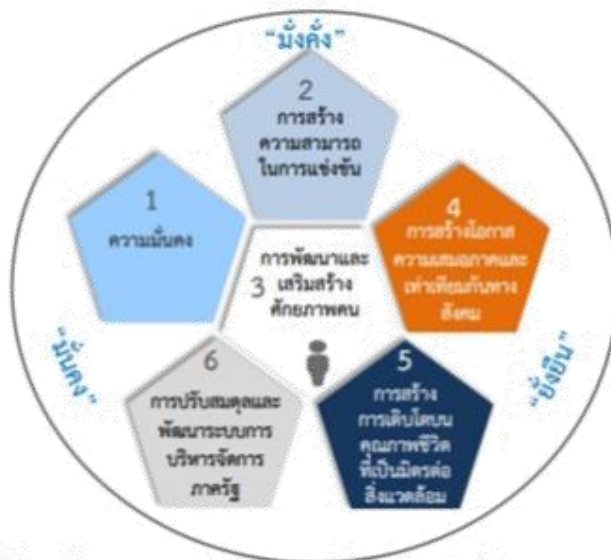
ส่วนที่ ๑.๒

ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

๑. การทบทวนนโยบาย และความเชื่อมโยงต่อกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ในเรื่องของ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” นั้น มีประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญทั้งสิ้น ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้วยกัน ประกอบด้วย ๑) ความมั่นคง ๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ ๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ภาพที่ ๑.๒-๑ แสดงประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

โดยภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาชาติ ๒๐ ปี ดังกล่าวข้างต้น มี ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน : การเกษตรสร้างมูลค่า พืชเกษตรเขตร้อน สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว และ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

ยุทธศาสตร์ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม : ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม พัฒนาระบบบริหารจัดการสุขภาพ มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและชุมชน และเพิ่มขีดความสามารถและสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม :
มุ่งเน้นการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจให้เติบโตและมีความเป็นธรรม
บนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมที่ดี

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี
ทำหน้าที่ในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
โดยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐาน
ในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนา
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมียุทธศาสตร์ทั้งสิ้น ๑๐ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย
๑) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ๒) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ
ในสังคม ๓) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๔) การเติบโตที่เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ๕) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ
สู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน ๖) การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบและ
ธรรมาภิบาลในสังคมไทย ๗) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๘) การพัฒนาวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ๙) การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ และ ๑๐)
ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

จากยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง ๑๐ ยุทธศาสตร์ข้างต้น พบว่ายุทธศาสตร์ที่ ๙
การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ถือว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับการพัฒนากลุ่มจังหวัด
มากที่สุด ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ก็ยังได้มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาในแต่ละภูมิภาคเอาไว้ และ
สำหรับภาคตะวันออกได้มีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเพื่อให้เป็น **“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ
ของอาเซียน”** โดยรักษารฐานเศรษฐกิจเดิมที่มีอยู่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน และสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ โดยเน้น
การพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ พื้นที่ฐานการผลิตและบริการ เมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค
และพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน” ผ่านแนวทางการขับเคลื่อนสำคัญ ๕ ด้าน ดังนี้

**ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็น
เขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีความทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน**

- พัฒนาโครงข่ายความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งหลัก
ให้เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและ
เมืองในอนาคต
- ส่งเสริมการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง
และอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ
พิเศษภาคตะวันออก

-
- พัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี เพื่อผลิตกำลังคนให้ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมาย และก่อให้เกิดการวิจัย สร้างนวัตกรรม และการพัฒนาเทคโนโลยีในการต่อยอดและขับเคลื่อนการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน
 - พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติในจังหวัดชลบุรี-ระยอง ให้เป็นฐานการกระจายรายได้และการสร้างงานให้แก่ชุมชน
 - พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองสำคัญของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล

- พัฒนาการผลิตและการค้าผลไม้ภาคตะวันออก ให้เป็นศูนย์ผลไม้เมืองร้อนแห่งเอเชียโดยปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต ควบคู่ไปกับการรักษาคุณภาพสินค้า ตั้งแต่ขั้นตอนการผลิต การบรรจุหีบห่อ การแปรรูป และการจัดจำหน่าย
- ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ ได้แก่ สุกรและไก่ในจังหวัดชลบุรี และฉะเชิงเทรา ให้ผลผลิตมีคุณภาพ และได้มาตรฐานความปลอดภัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและพันธุ์ที่เหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ
- พัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งอ่าวไทย ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ให้คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรชายฝั่งทะเลอย่างยั่งยืนต่อไป โดยเร่งรัดการอนุรักษ์ ปั่นฟู และการจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบเหมาะสม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยี การจัดการ และวิธีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม การส่งเสริม และพัฒนาการประมงพื้นบ้าน รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการประมง เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

- พัฒนาและปรับปรุงการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดนครนายก ฉะเชิงเทรา จันทบุรี และตราด ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล
- พัฒนาและอนุรักษ์การท่องเที่ยวในจังหวัดปราจีนบุรีและสระแก้ว ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม โดยฟื้นฟูบูรณะโบราณสถานและสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม รวมทั้งปรับปรุงและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและควบคุมการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

- พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ให้เป็นประตูและศูนย์กลางทางการค้า การท่องเที่ยว และการลงทุน เชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชา และเวียดนาม โดยจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม พัฒนาเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน
- พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด ให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าชายแดนและการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับจังหวัดเกาะกง กัมพูชา โดยจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและระบบ Logistics รวมถึงยกระดับมาตรฐานการให้บริการและอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน
- พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนบ้านแหลมและบ้านฝักกาด จังหวัดจันทบุรี ให้เป็นศูนย์กลางการค้าชายแดนเชื่อมโยงกับจังหวัดพระตะบองและโพลินของกัมพูชา โดยปรับปรุงและพัฒนาระบบบริการพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการลงทุน ตลอดจนพัฒนาจุดตรวจชายแดนเพื่อให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : แก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและจัดระบบการบริหารจัดการมลพิษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

- บริหารจัดการน้ำเพื่อบรรเทาภาวะฝนแล้งและน้ำท่วม จันทบุรีและตราด โดยปรับปรุงและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเดิม จัดสรรน้ำ และพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติม
- ฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้เกิดความสมดุลต่อระบบนิเวศ โดยปลูกป่าเพิ่มเติม และเพิ่มมาตรการเฝ้าระวังติดตามการบุกรุกป่า
- คุ้มครองและฟื้นฟูป่าชายเลน ปะการัง หาดทะเล และป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยเฉพาะจังหวัดที่มีพื้นที่กัดเซาะรุนแรง
- ดำเนินการตามมาตรการจัดการมลพิษทางอากาศ
- ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการค้า การท่องเที่ยว และพื้นที่อุตสาหกรรม รวมทั้งการจัดการน้ำทิ้งจากครัวเรือนและโรงงาน ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
- พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการรวบรวม ขนย้าย และการกำจัดขยะจังหวัดชลบุรีและระยองให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยใช้มาตรการคัดแยกขยะและบริหารจัดการจัดเก็บตามประเภท การคัดแยกขยะให้เป็นระบบ

ทั้งนี้ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้แก่

- (๑) ยกระดับการพัฒนาในกลุ่มอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยองให้เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมสำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต
- (๒) เพิ่มรายได้จากการพัฒนาสู่การเป็นฐานส่งออกอาหารรายใหญ่ของโลกของพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทราซึ่งเป็นแหล่งผลิตข้าว พืชผัก มะพร้าว และประมงน้ำจืดของประเทศ
- (๓) พัฒนาธุรกิจการค้าชายผลไม้จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้เป็นฐานการผลิตและจำหน่ายผลไม้เพื่อการส่งออก
- (๔) กระจายรายได้สู่เกษตรกรเลี้ยงปศุสัตว์ ได้แก่ สุกร ไก่ และเป็ดในจังหวัดชลบุรี และฉะเชิงเทรา
- (๕) พื้นที่ที่มีศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งรอบอ่าวไทย ได้แก่ ชลบุรี ระยองให้คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร สามารถเป็นแหล่งรายได้ระยะยาวที่ยั่งยืน
- (๖) สร้างฐานการกระจายรายได้และการสร้างงานจากแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติในจังหวัดชลบุรี

(๗) ดึงดูดนักท่องเที่ยว สร้างรายได้ชุมชน ผ่านการปรับปรุงการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดฉะเชิงเทรา ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตรเชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชน

(๘) แก้ไขปัญหาความขัดแย้งในการใช้น้ำในภาคตะวันออก

๑.๓ พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ.๒๕๖๑

ตามบทบัญญัติมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ.๒๕๖๑ ได้กำหนดให้พื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง และพื้นที่อื่นใดที่อยู่ในภาคตะวันออกที่กำหนดเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา เป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

โดยในการกำหนดพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑.๓.๑ พัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ทันสมัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๑.๓.๒ จัดให้มีการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเพื่อลดอุปสรรคและต้นทุน ในการประกอบกิจการ

๑.๓.๓ จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพ มีความต่อเนื่อง ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบโดยสมบูรณ์

๑.๓.๔ กำหนดการใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างเหมาะสมกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่โดยสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑.๓.๕ พัฒนาเมืองให้มีความทันสมัยระดับนานาชาติที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยอย่างสะดวก ปลอดภัย เข้าถึงได้โดยถ้วนหน้าและการประกอบกิจการอย่างมีคุณภาพ ส่งผลให้เกิดการขยายตัวด้านการลงทุนและการขยายตัวของเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมืองที่เป็นเป้าหมายในการพัฒนาเมืองสำคัญให้เป็นเมืองศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ อาทิ ฉะเชิงเทราเป็นเมืองที่อยู่อาศัยชั้นดี เมืองพัทยาเป็นศูนย์กลางธุรกิจการท่องเที่ยว อุตะเภเป็นเมืองธุรกิจการบิน เป็นต้น โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็น มีความพร้อม เพียงพอและสอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดให้เป็นเมืองศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ

จากการบังคับใช้กฎหมายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกดังกล่าวส่งผลกระทบทางตรงและทางอ้อมต่อการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้แก่

(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยทั้งโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ และโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล โดยในระยะอันใกล้อันจะนำมาซึ่งการลงทุนขนาดใหญ่ในพื้นที่ และในอนาคตประชาชนทั้งในพื้นที่และประชาชนชาวไทยทั้งหมดจะได้ได้รับความสะดวกจากบริการโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าว และเป็นการเตรียมความพร้อมของเมืองเศรษฐกิจชั้นนำในอนาคต

(๒) การลงทุนเพิ่มขึ้นของภาคอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมายที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ซึ่งประกอบด้วย ๕ อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S - Curve) และ ๕ อุตสาหกรรมอนาคต (New S - Curve)

(๓) การพัฒนาการศึกษา การให้บริการด้านการแพทย์และสาธารณสุข การท่องเที่ยว การพัฒนาสังคมและชุมชน รวมทั้งการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

๑.๔ แผนแม่บทเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

แผนแม่บทเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปีนี้ เป็นแผนแม่บทที่จัดทำควบคู่มา กับทิศทางการพัฒนาของประเทศในระยะ ๒๐ ปี ภายใต้วิสัยทัศน์ในการพัฒนา “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนา ๔ ประเด็นสำคัญ ได้แก่ ๑) เกษตรกรมีความสามารถในการอาชีพของตนเอง (Smart Farmers) ๒) สถาบันเกษตรกรมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Smart Agricultural Groups) ๓) สินค้าเกษตรมีคุณภาพมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด (Smart Agricultural Products) และ ๔) พื้นที่เกษตรและภาคการเกษตรมีศักยภาพ (Smart Area/Agriculture)

จากเป้าประสงค์ข้างต้น จึงมีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ออกมาเป็น ๕ ยุทธศาสตร์สำคัญ ได้แก่ ๑) การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ๒) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ๓) การเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน การเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๔) การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และ ๕) การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

ทั้งนี้ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้แก่

(๑) สร้างกิจกรรมเศรษฐกิจทั้งห่วงโซ่มูลค่าของผลผลิตเกษตรเป้าหมาย รายได้ และความผาสุกของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพิ่มขึ้น

(๒) มีประสิทธิภาพของผลผลิตจากการเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น และมีมูลค่าภาคการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น

(๓) พื้นฟูทรัพยากรเกษตร และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

(๔) ปัจจัยการผลิตของสินค้าเกษตรเป้าหมายมีราคาสูงขึ้น จากความต้องการปัจจัยการผลิตในพื้นที่สูงขึ้น

๑.๕ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปีนี้ มุ่งเน้นไปที่ การเสริมสร้างและต่อยอดอุตสาหกรรมหลัก และวางแผนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมและกิจกรรมการผลิตที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเชื่อมโยงเกาะเกี่ยวกันเป็น Value Chain ซึ่งอุตสาหกรรมเป้าหมาย (First S-Curve and New S-Curve) โดยจำแนกเป็น ๕ กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มเกษตรแปรรูป อาหารและเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม อุปกรณ์อัจฉริยะ และหุ่นยนต์ กลุ่มดิจิทัล และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พุฒนวัตกรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง ซึ่งประกอบไปด้วย ๓ ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่

๑.๕.๑ ปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา : เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มการใช้งานด้านดิจิทัลในการบริหารจัดการการผลิตในกลุ่ม SMEs เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม ลดปริมาณของเสียและการปล่อยก๊าซ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมาย

๑.๕.๒ ปฏิรูปนิเวศอุตสาหกรรมรองรับอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา : ปฏิรูปองค์การภาครัฐ รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มมูลค่าการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ เพิ่มการลงทุน R&D เพิ่มจำนวนนักวิจัย เพิ่มจำนวนสิทธิบัตรจดทะเบียนต่อประชากร และเพิ่มจำนวนแรงงาน คุณภาพเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

๑.๕.๓ เชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยกับเศรษฐกิจโลก: ปรับรูปแบบการผลิตของภาคการผลิตให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดโลกและปรับเปลี่ยนสู่ห่วงโซ่มูลค่าสูง พัฒนารูปแบบและเพิ่มการใช้ดิจิทัลเพื่อการจัดหา วัตถุดิบและการตลาดระดับโลก เพิ่มการลงทุนของผู้ประกอบการไทยและเพิ่มการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มการขยายตัวของอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมายไปยังตลาดต่างประเทศ

ทั้งนี้ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้แก่

(๑) สร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่มีนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มสูง รวมทั้งเกิดการเชื่อมโยงเป็นห่วงโซ่มูลค่าทั้งในและต่างประเทศ

(๒) ยกระดับผลิตภาพ มาตรฐานและนวัตกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

(๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และทรัพยากรมนุษย์ทั้งในแง่คุณภาพ และปริมาณ ตลอดจนองค์ความรู้ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

(๔) ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมลงจากผลกระทบของการประกอบอุตสาหกรรม

๑.๖ แผนแม่บทการท่องเที่ยวฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวตามแผนแม่บทการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ นี้ จะให้ความสำคัญในเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพมากขึ้น โดยจะเน้นย้ำเรื่องการบริหารจัดการภาคการท่องเที่ยวในภาพรวม การตลาด และการบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างเข้มแข็ง และเพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์การท่องเที่ยวไทยปี ๒๕๖๔ ที่ว่าให้ “ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก ที่เติบโตอย่างมีดุลยภาพ บนพื้นฐานความเป็นไทย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และกระจายรายได้สู่ประชาชนทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์สำคัญ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความสมดุลให้กับการท่องเที่ยวไทยผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่ม การส่งเสริมวิถีไทย และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ

นอกจากยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ข้างต้นนี้แล้ว แผนแม่บทดังกล่าวยังได้มีการกำหนดถึงทิศทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ไว้ด้วย ซึ่งมีรายละเอียดในส่วนของภาคตะวันออก เช่น (๑) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันออก (ฉันทบุรี ตราด) (๒) เมืองต้องห้าม...พลาด (ฉันทบุรี ตราด) และ (๓) เมืองต้องห้าม...พลาด PLUS (สระแก้ว)

จากแผนแม่บทการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับ ๒ รวมทั้งทิศทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อที่จะเกิดขึ้นกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ประกอบด้วย

(๑) สร้างพื้นที่ท่องเที่ยว สินค้าและบริการที่มีการเชื่อมโยงทั้งสองฝั่งอ่าวไทยและพื้นที่บนบกที่มีศักยภาพ

(๒) โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงบุคลากรมีการพัฒนาเพื่อรองรับกิจกรรมท่องเที่ยว

(๓) ทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อม และมรดกทางวัฒนธรรมได้รับความเสียหายจากนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม

(๔) การมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาในพื้นที่ อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้สูญเสียเอกลักษณ์และวัฒนธรรมความเป็นไทย

(๕) อาจมีปัญหาแรงงานต่างถิ่นหลั่งไหลเข้ามาในชุมชนมากขึ้น

๑.๗ แผนแม่บทการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย

พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๕

กระทรวงคมนาคม ได้มีการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๕ ขึ้นมา โดยให้ความสำคัญตั้งแต่ ๑) เสริมสร้างรากฐานความมั่นคงทางสังคม ด้วยการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึง ๒) เสริมสร้างรากฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โดยลดต้นทุนการขนส่ง เพิ่มความเร็วในการเดินทาง และกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในภาคการผลิตและดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ๓) เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในการเดินทางและการขนส่งและเกิดการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ ๔) สร้างโอกาสสำหรับการแข่งขันและให้ประเทศได้ประโยชน์สูงสุดจากการเป็นประชาคมอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนามาตรฐานในรูปแบบต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วย

๑.๗.๑ แผนงานการพัฒนาโครงข่ายรถไฟระหว่างเมือง: รถไฟทางคู่ ฉะเชิงเทรา-คลองสิบเก้า-แก่งคอย รถไฟความเร็วสูงเชื่อมสนามบินดอนเมือง-สุวรรณภูมิ-อู่ตะเภา

๑.๗.๒ แผนงานการเพิ่มขีดความสามารถทางหลวงเพื่อเชื่อมโยงฐานการผลิตที่สำคัญของประเทศและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน: มอเตอร์เวย์สายพัทธยา-มาบตาพุด ทางลัดพัทธยา-กลางแก้ปัญหาจราจรในพัทธยา และเนินสำลีในระยอง

๑.๗.๓ แผนงานการพัฒนาโครงข่ายการขนส่งทางน้ำ: พัฒนาท่าเรือน้ำลึก แห่ลมฉับ ศูนย์การขนส่งตู้สินค้า ท่าเรือเฟอร์รี่พญา-หัวหิน เส้นทางเดินเรือบางสะพาน-แห่ลมฉับ สงขลา-แห่ลมฉับ สุราษฎร์ธานี-สัตหีบ ปากน้ำปราณ-สัตหีบ

๑.๗.๔ แผนงานการเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศ: ขยายท่าอากาศยานอู่ตะเภา พัฒนาศูนย์ซ่อมเครื่องบิน ธุรกิจขนส่งสินค้า

โดยแผนแม่บทการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทยมีผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้แก่

(๑) สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาเมืองศูนย์กลางให้น่าอยู่ ทั้งระบบสาธารณูปโภค สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการที่ดี

(๒) มีเป้าหมายในการพัฒนาเมืองหลักอย่างยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและ สิ่งแวดล้อม

(๓) การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่ง ทำให้การขนส่งสินค้าและการเดินทาง สะดวกยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

(๔) กระจายความเจริญ สังคมเมือง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปสู่เมืองเป้าหมาย ในการพัฒนา เพื่อยกระดับความกินดีอยู่ดีของประชาชนในพื้นที่

(๕) ปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมีความเสี่ยงทั้งในเชิงความมั่นคง สาธารณสุข ตลอดจนการแย่งงานคนในพื้นที่

จากนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนการพัฒนาข้างต้น เมื่อรวบรวมและวิเคราะห์แล้ว มีประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ โดยแบ่งออกมาเป็น มิติการพัฒนาที่สำคัญๆ ดังนี้

(๑) การพัฒนาเศรษฐกิจในภาพรวม

(๑.๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด ทั้งในด้านการผลิต บริการ การค้า การลงทุน และการพัฒนาเมืองและระบบโครงสร้างพื้นฐาน

(๑.๒) สร้างการพัฒนาของเศรษฐกิจและสังคมที่มีความยั่งยืน ผ่านการร่วมมือกัน ระหว่างรัฐกับเอกชน

(๑.๓) กระจายความเจริญ สังคมเมือง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปสู่เมือง เป้าหมายในการพัฒนา เพื่อยกระดับความกินดีอยู่ดีของประชาชนในพื้นที่

(๑.๔) เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน นำเสนอผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มจังหวัด เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ

(๑.๕) การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ส่งผลดีต่อการค้า เศรษฐกิจ และการพัฒนาสู่สังคมเมือง

(๒) การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม

(๒.๑) สร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่มีนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มสูง รวมทั้งเกิดการเชื่อมโยงเป็นห่วงโซ่มูลค่าทั้งในและต่างประเทศ

(๒.๒) ยกระดับรายได้ผ่านการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ให้เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมสำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

(๒.๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และทรัพยากรมนุษย์ทั้งในแง่คุณภาพ และปริมาณ ตลอดจนองค์ความรู้ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

(๒.๔) เชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งหลักให้เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและเมืองในอนาคต ได้แก่ สนามบินอู่ตะเภา รถไฟความเร็วสูงเชื่อม ๓ สนามบิน ท่าเรือแหลมฉบังระยะ ๓ ท่าเรือมาบตาพุด ระยะ ๓ ท่าเรือสัตหีบ รถไฟทางคู่เชื่อม ๓ ท่าเรือ และทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ช่วงพัทยา-มาบตาพุด

(๓) การพัฒนาด้านเกษตรกรรม

(๓.๑) สร้างรายได้แก่เกษตรกร โดยการส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ ได้แก่ สุกร และไก่ ในชลบุรีและฉะเชิงเทรา ให้ผลผลิตมีคุณภาพและได้มาตรฐานความปลอดภัย และการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งอ่าวไทย ได้แก่ ชลบุรี ระยอง

(๓.๒) ปักจัยการผลิตของสินค้าเกษตรเป้าหมายมีราคาสูงขึ้นจากความต้องการปักจัยการผลิตในพื้นที่สูงขึ้น

(๓.๓) พื้นที่ที่มีศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งรอบอ่าวไทย ได้แก่ ชลบุรี ระยองให้คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร สามารถเป็นแหล่งรายได้ระยะยาวที่ยั่งยืน

(๔) การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

(๔.๑) โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงบุคลากรมีการพัฒนาเพื่อรองรับกิจกรรมท่องเที่ยว

(๔.๒) สร้างฐานการกระจายรายได้และการสร้างงานจากแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติในจังหวัดชลบุรี และเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวชายทะเลจังหวัดอื่น

(๔.๓) ดึงดูดนักท่องเที่ยว สร้างรายได้ชุมชน ผ่านการปรับปรุงการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดฉะเชิงเทรา ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตรเชิงสุขภาพ และ การท่องเที่ยวโดยชุมชน

(๕) การพัฒนาด้านสังคม

(๕.๑) มีเป้าหมายในการพัฒนาเมืองหลักอย่างยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

(๕.๒) ฉะเชิงเทรา : พัฒนาเป็นเมืองที่อยู่อาศัยชั้นดีที่ทันสมัย รองรับการพัฒนาของกรุงเทพฯ และการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ส่งผลดีต่อการค้า เศรษฐกิจ และการพัฒนาสู่สังคมเมือง

(๕.๓) ชลบุรี : พัฒนาเมืองพัทยาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ สุขภาพและนันทนาการ ศูนย์ประชุมและศูนย์แสดงสินค้านานาชาติชั้นนำของอาเซียน และศูนย์การให้บริการด้านการแพทย์ระดับนานาชาติ

(๕.๔) ระยอง : พัฒนาเป็นเมืองแห่งการศึกษาและวิทยาศาสตร์ สร้างความรู้ความสามารถให้ประชาชน เป็นเมืองนานาชาติที่มีธุรกิจทันสมัย

(๕.๕) อุตะเภ : ศูนย์การบินและโลจิสติกส์อาเซียน

(๕.๖) การมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาในพื้นที่ อาจทำให้เกิดการเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้สูญเสียเอกลักษณ์และวัฒนธรรมความเป็นไทย

(๖) การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๖.๑) แก้ไขปัญหาความขัดแย้งในการใช้น้ำของกลุ่มจังหวัด

(๖.๒) ป่าชายเลนได้รับการคุ้มครองและฟื้นฟู และป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยเฉพาะจังหวัดที่มีพื้นที่ที่กัดเซาะรุนแรง ได้แก่ ฉะเชิงเทรา

(๖.๓) จัดการมลพิษทางอากาศ ได้แก่ สารอินทรีย์ระเหยง่าย และฝุ่นละอองขนาดเล็กในจังหวัดระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา

(๖.๔) เพิ่มประสิทธิภาพการกำจัดขยะจังหวัดชลบุรีและระยอง

(๖.๕) ทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อม และมรดกทางวัฒนธรรมได้รับความเสียหายจากนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม และจากผลกระทบของการประกอบอุตสาหกรรม

๒. ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

๒.๑ ด้านอุตสาหกรรม

๒.๑.๑ ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอต่อการขนส่งสินค้าและโลจิสติกส์ รวมทั้งการขยายตัวของเมืองที่เกิดขึ้นตามนโยบายการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก : จากการที่รัฐบาลได้กำหนดให้พื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง เป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อวัตถุประสงค์ (๑) พัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ทันสมัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (๒) จัดให้มีการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเพื่อลดอุปสรรคและต้นทุน ในการประกอบกิจการ (๓) จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพ มีความต่อเนื่อง ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบโดยสมบูรณ์ (๔) กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสมกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่โดยสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน (๕) พัฒนาเมืองให้มีความทันสมัยระดับนานาชาติ

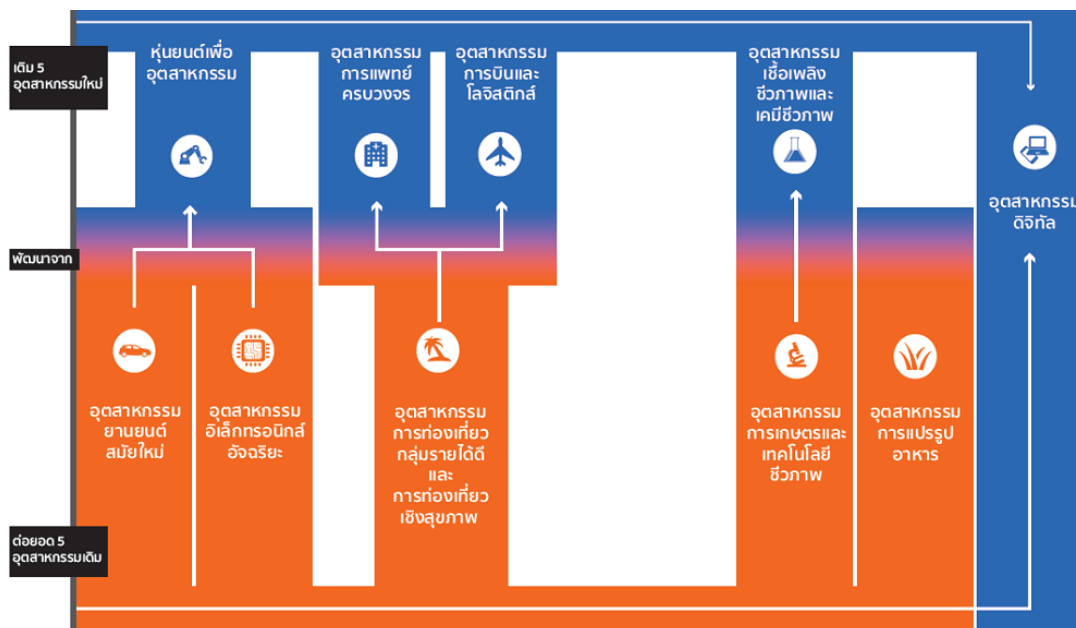
ที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยอย่างสะดวก ปลอดภัย เข้าถึงได้โดยถ้วนหน้าและการประกอบกิจการอย่างมีคุณภาพ ส่งผลให้เกิดการขยายตัวด้านการลงทุนและการขยายตัวของเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมืองที่เป็นเป้าหมายในการพัฒนาเมืองสำคัญให้เป็นเมืองศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ อาทิ ฉะเชิงเทราเป็นเมืองที่อยู่อาศัยชั้นดี เมืองพัทยาเป็นศูนย์กลางธุรกิจการท่องเที่ยว อุตะเภเป็นเมืองธุรกิจการบิน เป็นต้น โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็น มีความพร้อม เพียงพอและสอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดให้เป็นเมืองศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ

ข้อเสนอ : ควรกำหนดรูปแบบการพัฒนาเมืองศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ และวางผังเมืองให้ชัดเจน เพื่อให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับเมืองที่จะเกิดขึ้นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒.๑.๒ ปัญหาปริมาณน้ำไม่สมดุลกับความต้องการใช้ : การขยายตัวของเมือง แหล่งอุตสาหกรรม และแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว ได้ส่งผลให้เกิดความต้องการใช้น้ำเพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิต บริการ และอุปโภคบริโภคปริมาณมาก แต่เมื่อเทียบกับปริมาณน้ำที่เก็บกักและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ไม่สมดุลกัน ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง ส่งผลกระทบต่อการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมรวมถึงเกษตรกรรมผลิตผลไม้ที่ต้องการน้ำในปริมาณที่มากในช่วงผลผลิตที่จะผลิตดอกออกผลในฤดูแล้ง และธุรกิจการท่องเที่ยวที่กำลังขยายตัวเพิ่มขึ้น และการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่

ข้อเสนอ : ควรมีการแก้ไขปัญหการขาดแคลนน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อให้มีปริมาณน้ำใช้เพียงพอต่อความต้องการใช้ในการอุปโภคบริโภค กระบวนการผลิตสินค้าและบริการของอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและการท่องเที่ยว ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและแรงจูงใจในการลงทุนประกอบกิจการภาคอุตสาหกรรมโรงงาน และการท่องเที่ยว ซึ่งการพัฒนาและจัดหาแหล่งรองรับน้ำจากการผันน้ำเป็นสิ่งจำเป็น อันเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านสภาพภูมิประเทศ และระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับพื้นที่ต้นน้ำลำธารที่ทำให้ไม่สามารถก่อสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ได้

๒.๑.๓ ภาวะขาดแคลนกำลังแรงงานฝีมือและมีทักษะในภาคอุตสาหกรรม : จากนโยบายการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกส่งผลให้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในการลงทุนเพิ่มขึ้นของภาคอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ซึ่งประกอบด้วย ๕ อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S - Curve) และ ๕ อุตสาหกรรมอนาคต (New S - Curve)

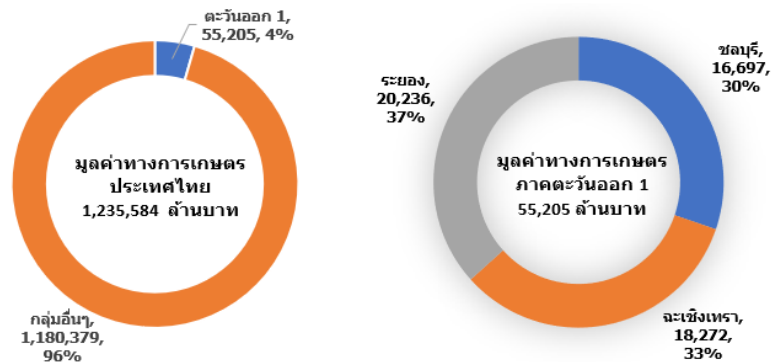
ภาพที่ ๑.๒-๒ แสดง ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมายในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต

ผลจากขยายตัวและการพัฒนาอุตสาหกรรมทำให้เกิดความต้องการแรงงานเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะแรงงานที่มีทักษะฝีมือสำหรับการผลิตภาคอุตสาหกรรมใหม่ ที่มีการนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในการผลิต ในขณะที่แรงงานในท้องถิ่นที่เป็นแรงงานขาดทักษะฝีมือไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้เพียงพอ

ข้อเสนอ : ควรมีการวางแผนเพื่อพัฒนาประชากรในวัยแรงงานให้มีศักยภาพและความพร้อมเพื่อให้มีทักษะฝีมือตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมีการบูรณาการพัฒนาศักยภาพคนระหว่างภาครัฐ เอกชน ในส่วนผู้ประกอบการ และสถาบันการศึกษา และสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน นอกจากนี้ ยังต้องพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อสร้างและพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถก้าวทันความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

๒.๒ ด้านเกษตรกรรม

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านเกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีจำนวนทั้งสิ้น ๕๕,๒๐๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านเกษตรกรรมทั้งประเทศ โดยจังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านเกษตรกรรมสูงสุด คือ ๒๐,๒๓๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๗ เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตผลไม้ที่สำคัญ (ทุเรียน มังคุด เงาะ) และยางพารา ในขณะที่จังหวัดฉะเชิงเทราและชลบุรีมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านเกษตรกรรมรองลงมา คือ ๑๘,๒๗๒ ล้านบาท (ร้อยละ ๓๓) และ ๑๖,๖๙๗ ล้านบาท (ร้อยละ ๓๐) ตามลำดับ

ภาพที่ ๑.๒-๓ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านเกษตรกรรม

การทำเกษตรกรรมโดยเฉพาะในกลุ่มชาวสวนผลไม้ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ยังคงเป็นการทำเกษตรกรรมแบบดั้งเดิม คือ

๒.๒.๑ ไม่ค่อยมี/หรือมีแต่น้อยในการนำเอาเทคโนโลยี องค์ความรู้หรือนวัตกรรมเกี่ยวกับเกษตรมาใช้ในการกระบวนการผลิต

๒.๒.๒ ไม่มีการวางแผนการผลิตปล่อยให้ไปตามธรรมชาติทำให้บางปีที่สภาพอากาศอำนวยผลผลิตออกมาในปริมาณมากก็ก่อให้เกิดปัญหาสินค้าล้นตลาด ราคาตกต่ำ แต่ในบางปีที่สภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการผลิตผลผลิตก็จะออกมาน้อยราคาสินค้าก็จะสูง

๒.๒.๓ มีการใช้ปุ๋ยเคมีและสารปราบศัตรูพืชเป็นจำนวนมากทำให้มีสารตกค้างในผลผลิต ซึ่งในปัจจุบันประชากรโลกได้ให้ความสนใจในเรื่องการรักษาสุขภาพและการบริโภคอาหารปลอดภัย รวมทั้งในการส่งออกผลไม้ไปยังต่างประเทศผลไม้ดังกล่าวจะต้องได้รับการรับรองมาตรฐาน ดังนั้น จะทำให้ผลไม้ที่มีสารเคมีตกค้างไม่เป็นที่ต้องการของตลาดส่งผลต่อราคาตกต่ำ

๒.๒.๔ ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกรทำให้ไม่มีอำนาจในการต่อรองในการจำหน่ายสินค้า

ข้อเสนอ : ควรมีการพัฒนาและส่งเสริมการเกษตรอย่างครบวงจร โดยเฉพาะการผลิตไม้ผลที่ตลาดต้องการสูง (ทุเรียน มังคุด มะม่วง มะพร้าว ขนุนและสับปะรด) เน้นเรื่องคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐานอาหารปลอดภัย อันจะเป็นการเพิ่มมูลค่าและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสามารถส่งออกไปต่างประเทศ แก้ปัญหาสินค้าเกษตรราคาตกต่ำ โดย

(๑) พัฒนาและส่งเสริมกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรตามแนวทางเกษตรปลอดภัยด้วยการใช้แนวทางเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งการพัฒนาให้มีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเพื่อเป็นการควบคุมคุณภาพสินค้าและสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค

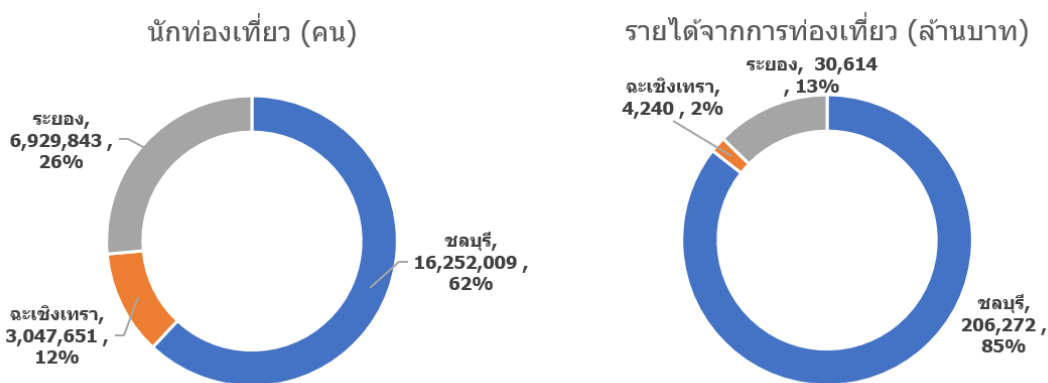
(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรเป็นเกษตรกรปราดเปื่อง (smart farmer) มีการนำเอาเทคโนโลยี องค์ความรู้หรือนวัตกรรมเกี่ยวกับเกษตรมาใช้ในการกระบวนการผลิต รวมทั้งมีการวางแผนการผลิตควบคุมปริมาณและเน้นคุณภาพของสินค้า ไม่ปล่อยให้การผลิตเป็นไปตามธรรมชาติ

(๓) ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า และการขยาย ส่วนแบ่งตลาดหรือการหาตลาดใหม่เพื่อผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนาคต

(๔) ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกรในลักษณะการทำเกษตรแปลงใหญ่ พัฒนา และสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่ม เพื่อสร้างอำนาจในการต่อรองและเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขัน

๒.๓ ด้านการท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีแหล่ง ท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น และมีศักยภาพที่แตกต่างกันในแต่ละจังหวัด มีนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาตินิยมท่องเที่ยวจำนวนมาก

ภาพที่ ๑.๒-๔ แสดงข้อมูลการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

จากภาพข้างต้นจะเห็นได้ว่า จังหวัดชลบุรีมีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จาก การท่องเที่ยวสูงกว่าจังหวัดระยองและฉะเชิงเทรามากกว่าเท่าตัว ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากชลบุรีเป็นที่รู้จัก ในระดับสากลและเป็นเป้าหมายสำคัญในการเดินทางมาท่องเที่ยวระดับโลก และปัจจัยที่ทำให้รายได้ด้าน การท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรีสูงถึงกว่า ๒๐๖,๒๗๒ ล้านบาท นั้นมาจากการมีนักท่องเที่ยวต่างชาติ เข้ามาเที่ยวและพำนักรวมกว่าชาวไทย ในขณะที่จังหวัดระยองและจังหวัดฉะเชิงเทรามีนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมากกว่าชาวต่างชาติ และในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทราซึ่งใกล้กรุงเทพมหานครและ จังหวัดชลบุรีนั้นมีอัตราการค้างพำนักรของนักท่องเที่ยวน้อยทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวจึงน้อยกว่า จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยองมาก นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาข้อมูลในเชิงลึกถึงการท่องเที่ยวของจังหวัด ชลบุรีเองก็พบว่ามีการกระจุกตัวด้านการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเป็นหลัก ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวได้สะท้อน ให้เห็นถึงถึงปัญหาการกระจุกตัวด้านการท่องเที่ยว ทำให้ขาดการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวลงสู่ พื้นที่และชุมชน

ข้อเสนอ :

(๑) สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและพัฒนาความพร้อมในด้านต่าง ๆ ของสถานที่ท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทุกเพศ ทุกวัยและทุกเชื้อชาติ เช่น การพัฒนาเส้นทาง ป้ายประชาสัมพันธ์ ทางเดินในแหล่งท่องเที่ยวสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ

(๒) พัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานในการให้บริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว การให้บริการด้านต่าง ๆ ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งการควบคุมดูแลผู้ประกอบการกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มีความเป็นเจ้าบ้านที่ดี ไม่เอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เป็นต้น อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

(๓) จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีจุดขายเด่นชัดใหม่ๆ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และทำการตลาดในประเทศและต่างประเทศเพื่อขยายส่วนแบ่งตลาดเพิ่มรายได้ด้านการท่องเที่ยว

(๔) มีการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาผลกระทบจากการท่องเที่ยว ในการรองรับนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ แรงงานที่เข้ามาในพื้นที่จำนวนมาก ได้แก่ ขยะ น้ำเสีย การจราจร ชุมชนแออัด ปัญหาสังคม อาชญากรรม ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างเป็นระบบ และสามารถเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทันเหตุการณ์ ทั้งนี้เพื่อสร้างภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวที่ดีของพื้นที่และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว อันจะส่งผลให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๒.๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลจากการพัฒนาในอดีตที่ผ่านมาโดยการมาตรการควบคุมดูแลที่เข้มงวด จึงทำให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติไปค่อนข้างมากและยังก่อให้เกิดมลพิษที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตตามมา อาทิ มลพิษทางอากาศจากอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ปัญหาการก่อกองเสียอุตสาหกรรม และปัญหาน้ำเสียและสารโลหะหนักที่ลงไปในแหล่งน้ำต่างๆ ซึ่งล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิต สุขอนามัยและการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนในพื้นที่เป็นอันมากจนบางครั้งนำมาสู่ การต่อต้าน และสร้างความขัดแย้งในสังคม รวมทั้งส่งผลกระทบต่อบรรยากาศและความเชื่อมั่น ในการลงทุนจากนักลงทุนจากทั้งในและนอกประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมและ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

ข้อเสนอ :

(๑) เพื่อให้การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมดำเนินต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม ควรมีการกำหนดพื้นที่รองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมที่ชัดเจน กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมมลภาวะให้ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมปฏิบัติตามอย่างจริงจัง กำหนดมาตรการป้องกันอุบัติเหตุในโรงงานรวมถึงการเตือนภัยกรณีภัยพิบัติจากโรงงานจะมีผลกระทบต่อ ชุมชนโดยรอบ และการรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูพื้นที่เสื่อมโทรมด้วยการปลูกป่า สร้างฝายต้นน้ำลำธาร ปลูกหญ้าแฝกป้องกันการพังทลายของดิน เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศที่เป็น แหล่งความหลากหลายทางชีวภาพและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนอย่างยั่งยืน

(๓) ส่งเสริมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการแก้ปัญหาพิษ ตั้งแต่แหล่งกำเนิด ได้แก่ สถานประกอบการ ชุมชน บ้านเรือน และในส่วนของการจัดขยะนั้น จำเป็นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

๒.๕ ด้านสังคม

สังคมไทยในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงตามบริบทของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาไม่หยุดยั้ง ทำให้คนในสังคมต้องเรียนรู้ ปรับและพัฒนาตัวเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง แต่จากการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้บางหน่วยในสังคมปรับตัวไม่ทันก็อาจก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมที่ต้องมีการแก้ไข ซึ่งในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบต่อสภาพสังคมในภาพรวม ดังนี้

๒.๕.๑ โครงสร้างประชากรไทยเปลี่ยนเป็นสังคมผู้สูงวัย

๒.๕.๒ นโยบายการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกส่งผลกระทบต่อความต้องการแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไป

๒.๕.๓ ค่านิยมทางความคิดของเยาวชน ถูกรุกรานด้วยวัฒนธรรมต่างชาติ ซึ่งส่วนใหญ่เยาวชนไทยเลือกรับวัฒนธรรมที่ไม่ดีและไม่ผ่านการกลั่นกรองทางความคิด จึงทำให้สังคมไทย ถดถอยหรือไม่พัฒนาเท่าที่ควร ความเอื้ออาทร รวมถึงความมีน้ำใจที่เคยเป็นจุดเด่นของสังคมไทย ลดน้อยลงซึ่งเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับทิศทางของความเจริญทางเศรษฐกิจ นำไปสู่ปัญหาสังคม แตกแยก หย่าร้าง ยาเสพติด อาชญากรรมต่าง ๆ เป็นต้น

๒.๕.๔ ความเสี่ยงในการเป็นโรคและเสียชีวิตในโรคไม่ติดต่อใน ๕ โรคร้ายแรง โดยเฉพาะโรคหลอดเลือดหัวใจมีอัตราเสี่ยงสูงมากในภูมิภาค แต่อัตราการรอคอยในการรักษายังมีอัตราที่สูงมาก

ข้อเสนอ : จำเป็นต้องเร่งสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคม การบริหารจัดการ และการยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคงปลอดภัยให้ได้มาตรฐานรองรับอนาคต ทั้ง ๔ ช่วงวัย ได้แก่

- ปฐมวัย (ในครรภ์-ก่อน ๖ ปี) คือ เรื่องการเกิดอย่างมีคุณภาพและพัฒนาการ
- วัยเรียน วัยรุ่น นักศึกษา (๕-๒๑ ปี) คือ เรื่องกระบวนการเรียนรู้ การเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ทักษะชีวิตและการสร้างภูมิคุ้มกันความรู้เท่าทันสังคม
- วัยทำงาน (๑๕-๕๙ ปี) คือ เรื่องการพัฒนาเพื่อยกระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะฝีมือแรงงานให้ศักยภาพตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- วัยผู้สูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป) คือ เตรียมความพร้อมผู้สูงอายุและมีความสุขกับความเปลี่ยนแปลง

ส่วนที่ ๑.๓
ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของกลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา

ส่วนที่ ๑.๓

ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของกลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จะมุ่งพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน โดยรักษารฐานเศรษฐกิจเดิมที่มีอยู่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน และสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ เป็นฐานการผลิตและบริการ เมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค โดยมีเป้าหมายในการพัฒนา และตัวชี้วัดความสำเร็จ ดังนี้

ตารางที่ ๑.๓-๑ แสดงเป้าหมาย และตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

เป้าหมาย	ตัวชี้วัดความสำเร็จ
๑. พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน	ตัวชี้วัด ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้น ตัวชี้วัด ๑.๒ เมืองศูนย์กลางสำคัญเป้าหมายรองรับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษได้รับการพัฒนา
๒. แหล่งผลิตอาหารและผลไม้เพื่อการส่งออก	ตัวชี้วัด ๒.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้น ตัวชี้วัด ๒.๒ มูลค่าการจำหน่ายสินค้าเกษตรเป้าหมายของกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้น
๓. แหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานระดับนานาชาติ	ตัวชี้วัด ๓.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ตัวชี้วัด ๓.๒ สัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวกระจายลงสู่พื้นที่ชุมชนอย่างทั่วถึง
๔. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ	ตัวชี้วัด ๔.๑ สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ตัวชี้วัด ๔.๒ พื้นที่ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
๕. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานและส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต	ตัวชี้วัด ๕.๑ สถานพยาบาลได้รับรองคุณภาพ HA เพิ่มขึ้น เพื่อรองรับระเบียงเศรษฐกิจ ตัวชี้วัด ๕.๒ เด็กและวัยแรงงานมีความรู้และทักษะเป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงานในระเบียงเศรษฐกิจ

โดยมีประเด็นการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จำนวน ๔ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาความพร้อมของพื้นที่ สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนอุตสาหกรรม เพื่อมุ่งสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตมลพิษ และพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๔ โครงการ ๑ รายการค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ งบประมาณรวม ๖๐๓,๕๖๓,๐๐๐ บาท โดยจำแนกตามประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาความพร้อมของพื้นที่ สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนอุตสาหกรรม เพื่อมุ่งสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรมหลัก	งบประมาณ (บาท)	หน่วยดำเนินการ
๑.	โครงการพัฒนาความพร้อมของพื้นที่และสร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนอุตสาหกรรม มุ่งสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษ	๒๔๒,๑๐๗,๙๐๐	
	๑.๑ กิจกรรมพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อรองรับ Thailand ๔.๐ ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานภาคอุตสาหกรรม)	๓,๖๐๐,๐๐๐	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๓ ชลบุรี
	๑.๒ กิจกรรมพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพกำลังคนรองรับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) (ส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพ ทักษะความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน)	๙,๐๐๗,๙๐๐	สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา
	๑.๓ กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุด (ก่อสร้างถนนสาย สายแยก ทช.ขบ.๒๐๘๑ ถึงอ่างเก็บน้ำมาบประชัน อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ระยะทาง ๓.๘๐๐ กิโลเมตร)	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทชลบุรี

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรมหลัก	งบประมาณ (บาท)	หน่วยดำเนินการ
	๑.๔ กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุด (ก่อสร้างถนนสาย ชบ.๑๐๖๓ สายแยก ทล.๓ บ้านซากแก้ว ระยะทางไม่น้อยกว่า ๓.๑๔ กิโลเมตร ตำบลนาจอมเทียน และตำบลห้วยใหญ่ อำเภอสตึก และอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี	๑๕,๕๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทชลบุรี
	๑.๕ กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุด (แก้ไขปัญหาน้ำท่วมพื้นที่เศรษฐกิจจังหวัดระยอง (คลองทับมา) (ระยะที่ ๓))	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานระยอง
	๑.๖ กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุด (ก่อสร้างปรับปรุงถนนสาย รย.๑๐๐๓ แยกทางหลวงหมายเลข ๓ - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๓๔๗๑ อำเภอแกลง - อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง)	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทระยอง
	๑.๗ กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุด (ซ่อมสร้างถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีตสายแยกทางหลวงหมายเลข ๓๑๔ - เชื่อมทางหลวงชนบท ฉช.๓๐๒๐ นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทฉะเชิงเทรา
	๑.๘ กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุด (ก่อสร้างถนนสายอำเภอบางคล้า เชื่อมมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา)	๗๐,๐๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทฉะเชิงเทรา
	๑.๙ กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุด (ก่อสร้างถนนสายแยกทางหลวงหมายเลข ๓๐๗๖ เชื่อมทางหลวงหมายเลข ๓๐๔ อำเภอสนามชัยเขต,อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ระยะทาง ๕.๕๐๐ กิโลเมตร)	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทฉะเชิงเทรา
	๑.๑๐ กิจกรรม Matching Innovation in smart industry (การจัด Matching Innovation in smart industry)	๕,๐๐๐,๐๐๐	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและ
ได้มาตรฐานสากล

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรมหลัก	งบประมาณ (บาท)	หน่วยดำเนินการ
๒.	โครงการพัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล	๑๑๙,๐๒๘,๙๐๐	
	๒.๑ กิจกรรมพัฒนาและส่งเสริมการผลิตผลไม้ปลอดภัย และได้มาตรฐานครบวงจร (ส่งเสริมการผลิตพืชให้ปลอดภัย และได้มาตรฐานครบวงจร)	๖,๙๗๐,๐๐๐	สำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา และสำนักงาน พาณิชย์จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง
	๒.๒ กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดภัยได้มาตรฐานสากล (ก่อสร้างสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหนองท่ากะสาว - บ้านหนองละลอก จังหวัดระยอง (ระยะที่ ๒))	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานระยอง
	๒.๓ กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดภัยได้มาตรฐานสากล (ปรับปรุงระบบท่อส่งน้ำส่วนขยายเพิ่มเติม อ่างเก็บน้ำประแสร์)	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา ประแสร์
	๒.๔ กิจกรรมยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอาหารแปรรูปสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต (ยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอาหารแปรรูปสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต)	๑๑,๑๙๒,๕๐๐	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๙
	๒.๕ กิจกรรมส่งเสริมการตลาดผลไม้และอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน (ส่งเสริมการตลาดผลไม้และอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน)	๘๖๖,๔๐๐	สำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรมหลัก	งบประมาณ (บาท)	หน่วยดำเนินการ
๓.	โครงการปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว	๑๑๓,๖๖๙,๒๐๐	
	๓.๑ กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสร้างความเชื่อมั่น ในความปลอดภัยเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (ขยายผิว จราจรถนนเข้าแหล่งท่องเที่ยวสายแยกทางหลวง หมายเลข ๓๒๐๐ - วัดสมานรัตนาราม - สวนปาล์ม พาร์มิก เชื่อมถนนทางหลวงหมายเลข ๓๔๘๑ จังหวัด ฉะเชิงเทรา)	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทฉะเชิงเทรา
	๓.๒ กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสร้างความเชื่อมั่น ในความปลอดภัยเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (ขยายผิว จราจรถนนเข้าแหล่งท่องเที่ยว ณ.๔๐๕๐ แยกทางหลวง หมายเลข ๓๒๐๐ เชื่อมทางหลวงหมายเลข ๓๔๘๑ อำเภอมะนัง,คลองเขื่อน,บางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา (ระยะสอง) ระยะทาง ๑๒.๑๐๐ กิโลเมตร)	๔๘,๐๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทฉะเชิงเทรา
	๓.๓ กิจกรรมประชารัฐร่วมใจ OTOP Grand Sale (ประชารัฐร่วมใจ OTOP Grand Sale)	๑๙,๒๙๖,๕๐๐	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด ระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา
	๓.๔ กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออก ๑ : สีสันตะวันออก (เสริมสร้างศักยภาพ เครือข่ายด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเพื่อรองรับ EEC)	๑๓,๔๙๕,๐๐๐	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา
	๓.๕ กิจกรรมเชื่อมโยงตลาดสินค้าชุมชนเชิงนวัตกรรมกับ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (จัดกิจกรรมเชื่อมโยงตลาด สินค้าชุมชนเชิงนวัตกรรมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์)	๔,๘๗๗,๗๐๐	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เร่งแก้ไขปัญหามลพิษและพัฒนาระบบบริหารจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรมหลัก	งบประมาณ (บาท)	หน่วยดำเนินการ
๔.	โครงการการแก้ไขปัญหามลพิษและพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๒๓,๗๕๗,๐๐๐	
	๔.๑ กิจกรรมฟื้นฟู อนุรักษ์ป่าต้นน้ำ (ฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ)	๔,๕๐๙,๐๐๐	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๒ (ศรีราชา)
	๔.๒ กิจกรรมก่อสร้างระบบการจัดการขยะเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิง (Refuse – Derived Fuel : RDF) ปุ๋ยหมัก (ระยะที่ ๑) (ก่อสร้างระบบการจัดการขยะเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิง (Refuse – Derived Fuel : RDF) และปุ๋ยหมัก)	๕๙,๖๒๔,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอหนองใหญ่
	๔.๓ กิจกรรมก่อสร้างระบบการจัดการขยะเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิง (Refuse – Derived Fuel : RDF) ปุ๋ยหมัก (ระยะที่ ๑) (ก่อสร้างระบบการจัดการขยะเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิง (Refuse – Derived Fuel : RDF) และปุ๋ยหมัก)	๕๙,๖๒๔,๐๐๐	สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา

ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ จำนวน ๑ รายการ งบประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ลำดับ	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	หน่วยดำเนินการ
๕	ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	๕,๐๐๐,๐๐๐	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

เนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี
ในนามกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เป็นปีแรก ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินโครงการ จึงยังไม่มี
ผลของการพัฒนาตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดที่เป็นรูปธรรม

ส่วนที่ ๒
ประเด็นการพัฒนา

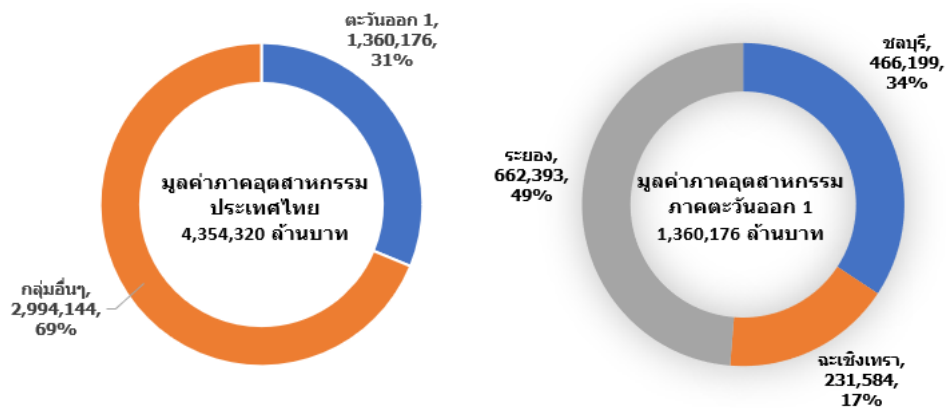
ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนา

๑. บทวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis)

จากข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ในมิติต่าง ๆ ภายใต้งบรอบทิศทางการพัฒนาประเทศทั้ง ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนแม่บทในการพัฒนา ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก สามารถนำมาวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis) ได้ดังนี้

๑.๑ จุดแข็ง (Strengths)

๑.๑.๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เป็นศูนย์รวมที่ตั้งของอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ และมีแนวโน้มที่จะเติบโตเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากได้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และเป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญของประเทศและภูมิภาคอาเซียน ได้แก่ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมัน อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า รวมถึงอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร

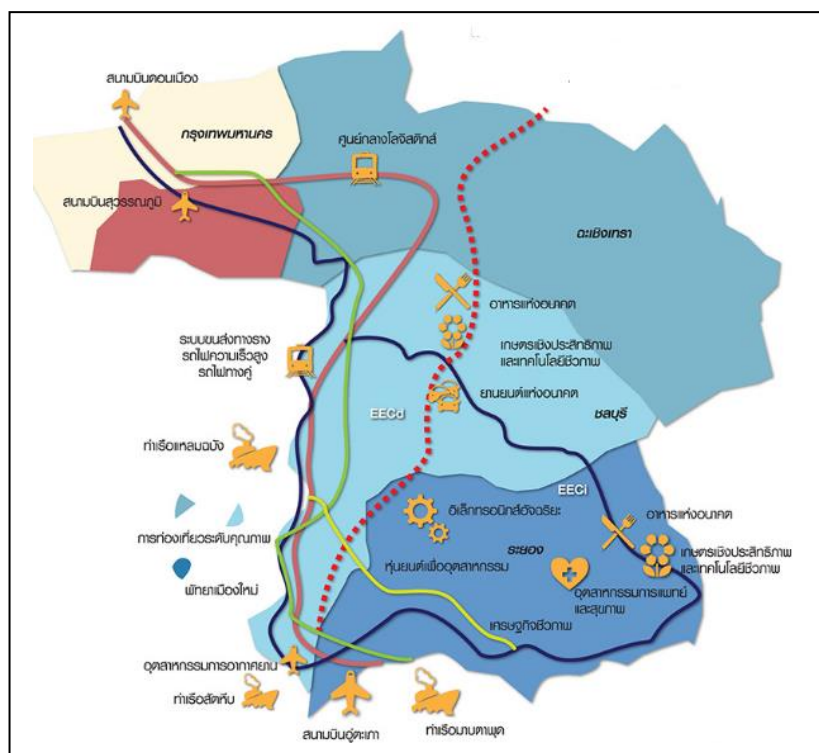
ภาพที่ ๑.๓-๑ แสดงสัดส่วนมูลค่าด้านอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีมูลค่าภาคอุตสาหกรรมประมาณ ๑,๓๖๐,๑๗๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๑ ของประเทศ มากเป็นอันดับ ๑ของกลุ่มจังหวัด และมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๖ และเมื่อพิจารณาแนวโน้มของภาคอุตสาหกรรมตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมา จะพบว่ามูลค่าภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ ๑.๓-๑ แสดงผลผลิตมวลรวมด้านอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

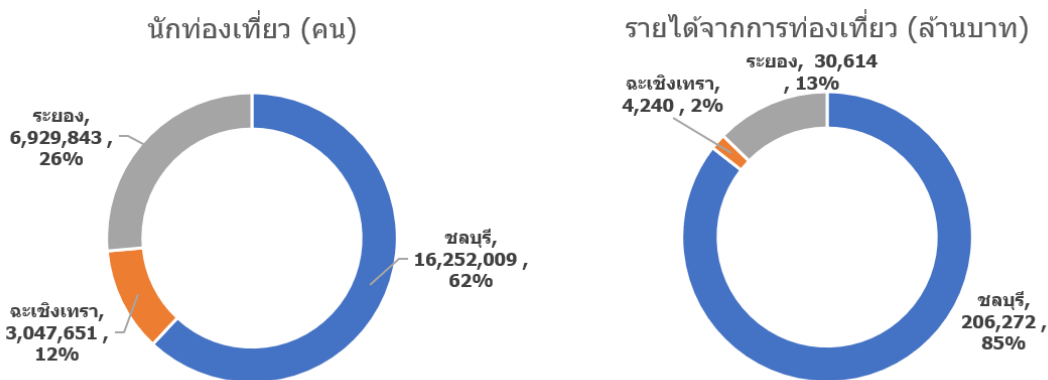
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
มูลค่าผลผลิตมวลรวม (ล้านบาท)	๑,๘๑๐,๔๑๓	๑,๘๘๙,๐๖๒	๑,๙๕๕,๕๗๘	๑,๙๗๙,๓๑๔	๒,๑๕๐,๕๑๗
อัตราการเติบโต (ร้อยละ)	๔.๗๖๘	๔.๗๓๔	๔.๔๕๙	๕.๗๑๑	๑๓.๑๒๕

๑.๑.๒ มีท่าเรือน้ำลึก และระบบโครงข่ายการขนส่งทางถนน และรถไฟ ที่สนับสนุนการเปิดประตูการขนส่งของประเทศเข้าสู่ระบบโครงข่ายการเดินเรือนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งประสานโครงข่ายการขนส่งหลักของพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับระบบโครงข่ายการขนส่งหลักของกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ภาคกลางตอนบน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และต่างประเทศ จะช่วยยกระดับการพัฒนา จากการเป็นแค่ฐานการผลิตและประตูส่งออกทางทะเลผ่านท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังและมาบตาพุด ในปัจจุบัน เข้าสู่การเป็นประตูเศรษฐกิจนานาชาติ รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม และเปิดตลาดการค้า ไปสู่ภูมิภาคต่างๆของโลก เช่น สหรัฐอเมริกา และยุโรป โดยอาศัยการขนส่งเชื่อมโยงกันในรูปแบบของการขนส่งต่อเนื่องระหว่างถนน รถไฟ และท่าเรือน้ำลึก

ภาพที่ ๑.๓-๒ แสดงระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

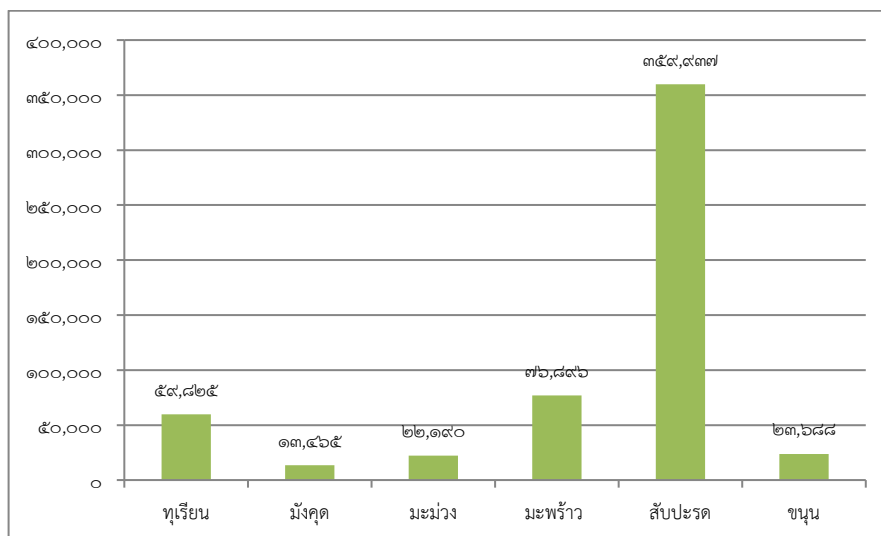
๑.๑.๓ มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและเป็นที่รู้จักแพร่หลายในระดับชาตินานาชาติ โดยเฉพาะพัทยา-บางแสนซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวที่รู้จักกันในระดับนานาชาติอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังมีเกาะเสม็ดที่กำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น รวมถึงมีการพัฒนาภาพลักษณ์สภาพแวดล้อม และการตลาดของเมืองเพิ่มขึ้น ทำให้กระแสการเดินทางท่องเที่ยวจากทั่วโลกเดินทางมายังเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีอัตราการเติบโตสูง

ภาพที่ ๑.๓-๓ แสดงข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว

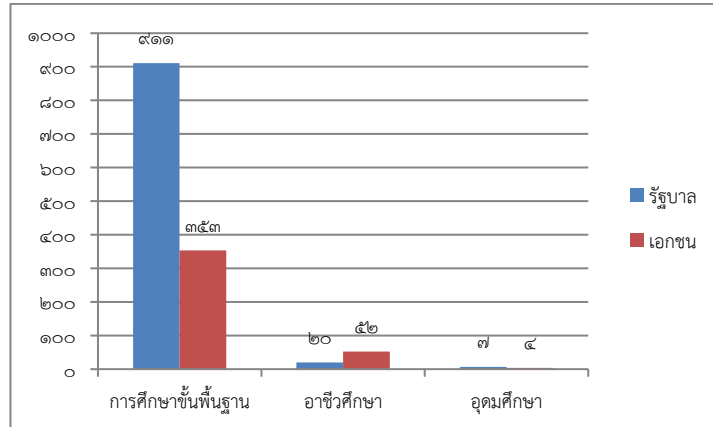
นอกจากนี้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ยังมีทรัพยากรธรรมชาติประเภทป่าเขา น้ำตก อุทยานแห่งชาติ และทะเล ที่จะดึงดูดและให้บริการนักท่องเที่ยวได้ โดยมีพื้นที่หลายแห่งที่มีสภาพภูมิอากาศและธรรมชาติที่เหมาะสมต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สามารถจัดกิจกรรมได้หลายอย่าง ทั้งการท่องเที่ยวแบบผจญภัย ทัวร์ป่า ล่องแก่ง ตลอดจนในช่วงฤดูผลไม้จะเป็นช่วงที่จูงใจให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาเที่ยวชมสวน และบริโภคผลไม้ และสัมผัสวิถีชีวิตที่เป็นธรรมชาติและมีอัตลักษณ์โดดเด่นด้านศิลปวัฒนธรรม สินค้า และกิจกรรมอื่นๆ ของชุมชน

๑.๑.๔ เป็นแหล่งเพาะปลูกผลไม้หลักของประเทศ โดยเฉพาะทุเรียน มังคุด มะม่วง มะพร้าว ขนุนและสับปะรด ซึ่งมีปริมาณการผลิตมากพอสำหรับใช้บริโภคภายในประเทศ และส่งออกไปยังต่างประเทศ สามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรชาวสวนผลไม้เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ พื้นที่ชายฝั่งทะเลของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ยังเหมาะแก่การทำประมงน้ำลึก และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

ภาพที่ ๑.๓-๔ แสดงข้อมูลผลผลิตผลไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

๑.๑.๕ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีสถานศึกษาทุกประเภท ทั้งระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา จึงมีความพร้อมที่จะพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและพร้อมเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศต่อไป

ภาพที่ ๑.๓-๕ แสดงข้อมูลสถานศึกษาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

๑.๑.๖ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีรายได้ต่อหัวและการกระจายได้ของประชาชนในกลุ่มจังหวัดอยู่ในระดับดีที่สุดของประเทศ

ตารางที่ ๑.๓-๒ แสดงรายได้ต่อหัว

	WHOLE KINGDOM	GROUP OF PROVINCE	CHACHOENGSAO	CHON BURI	RAYONG
Gross provincial product (GPP)	14,533,466	2,150,527	340,913	912,498	897,117
GPP Per capita (Baht)	215,455	756,286	433,400	548,877	1,009,496

๑.๒ จุดอ่อน (Weaknesses)

๑.๒.๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ในช่วงที่ผ่านมาที่ขาดมาตรฐานการบริหารจัดการด้านมลพิษและควบคุมกระบวนการผลิตส่งผลให้เกิดปัญหามลพิษขึ้น ได้แก่ มลพิษทางอากาศ ปัญหาการจัดการกากของเสียอุตสาหกรรม และปัญหาน้ำเสียและสารโลหะหนักที่ลงไปในแหล่งน้ำ

๑.๒.๒ การขยายตัวของเมือง แหล่งอุตสาหกรรม และแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วได้ส่งผลให้เกิดความต้องการใช้น้ำเพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิต บริการ และอุปโภคบริโภคปริมาณมาก ก่อให้เกิดความขัดแย้งเรื่องการใช้น้ำ เดิมแหล่งน้ำจะถูกใช้เพื่อกิจกรรมทางการเกษตร และชุมชนเกษตรขนาดเล็กเท่านั้น ปัจจุบันต้องแย่งกันใช้น้ำระหว่างภาคการเกษตร อุตสาหกรรม เมือง และบริการแก่นักท่องเที่ยว แม้ว่าจะมีการพัฒนาแหล่งน้ำรองรับไว้แล้วบางส่วน แต่ด้วยข้อจำกัดของภูมิประเทศทำให้ไม่สามารถก่อสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ได้ จึงต้องมีการวางท่อส่งน้ำเชื่อมโยงระหว่างอ่างเก็บน้ำที่มีอยู่เพื่อนำน้ำมาทดแทนในบางพื้นที่ที่ยามขาดแคลน

๑.๒.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ที่ผ่านมา ได้ก่อให้เกิดปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตมากขึ้นตามลำดับ อาทิ การทำลายทรัพยากรป่าไม้ได้ ส่งผลกระทบไปถึงปัญหาความแปรปรวนของลมฟ้าอากาศ ก่อให้เกิดภาวะฝนแล้งและน้ำท่วมอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังมีการจับสัตว์น้ำโดยไม่ถูกวิธี ทำให้จำนวนสัตว์น้ำตามธรรมชาติลดลงอย่างรวดเร็ว รวมทั้งพื้นที่ป่าชายเลนในแต่ละจังหวัดลดลงไปจากเดิมมาก เนื่องจากการบุกรุกเพื่อทำนาถุ้ง

๑.๒.๔ แม้ว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จะเป็นแหล่งเพาะปลูกผลไม้หลักของประเทศ แต่ผลไม้เป็นผลผลิตที่มีช่วงระยะเวลาในการเก็บเกี่ยว ดูแล รักษาจำกัด เมื่อพ้นกำหนดจะเสียหาย และเป็นผลผลิตที่มีช่วงฤดูกาลไม่สามารถผลิตออกได้ตลอดปี และหากปีการผลิตใดประสบปัญหาภัยแล้งขาดน้ำ หรือสภาพอากาศไม่เหมาะสมก็จะทำความเสียหายให้แก่สวนผลไม้อย่างรุนแรง ทำให้ปริมาณผลผลิตไม่แน่นอน ไม่มีเสถียรภาพด้านราคา รวมทั้งยังขาดการบริหารจัดการในช่วงที่ผลไม้ออกมามาก และกระจุกตัวอย่างเหมาะสมและทันเวลา ทำให้ผลไม้เน่าเสียง่าย นอกจากนี้ยังขาดการวิจัยและพัฒนาทั้งในด้านการผลิตให้ออกผลผลิตนอกฤดูกาล การเก็บรักษา การลำเลียงถึงที่หมายก่อนการเน่าเสีย และมีปัญหาเรื่องคุณภาพมาตรฐานไม่สม่ำเสมอ เช่น การคัดขนาด บรรจุหีบห่อ แปรรูป และเก็บรักษา

๑.๒.๕ การขยายตัวอย่างรวดเร็วของภาคอุตสาหกรรมที่ผ่านมา ทำให้เกิดภาวะขาดแคลนแรงงาน ประกอบด้วย แรงงานที่เคลื่อนย้ายเข้าไม่ได้ตอบสนองความต้องการที่แท้จริง เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นแรงงานระดับล่าง ทำให้เกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือสำหรับการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสูงขึ้น นอกจากนี้ แรงงานที่มีฝีมือจะพยายามเข้าสู่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่ได้มาตรฐานและมีความมั่นคงต่ออนาคตในการทำงานมากกว่า จึงเกิดปัญหาการโยกย้ายการทำงานอยู่ในอัตราที่สูง ตลอดจนแรงงานในท้องถิ่นไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้เพียงพอ

๑.๒.๖ ประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีความเสี่ยงในการเป็นโรคและเสียชีวิตในโรคไม่ติดต่อใน ๕ โรคร้ายแรง โดยเฉพาะโรคหลอดเลือดหัวใจมีอัตราเสี่ยงสูงมากในภูมิภาค แต่อัตราการรอคอยในการรักษายังมีอัตราที่สูงมาก

๑.๓ โอกาส (Opportunities)

๑.๓.๑ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จากการที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ.๒๕๖๑ และได้บัญญัติให้พื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยองเป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) พัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ทันสมัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (๒) จัดให้มีการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเพื่อลดอุปสรรคและต้นทุน ในการประกอบกิจการ (๓) จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพมีความต่อเนื่อง ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก และเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบโดยสมบูรณ์ (๔) กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสมกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่โดยสอดคล้องกับหลักการพัฒนายั่งยืน (๕) พัฒนาเมืองให้มีความทันสมัยระดับนานาชาติที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยอย่างสะดวก ปลอดภัย เข้าถึงได้โดยถ้วนหน้า

และการประกอบกิจการอย่างมีคุณภาพ ส่งผลให้เกิดการขยายตัวด้านการลงทุนและการขยายตัวของเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมืองที่เป็นเป้าหมายในการพัฒนาเมืองสำคัญให้เป็นเมืองศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ อาทิ ฉะเชิงเทราเป็นเมืองที่อยู่อาศัยชั้นดี เมืองพัทยาเป็นศูนย์กลางธุรกิจการท่องเที่ยว อุตะเภเป็นเมืองธุรกิจการบิน เป็นต้น โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็น มีความพร้อม เพียงพอและสอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดให้เป็นเมืองศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ ซึ่งผลจากการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวจะส่งผลกระทบทางตรงและทางอ้อมต่อการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ในเรื่อง (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยทั้งโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ และโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล โดยในระยะอันใกล้จะนำมาซึ่งการลงทุนขนาดใหญ่ในพื้นที่ และในอนาคตประชาชนทั้งในพื้นที่และประชาชนชาวไทยทั้งหมดจะได้รับความสะดวกจากบริการโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าว และเป็นการเตรียมความพร้อมของเมืองเศรษฐกิจชั้นนำในอนาคต (๒) การลงทุนเพิ่มขึ้นของภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ซึ่งประกอบด้วย ๕ อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S - Curve) และ ๕ อุตสาหกรรมอนาคต (New S - Curve) และ (๓) การพัฒนาการศึกษา การให้บริการด้านการแพทย์และสาธารณสุข การท่องเที่ยว การพัฒนาสังคมและชุมชน รวมทั้งการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

๑.๓.๒ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุ และนาโนเทคโนโลยี จะทำให้ผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีโอกาสในการปรับกระบวนการผลิตสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย ทั้งในด้านคุณภาพ มาตรฐาน และราคา ดังนี้คือ

(๑) การพัฒนาเทคโนโลยีจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ส่งเสริมกระบวนการการผลิตที่สะอาดมีส่วนช่วยประหยัดการใช้ทรัพยากรและลดปริมาณของเสียและมลพิษได้มากขึ้น

(๒) เชื่อมโยงเทคโนโลยีกับวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น จะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า สนับสนุนการสร้างนวัตกรรม และผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

(๓) การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ จะสร้างโอกาสการเรียนรู้ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ได้อย่างกว้างขวาง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

๑.๓.๓ กระแสการรักษาสุขภาพและความนิยมธรรมชาติ จะช่วยเพิ่มความตระหนักในการดูแลสุขภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันจะสร้างกระแสความนิยมบริโภคสินค้าเชิงอนุรักษ์และสินค้าสุขภาพ จึงเป็นโอกาสในการพัฒนาสวนผลไม้ปลอดภัย และแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติต่างๆ ให้เป็นทางเลือกใหม่ในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเชิงนิเวศ โดยเปิดโอกาสให้เกษตรกรและชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

๑.๔ อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)

๑.๔.๑ การแข่งขันในตลาดโลกและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อความอยู่รอดของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเดิมของภาคตะวันออก ๑ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงกิจการเพื่อให้อยู่รอดและมีขีดความสามารถด้านการแข่งขัน

๑.๔.๒ การส่งออกสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มักจะได้รับแรงกดดันจากมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มขึ้น เช่น มาตรฐานการผลิตสินค้า มาตรฐานด้านความสะอาดและสุขอนามัย มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานด้านทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น ซึ่งได้มีการตั้งกฎเกณฑ์ในการรับซื้อสินค้าจากผู้ผลิตค่อนข้างมาก และมีการตรวจสอบคุณภาพอย่างเข้มงวด ดังนั้น เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ที่พึ่งพาการส่งออกจะต้องเร่งปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐานและคุณภาพสินค้าให้เป็นที่ยอมรับระหว่างประเทศ

๑.๔.๓ ความไม่แน่นอนของตลาดสินค้าเกษตร ทำให้เกษตรกรต้องเผชิญภาวะความไม่แน่นอนของรายได้

๑.๔.๔ การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกส่งผลให้มีความต้องการแรงงานจำนวนมากส่งผลให้แนวโน้มการเคลื่อนย้ายแรงงานจากต่างถิ่นเข้ามาทำงานในพื้นที่ ซึ่งการเคลื่อนย้ายแรงงานดังกล่าวอาจก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ เช่น บริการด้านการแพทย์และสาธารณสุข การจราจรติดขัด และปัญหาสังคมอื่นๆ เช่น ปัญหายาเสพติด

๑.๔.๕ ระบบคุณค่าที่ดีของสังคมไทยเสื่อมถอยลง เนื่องจากคนในสังคมไม่สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ทำให้พฤติกรรมของคนในสังคมเปลี่ยนไป หันไปนิยมและซึมซับวัฒนธรรมต่างชาติที่ไม่พึงประสงค์มากขึ้นโดยหันมาให้ความสำคัญกับวัตถุนิยม เงินตรา จนเกินความพอเพียง ซึ่งมีสัญญาณชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มการล่มสลายในครอบครัว วัฒนธรรมและสังคม ดังนี้

(๑) เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ขาดการเคารพ เชื้อพ้องผู้อาวุโส ขาดความกตัญญูรู้คุณ ในขณะเดียวกันยังขาดความรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง ไม่สามารถปรับตัวและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตได้ นิยมใช้อารมณ์และความรุนแรงมากกว่าเหตุผล พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และการจับกลุ่มมั่วสุมกระทำความผิดต่างๆ ในขณะเดียวกันสถาบันครอบครัวอ่อนแอลง เนื่องจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมเปลี่ยนแปลงไปที่ต้องมุ่งทำงานเพื่อเลี้ยงชีพ สามีภรรยาต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ทำให้การแบ่งเวลาให้ครอบครัวมีน้อย ความสัมพันธ์และความช่วยเหลือเกื้อกูลกันภายในครอบครัวลดลง ซึ่งเห็นได้จากการอัตราการหย่าร้างที่เพิ่มขึ้น

(๒) คนวัยแรงงานต้องรับภาระเพิ่มขึ้นในการดูแลผู้สูงอายุ โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุข ทำให้กำลังการผลิตลดลงอาจส่งผลให้การเติบโตทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงได้

(๓) คุณภาพทางการศึกษาลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง ไม่สามารถสร้างคนที่มีความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก

๑.๔.๖ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ดังนี้

(๑) การเพิ่มสูงขึ้นของระดับน้ำทะเล และลมมรสุมที่รุนแรงมากขึ้น อาจส่งผลให้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ทำให้เกิดการสูญเสียพื้นดินชายหาดและแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล และส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง โดยเฉพาะป่าชายเลน ซึ่งเป็นแหล่งผลิตสัตว์น้ำเป็นที่วางไข่และที่อยู่อาศัยของตัวอ่อนสัตว์น้ำ และเป็นพื้นที่กันชนป้องกันแนวชายฝั่งจากการพังทลายจากแรงคลื่นลม เนื่องจากระบบนิเวศป่าชายเลนมีความอ่อนไหวต่อระดับน้ำทะเลที่เพิ่มขึ้น โดยความหนาแน่นของพรรณไม้จะลดลง เนื่องจากระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้นจะทำให้พืชตายและถูกแทนที่ด้วยหาดเลน ในขณะที่ปากแม่น้ำจะจมลงใต้น้ำทำให้เกิดการชะล้างพังทลายของพื้นที่ลุ่มน้ำ

(๒) อุณหภูมิ น้ำทะเลและค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำทะเลที่เปลี่ยนแปลงไป อาจส่งผลให้พืชและสัตว์ทะเลบางชนิดสูญพันธุ์ เกิดปรากฏการณ์ปะการังฟอกขาว และแหล่งปะการังถูกทำลาย ส่งผลกระทบต่อผลผลิตสัตว์น้ำโดยรวม ปัจจุบันทรัพยากรประมงชายฝั่งและประมงทะเลอยู่ในสภาพเสื่อมโทรม โดยสัตว์น้ำกร่อยบริเวณชายฝั่งและสัตว์น้ำในทะเลมีปริมาณชนิด และขนาดลดลงโดยตลอด นอกจากนี้การรุกรานของน้ำเค็มเข้าสู่ลำน้ำจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการดำรงชีวิตของพืช สัตว์ และพื้นที่เกษตรกรรมโดยรอบ

(๓) อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จะทำให้ปัญหาการขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่จะรุนแรงขึ้น เนื่องจากต้องประสบกับภาวะภัยแล้งเป็นเวลานาน และทำให้ปัญหาการแย่งชิงทรัพยากรน้ำระหว่างภาคเกษตร และอุตสาหกรรมจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเคยเกิดขึ้นในปี พ.ศ.๒๕๔๘ ส่งผลให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ โดยเฉพาะจังหวัดระยองที่มีปริมาณฝนที่ลดลงและขาดช่วง ทำให้แหล่งน้ำที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรมทั้งหมดในพื้นที่ขาดแคลนไปด้วย และนำไปสู่วิกฤตน้ำและการแย่งชิงทรัพยากรน้ำระหว่างภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม นอกจากนี้การขาดแคลนน้ำจะส่งผลให้ต้นทุนการผลิตภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทำให้ภัยพิบัติ และภาวะน้ำท่วมฉับพลันเกิดบ่อยครั้ง และรุนแรงขึ้นเนื่องจากกำลังแรงของลมมรสุม ลักษณะฝนที่ตกหนักในเวลาอันสั้น ทำให้ปริมาณน้ำมีมากเกินไปความสามารถในการกักเก็บ ประกอบกับประสิทธิภาพและศักยภาพในการระบายน้ำลงสู่ทะเลของพื้นที่โดยรวมลดลง ทำให้มีแนวโน้มในการเกิดภัยพิบัติรุนแรงขึ้น

๒. การกำหนดประเด็นการพัฒนาด้วยเทคนิค TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์ SWOT Analysis เพื่อให้เห็นถึงจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threat) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ แล้ว ข้อมูลทั้งหมดได้ถูกนำมาวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเมตริกซ์ โดยใช้เทคนิค TOWS Matrix เพื่อกำหนดทางเลือกในการพัฒนาทั้งในลักษณะยุทธศาสตร์เชิงรุก ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข ยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน และยุทธศาสตร์เชิงรับ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์เชิงรุก (จุดแข็ง / โอกาส)

๒.๑.๑ S๑,O๑ ส่งเสริมการพัฒนาภาคธุรกิจบริการที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวที่ต่อยอดจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เช่น สุขภาพ e-sport (ยุทธศาสตร์ที่ ๓)

๒.๑.๒ S๒,O๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการและเมืองในอนาคต (ยุทธศาสตร์ที่ ๑)

๒.๑.๓ S๕,O๑ พัฒนาคุณภาพการศึกษาและปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้รองรับการพัฒนาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (ยุทธศาสตร์ที่ ๕)

๒.๑.๔ S๓,O๒ เพิ่มช่องทางการตลาดและการขายสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ โดยใช้เทคโนโลยี (ยุทธศาสตร์ที่ ๓)

๒.๑.๕ S๔,O๒ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร การยืดอายุการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ (ยุทธศาสตร์ที่ ๒)

๒.๑.๖ S๓,O๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรีให้เชื่อมโยงไปจังหวัดระยองและฉะเชิงเทรา (ยุทธศาสตร์ที่ ๓)

๒.๒ ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข (จุดอ่อน / โอกาส)

๒.๒.๑ W๑,O๒ เพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำและเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อรองรับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้น (ยุทธศาสตร์ ๑ และ ๔)

๒.๒.๒ W๒,O๒ ส่งเสริมการแก้ปัญหาต้นน้ำเสียจากชุมชนและโรงงานก่อนทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ (ยุทธศาสตร์ ๔)

๒.๒.๓ W๒,O๒ ส่งเสริมการลดขยะมูลฝอยและขยะมีพิษจากต้นทาง (ยุทธศาสตร์ ๔)

๒.๒.๔ W๔,O๒ ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับการผลิตที่เริ่มใช้เทคโนโลยีขั้นสูงมากขึ้น (ยุทธศาสตร์ ๑)

๒.๓ ยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน (จุดแข็ง / อุปสรรค)

๒.๓.๑ S๑,T๑ ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในพื้นที่ให้มีศักยภาพรองรับการเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่ากับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (ยุทธศาสตร์ที่ ๑)

๒.๓.๒ S๔, T๓ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร รูปแบบใหม่ๆ (ยุทธศาสตร์ที่ ๒)

๒.๓.๓ S๔,T๓ ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตรออนไลน์ (ยุทธศาสตร์ที่ ๒)

๒.๓.๔ S๓,T๓ พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น เพื่อเพิ่มแหล่งรายได้ให้ชุมชน (ยุทธศาสตร์ที่ ๓)

๒.๔ ยุทธศาสตร์เชิงรับ (จุดอ่อน / อุปสรรค)

๒.๔.๑ W๒,T๓ คุ้มครองและฟื้นฟูป่าชายเลน ปะการัง ภูเขาทะเล และป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง (ยุทธศาสตร์ ๔)

๒.๔.๒ W๒,T๓ ฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้เกิดความสมดุลต่อระบบ และบริหารจัดการพื้นที่ป่าของชุมชนไม่ให้เสื่อมโทรมลง (ยุทธศาสตร์ ๔)

๒.๔.๒ W๖,T๔ พัฒนาการแพทย์และสาธารณสุขทั้งในมิติการป้องกัน การรักษา และการติดตามดูแล เพื่อลดการสูญเสียจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ๕ โรคภัย (ยุทธศาสตร์ ๕)

๓. เป้าหมายในการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

๓.๑ วิสัยทัศน์ (Vision):

“พื้นที่พัฒนาพิเศษระดับอาเซียน แหล่งผลิตอาหารและผลไม้ปลอดภัยเพื่อการส่งออก และแหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานระดับนานาชาติ”

๓.๒ เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goals)

- ๓.๒.๑ พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน
- ๓.๒.๒ แหล่งผลิตอาหารและผลไม้ปลอดภัยเพื่อการส่งออก
- ๓.๒.๓ แหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานระดับนานาชาติ
- ๓.๒.๔ ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓.๒.๕ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานและส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

๓.๓ ตำแหน่งในการพัฒนา (Positioning)

- ๓.๓.๑ ฐานเศรษฐกิจชั้นนำและศูนย์กลางโลจิสติกส์
- ๓.๓.๒ แหล่งผลิตอาหารและผลไม้เมืองร้อนที่มีชื่อเสียง
- ๓.๓.๓ แหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนิเวศและเกษตร โดยชุมชน

๓.๔ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

เป้าหมายในการพัฒนา	ตัวชี้วัดความสำเร็จ
๑. พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน	ตัวชี้วัดที่ ๑ ผลผลิตมวลรวมด้านอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ตัวชี้วัดที่ ๒ มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ตัวชี้วัดที่ ๓ อัตราการขยายตัวการลงทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑
๒. แหล่งผลิตอาหารและผลไม้ปลอดภัยเพื่อการส่งออก	ตัวชี้วัดที่ ๑ ผลผลิตมวลรวมด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ตัวชี้วัดที่ ๒ มูลค่าสินค้าทางการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
๓. แหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานระดับนานาชาติ	ตัวชี้วัดที่ ๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
๔. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ	ตัวชี้วัดที่ ๑ พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ตัวชี้วัดที่ ๒ ปัญหาวิกฤตมลพิษทางอากาศได้รับการแก้ไขให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
๕. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานและส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต	ตัวชี้วัดที่ ๑ ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index – HAI)

๓.๕ ประเด็นในการพัฒนา

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาความพร้อมของพื้นที่สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนอุตสาหกรรม มุ่งสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตมลพิษและพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัย

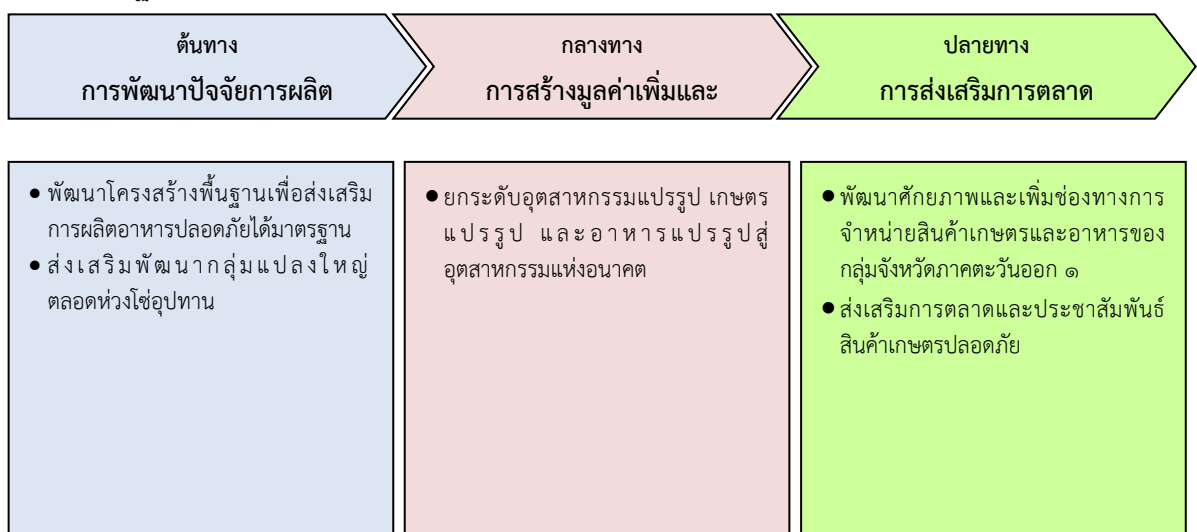
๓.๖ กรอบแนวคิดในการพัฒนากลุ่มจังหวัดในระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๒-๒๕๖๕)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาความพร้อมของพื้นที่สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนอุตสาหกรรม มุ่งสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

ภาพที่ ๑.๓-๖ แสดงห่วงโซ่มูลค่าในการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่ ๑

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

ภาพที่ ๑.๓-๗ แสดงห่วงโซ่มูลค่าในการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่ ๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

ภาพที่ ๑.๓-๘ แสดงห่วงโซ่มูลค่าในการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่ ๓

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตมลพิษและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ภาพที่ ๑.๓-๙ แสดงห่วงโซ่มูลค่าในการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่ ๔

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
มีความมั่นคงปลอดภัย

ภาพที่ ๑.๓-๑๐ แสดงห่วงโซ่มูลค่าในการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่ ๕

ส่วนที่ ๓
แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑ – พ.ศ. ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง)

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ : ๑. พื้นที่ระยองเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน
๒. แหล่งผลิตอาหารและผลไม้เพื่อการส่งออก
๓. แหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานระดับนานาชาติ
๔. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
๕. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานและส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาความพร้อมของพื้นที่สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนอุตสาหกรรมมุ่งสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน	แผนงานที่ ๑ แผนงานรองรับการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ EEC	ตัวชี้วัดที่ ๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	-	๓	๓	๓	๓	๑๒
		ตัวชี้วัดที่ ๒ มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒	-	-	๒	๒	๒	๖
		ตัวชี้วัดที่ ๓ อัตราการขยายตัวการลงทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑	-	-	๑	๑	๑	๓

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล	แผนงานที่ ๒ แผนงานพัฒนาด้านการเกษตร	ตัวชี้วัดที่ ๑ ผลผลิตทั้งหมดรวมด้านการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓	-	๓	๓	๓	๓	๑๒
		ตัวชี้วัดที่ ๒ มูลค่าสินค้าทางการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒	-	๒	๒	๒	๒	๘
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว	แผนงานที่ ๓ แผนงานพัฒนาการท่องเที่ยวและการบริการ	ตัวชี้วัดที่ ๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	-	๕	๕	๕	๕	๒๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตมลพิษและพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	แผนงานที่ ๔ แผนงานพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ตัวชี้วัดที่ ๑ พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑	-	-	๑	๑	๑	๓
		ตัวชี้วัดที่ ๒ ปัญหาวิกฤตมลพิษทางอากาศได้รับการแก้ไขให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	-	๔	๔	๔	๕	๕

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัย	แผนงานที่ ๕ แผนงานพัฒนาคุณภาพชีวิต	ตัวชี้วัดที่ ๑ ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index – HAI) (ด้านการศึกษา)	-	-	สูงกว่าเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ	สูงกว่าเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ	สูงกว่าเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ	สูงกว่าเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ
		ตัวชี้วัดที่ ๑ ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index – HAI) (ด้านสุขภาพ)	-	-	สูงกว่าเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ	สูงกว่าเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ	สูงกว่าเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ	สูงกว่าเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาความพร้อมของพื้นที่สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนอุตสาหกรรม มุ่งสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน									
แผนงานที่ ๑ แผนงานรองรับการ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ EEC									
๑. โครงการที่ ๑ พัฒนาความพร้อม ของพื้นที่สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริม การค้า การลงทุนอุตสาหกรรม มุ่งสู่ เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัย ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน									
- กิจกรรมหลัก ๑.๑ พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้าน คมนาคมโลจิสติกส์เพื่อรองรับ การพัฒนาให้เป็นเขต เศรษฐกิจพิเศษที่ดีและ ทันสมัยที่สุด	๑	๒	แขวงทางหลวง ชนบท ฉะเชิงเทรา แขวงทางหลวง ชนบทชลบุรี	-	-	๑๓๘ ล้านบาท	-	-	๑๓๘ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๒ พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านแหล่ง น้ำเพื่อรองรับการพัฒนาให้ เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดี และทันสมัยที่สุด	๑	๒	โครงการ ชลประทาน ชลบุรี	-	-	๘ ล้านบาท	-	-	๘ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๓ เพิ่ม ศักยภาพและขีด ความสามารถผู้ประกอบการ SMEs ภาคการผลิตรองรับ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออก	๑	๒	สำนักงาน อุตสาหกรรม จังหวัดระยอง ชลบุรี และ ฉะเชิงเทรา	-	-	๑๑.๖๒๕ ล้านบาท	๑๑.๖๒๕ ล้านบาท	๑๑.๖๒๕ ล้านบาท	๓๔.๘๗๕ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนา ความพร้อมของพื้นที่สร้าง บรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้า การ ลงทุนอุตสาหกรรม มุ่งสู่เขต เศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุด ในภูมิภาคอาเซียน									
แผนงานที่ ๑ แผนงานรองรับการ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ EEC									
๑. โครงการที่ ๑ พัฒนาความพร้อม ของพื้นที่สร้างบรรยากาศเพื่อ ส่งเสริมการค้า การลงทุน อุตสาหกรรม มุ่งสู่เขตเศรษฐกิจ พิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาค อาเซียน									
- กิจกรรมหลัก ๑.๔ ยกระดับ อุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม เพื่อลดต้นทุนและเข้าสู่ อุตสาหกรรมไทย ๔.๐	๑	๒	สำนักงาน อุตสาหกรรม จังหวัด ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และ ระยอง	-	-	๓.๑๐ ล้านบาท	๓.๑๐ ล้านบาท	๓.๑๐ ล้านบาท	๙.๓๐ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๕ เร่งรัดการ ยกระดับสถานประกอบการ อุตสาหกรรมในพื้นที่ EEC เข้า สู่ระบบมาตรฐานจัดการ สิ่งแวดล้อม (อุตสาหกรรมสี เขียว ระดับที่ ๓)	๑	๒	สำนักงาน อุตสาหกรรม จังหวัด ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และ ระยอง	-	-	๓.๖๐ ล้านบาท	๓.๖๐ ล้านบาท	๓.๖๐ ล้านบาท	๑๐.๘๐ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนา ความพร้อมของพื้นที่สร้าง บรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้า การ ลงทุนอุตสาหกรรม มุ่งสู่เขต เศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัย ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน									
แผนงานที่ ๑ แผนงานรองรับการ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ EEC									
๑. โครงการที่ ๑ พัฒนาความพร้อม ของพื้นที่สร้างบรรยากาศเพื่อ ส่งเสริมการค้า การลงทุน อุตสาหกรรม มุ่งสู่เขตเศรษฐกิจ พิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาค อาเซียน									
- กิจกรรมหลัก ๑.๖ พัฒนา ฝีมือแรงงานเพื่อรองรับ Thailand ๔.๐ ในพื้นที่เขต พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	๑	๒	สถาบันพัฒนา ฝีมือแรงงาน ๓ ชลบุรี	-	-	๑๐.๑๙๒ ล้านบาท	-	-	๑๐.๑๙๒ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๗ EEC Expo : เพื่อการ ประชาสัมพันธ์ความพร้อม ของพื้นที่ในมิติต่าง ๆ เพื่อ กระตุ้นบรรยากาศการลงทุน	๑	๒	สำนักงาน จังหวัดชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทรา	-	-	๒๐.๐๐ ล้านบาท	-	-	๒๐.๐๐ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนา ความพร้อมของพื้นที่สร้าง บรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้า การ ลงทุนอุตสาหกรรม มุ่งสู่เขต เศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัย ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน									
แผนงานที่ ๑ แผนงานรองรับการ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ EEC									
๑. โครงการที่ ๑ พัฒนาความพร้อม ของพื้นที่สร้างบรรยากาศเพื่อ ส่งเสริมการค้า การลงทุน อุตสาหกรรม มุ่งสู่เขตเศรษฐกิจ พิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาค อาเซียน									
- กิจกรรมหลัก ๑.๘ พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้าน เส้นทางคมนาคมเพื่อ สนับสนุนการพัฒนาเขต เศรษฐกิจพิเศษภาค ตะวันออก	๑	๒	แนวทางหลวง ชนบท ฉะเชิงเทรา แนวทางหลวง ชนบทชลบุรี แนวทางหลวง ชนบทระยอง	-	-	๒๖๐.๐๐ ล้านบาท	๓๓๐.๐๐ ล้านบาท	๒๒๐.๕๐ ล้านบาท	๗๗๐.๕๐ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๙ พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านแหล่ง น้ำเพื่อสนับสนุนการพัฒนา เขตเศรษฐกิจพิเศษภาค ตะวันออก	๑	๒	โครงการ ชลประทาน ระยอง	-	-	๕๐.๐๐ ล้านบาท	-	-	๕๐.๐๐ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล									
แผนงานที่ ๒ แผนงานพัฒนาด้านการเกษตร									
๑. โครงการที่ ๑ พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล									
- กิจกรรมหลัก ๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน	๑	๒	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาประแสร์ โครงการชลประทานฉะเชิงเทรา โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพระองค์ไชยานุชิต	-	-	๕๐.๐๐ ล้านบาท	๑๖๔.๐๐ ล้านบาท	-	๒๑๔.๐๐ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๒ ส่งเสริมพัฒนากลุ่มแปลงใหญ่ตลอดห่วงโซ่อุปทาน	๑	๒	สำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา	-	-	๗.๓๙๓ ล้านบาท	๗.๓๙๓ ล้านบาท	๗.๓๙๓ ล้านบาท	๒๒.๑๗๙ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๓ ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูป เกษตรแปรรูปและอาหารแปรรูปสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต	๑	๒	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๙	-	-	๑๑.๑๒๕ ล้านบาท	๑๑.๑๒๕ ล้านบาท	๑๑.๑๒๕ ล้านบาท	๓๓.๓๗๕ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๔ พัฒนาศักยภาพและเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรและอาหารของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	๑	๒	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา	-	-	๕.๐๑๙๘ ล้านบาท	๕.๐๑๙๘ ล้านบาท	๕.๐๑๙๘ ล้านบาท	๑๕.๐๕๙๔ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงใต้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล									
แผนงานที่ ๒ แผนงานพัฒนาด้านการเกษตร									
๑. โครงการที่ ๑ พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงใต้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล									
- กิจกรรมหลัก ๑.๕ ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรปลอดภัย	๑	๒	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัด ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และ ระยอง	-	-	๑๕.๐๐ ล้านบาท	๑๕.๐๐ ล้านบาท	๑๕.๐๐ ล้านบาท	๔๕.๐๐ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ปรับปรุง มาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการ ด้านการท่องเที่ยว									
แผนงานที่ ๓ แผนงานพัฒนาด้าน การท่องเที่ยวและการบริการ									
๑. โครงการที่ ๑ ปรับปรุงมาตรฐาน สินค้าและธุรกิจบริการด้านการ ท่องเที่ยว									
- กิจกรรมหลัก ๑.๑ ปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก ๑	๑	๒	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด ฉะเชิงเทรา สำนักงาน วัฒนธรรม จังหวัดชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทรา	-	-	๓๓.๕๑๓ ล้านบาท	-	-	๓๓.๕๑๓ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๒ ศึกษา จัดทำแผนแม่บทและสำรวจ ออกแบบรายละเอียดและ วิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อมในชั้นรายละเอียด (EIA) ถนนบูรพาชลทิศ (ระยะ ที่ ๒)	๑	๒	สำนักงานโยธาธ ิการและผังเมือง จังหวัดระยอง สำนักงาน จังหวัดระยอง	-	-	๗๗.๐๐ ล้านบาท	-	-	๗๗.๐๐ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ปรับปรุง มาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการ ด้านการท่องเที่ยว									
แผนงานที่ ๓ แผนงานพัฒนาด้าน การท่องเที่ยวและการบริการ									
๑. โครงการที่ ๑ ปรับปรุงมาตรฐาน สินค้าและธุรกิจบริการด้านการ ท่องเที่ยว									
- กิจกรรมหลัก ๑.๓ เสริมสร้าง กระบวนการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในชุมชนเพื่อมุ่งสู่ การเป็นเจ้าบ้านที่ดี	๑	๒	สำนักงาน วัฒนธรรม จังหวัดชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทรา	-	-	๑.๕๐ ล้านบาท	๑.๕๐ ล้านบาท	๑.๕๐ ล้านบาท	๔.๕๐ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๔ ประชาธิปไตย ร่วมใจ OTOP EEC Grand Sale	๑	๒	สำนักงาน พัฒนาชุมชน จังหวัดระยอง ชลบุรี และ ฉะเชิงเทรา	-	-	๒๐.๐๐ ล้านบาท	๒๐.๐๐ ล้านบาท	๒๐.๐๐ ล้านบาท	๖๐.๐๐ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๕ เพิ่ม ประสิทธิภาพการสร้าง ภาพลักษณ์และการ ประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวภายในประเทศ เส้นทาง EEC “Wellness Tourism” ท่องเที่ยวเพื่อ สุขภาพที่ดี	๑	๒	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา	-	-	๑๐.๐๐ ล้านบาท	๑๐.๐๐ ล้านบาท	๑๐.๐๐ ล้านบาท	๓๐.๐๐ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ปรับปรุง มาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการ ด้านการท่องเที่ยว									
แผนงานที่ ๓ แผนงานพัฒนาด้าน การท่องเที่ยวและการบริการ									
๑. โครงการที่ ๑ ปรับปรุงมาตรฐาน สินค้าและธุรกิจบริการด้านการ ท่องเที่ยว									
- กิจกรรมหลัก ๑.๖ พัฒนา อาสาสมัครช่วยเหลือและดูแล ความปลอดภัยนักท่องเที่ยว (Rescue Volunteer)	๑	๒	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา	-	-	๘.๐๐ ล้านบาท	๘.๐๐ ล้านบาท	๘.๐๐ ล้านบาท	๒๔.๐๐ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๗ ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์เพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยว EEC	๑	๒	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา	-	-	๒๐.๐๐ ล้านบาท	๒๐.๐๐ ล้านบาท	๒๐.๐๐ ล้านบาท	๖๐.๐๐ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๘ ส่งเสริม การท่องเที่ยวสีสน EEC	๑	๒	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา	-	-	๔๖.๐๐ ล้านบาท	๔๖.๐๐ ล้านบาท	๔๖.๐๐ ล้านบาท	๑๓๘.๐๐ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ปรับปรุง มาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการ ด้านการท่องเที่ยว									
แผนงานที่ ๓ แผนงานพัฒนาด้าน การท่องเที่ยวและการบริการ									
๑. โครงการที่ ๑ ปรับปรุงมาตรฐาน สินค้าและธุรกิจบริการด้านการ ท่องเที่ยว									
- กิจกรรมหลัก ๑.๙ “Media Fam Trip เป็นประตูสู่ EEC” เที่ยวเมืองไทยต้องไปให้รู้	๑	๒	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา	-	-	๑๑.๐๐ ล้านบาท	๑๑.๐๐ ล้านบาท	๑๑.๐๐ ล้านบาท	๓๓.๐๐ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๑๐ พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและสิ่ง อำนวยความสะดวกเพื่อสร้าง ความเชื่อมั่นและความ ปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว	๑	๒	แขวงทางหลวง ชนบทชลบุรี โครงการ ชลประทาน ระยอง ตำรวจภูธร จังหวัด ฉะเชิงเทรา	-	-	๘๐.๐๐ ล้านบาท	๑๙๒.๕๔ ล้านบาท	๙๙.๖๐ ล้านบาท	๓๗๒.๑๔ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เร่งแก้ไข ปัญหาวิกฤตมลพิษและพัฒนา ระบบบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติให้มี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น									
แผนงานที่ ๔ แผนงานพัฒนาและ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม									
๑. โครงการที่ ๑ เร่งแก้ไขปัญห าวิกฤตมลพิษและพัฒนาระบบ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น									
- กิจกรรมหลัก ๑.๑ พัฒนาป่า ในเมือง	๑	๒	สำนักงาน บริหารจัดการ ทรัพยากรทาง ทะเลและ ชายฝั่งที่ ๒	-	-	๕๑.๐๐ ล้านบาท	-	-	๕๑.๐๐ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๒ ป้องกัน และฟื้นฟูพื้นที่ป่าชายเลน	๑	๒	สำนักงาน บริหารจัดการ ทรัพยากรทาง ทะเลและ ชายฝั่งที่ ๒	-	-	๙.๑๐ ล้านบาท	-	-	๙.๑๐ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เร่งแก้ไข ปัญหาวิกฤตมลพิษและพัฒนา ระบบบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติให้มี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น									
แผนงานที่ ๔ แผนงานพัฒนาและ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม									
๑. โครงการที่ ๑ เร่งแก้ไขปัญห าวิกฤตมลพิษและพัฒนาาระบบ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น									
- กิจกรรมหลัก ๑.๓ สาธิตการ ฟื้นฟูหาดเลนด้วยนวัตกรรม แนวป่าชายเลนเสริมแรง (Rein Forced Mangrove Fringe for Mud Flat Restoration Project)	๑	๒	สำนักงาน บริหารจัดการ ทรัพยากรทาง ทะเลและ ชายฝั่งที่ ๒	-	-	๔๘.๑๓๘ ล้านบาท	-	-	๔๘.๑๓๘ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๔ บริหาร จัดการทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะ กง และพื้นที่เชื่อมต่อโดย ชุมชนมีส่วนร่วม	๑	๒	สำนักงาน บริหารจัดการ ทรัพยากรทาง ทะเลและ ชายฝั่งที่ ๒	-	-	๓.๒๐ ล้านบาท	๓.๒๐ ล้านบาท	๓.๒๐ ล้านบาท	๙.๖๐ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เร่งแก้ไข ปัญหาวิกฤตมลพิษและพัฒนา ระบบบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติให้มี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น									
แผนงานที่ ๔ แผนงานพัฒนาและ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม									
๑. โครงการที่ ๑ เร่งแก้ไขปัญห าวิกฤตมลพิษและพัฒนาระบบ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น									
- กิจกรรมหลัก ๑.๕ ตรวจสอบ และแก้ไขปัญหาสารอินทรีย์ ระเหยง่าย (VOCs) ในกลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออก ๑	๑	๒	สำนักงาน ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดระยอง	-	-	๑๐.๗๐ ล้านบาท	๑๐.๗๐ ล้านบาท	๑๐.๗๐ ล้านบาท	๓๒.๑๐ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๖ พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานป้องกันกร กัดเซาะชายฝั่ง	๑	๒	สำนักงานโยธาธ ิการและผังเมือง จังหวัด ฉะเชิงเทรา	-	-	๒๙.๐๐ ล้านบาท	-	-	๒๙.๐๐ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เร่งแก้ไข ปัญหาวิกฤตมลพิษและพัฒนา ระบบบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติให้มี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น									
แผนงานที่ ๔ แผนงานพัฒนาและ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม									
๑. โครงการที่ ๑ เร่งแก้ไขปัญห าวิกฤตมลพิษและพัฒนาาระบบ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น									
- กิจกรรมหลัก ๑.๗ ส่งเสริมให้ ความรู้ด้านการจัดการน้ำเสีย และขยะมูลฝอยชุมชน	๑	๒	สำนักงาน ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดระยอง ชลบุรี และ ฉะเชิงเทรา	-	-	๑๕.๐๐ ล้านบาท	๑๕.๐๐ ล้านบาท	๑๕.๐๐ ล้านบาท	๔๕.๐๐ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๘ การ บริหารจัดการแก้ไขปัญห าทรัพยากรทางทะเลและป่ าชายเลนอย่างยั่งยืน	๑	๒	สำนักงาน บริหารจัดการ ทรัพยากรทาง ทะเลและ ชายฝั่งที่ ๑	-	-	๑๔.๕๔ ล้านบาท	-	-	๑๔.๕๔ ล้านบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยให้มี คุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง ปลอดภัย									
แผนงานที่ ๕ แผนงานพัฒนา คุณภาพชีวิต									
๑. โครงการที่ ๑ พัฒนาศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยให้มี คุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง ปลอดภัย									
- กิจกรรมหลัก ๑.๑ พัฒนา ศักยภาพด้านการศึกษา และ เตรียมความพร้อมเด็กและ เยาวชน เพื่อรองรับสังคมไทย ๔.๐	๑	๒	สำนักงาน ศึกษาธิการ จังหวัดระยอง ชลบุรี และ ฉะเชิงเทรา	-	-	๔.๒๓๔๔ ล้านบาท	๔.๒๓๔๔ ล้านบาท	๔.๒๓๔๔ ล้านบาท	๑๒.๗๐๓๒ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๒ ยกระดับ คุณภาพการให้บริการ สาธารณสุขในพื้นที่เขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก (Smart Health EEC)	๑	๒	สำนักงาน สาธารณสุข จังหวัดชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทรา	-	-	๓๐.๐๐ ล้านบาท	-	-	๓๐.๐๐ ล้านบาท
- กิจกรรมหลัก ๑.๓ เพิ่ม ศักยภาพศูนย์พัฒนาคุณภาพ ชีวิตและส่งเสริมอาชีพ ผู้สูงอายุ (ศพอส.)	๑	๒	สำนักงานพัฒนา สังคมและความ มั่นคงของมนุษย์ จังหวัดระยอง ชลบุรี และ ฉะเชิงเทรา	-	-	๖.๐๐ ล้านบาท	๖.๐๐ ล้านบาท	๖.๐๐ ล้านบาท	๑๘.๐๐ ล้านบาท

๒. แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) (แบบ กจ.๑-๑)

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาความพร้อมของพื้นที่สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน
อุตสาหกรรม มุ่งสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน
แผนงาน : แผนงานรองรับการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ EEC

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาความพร้อมของพื้นที่สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน อุตสาหกรรม มุ่งสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน
๒. ความสำคัญ ของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และ ระยอง เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมและมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรม มากที่สุดในบรรดา ๑๘ กลุ่มจังหวัด โดยในปี ๒๕๕๙ มีมูลค่าสูงถึง ๑,๑๐๗,๔๒๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔๙๕ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด และมีอัตราการ การขยายตัวร้อยละ ๑๓.๑๒๕ โดยอุตสาหกรรมหลักของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ประกอบด้วย (๑) กลุ่มยานยนต์และชิ้นส่วนในชลบุรี และระยอง (๒) กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ในชลบุรี และระยอง (๓) กลุ่มปิโตรและเคมีภัณฑ์ในชลบุรี และระยอง (๔) กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปในระยอง (๕) กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (กิจการเส้นใยประดิษฐ์ด้ายหรือผ้าพอกย้อม/พิมพ์ เครื่องนุ่งห่ม) ในชลบุรี สำหรับ ฉะเชิงเทราเป็นอุตสาหกรรมด้านการเกษตร อาหาร พลาสติก โลหะ และขนส่ง โดย ในปี ๒๕๕๙ มีโรงงานอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จำนวน ๘,๖๖๗ แห่ง เงินลงทุน ๑,๔๒๘,๕๐๑ ล้านบาท มีแรงงานจำนวน ๔๓๘,๔๖๖ คน นอกจากนี้ ในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ยังเป็นที่ตั้งของเขตประกอบการนิคมอุตสาหกรรมที่สำคัญ รวมทั้งสิ้น ๓๒ แห่ง ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ๑๕ แห่ง จังหวัดระยองจำนวน ๑๒ แห่ง และจังหวัดฉะเชิงเทรา ๕ แห่ง จากศักยภาพของพื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ดังกล่าว ประกอบกับ เป้าหมายในการพัฒนาของรัฐบาลที่ต้องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เร่งการลงทุนจากต่างชาติและภาคเอกชนในพื้นที่ จึงได้กำหนดให้พื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็น “World-Class Economic Zone” รองรับการลงทุนอุตสาหกรรม Super Cluster และอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อ อนาคต (New Engine of Growth) ภายใต้แนวคิดที่ว่า ประเทศไทยสามารถผลักดัน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ(S - Curve) ใน ๒ รูปแบบ ได้แก่ ๕ อุตสาหกรรมที่มี ศักยภาพ (First S - Curve) และ ๕ อุตสาหกรรมอนาคต(New S - Curve) โดยคาดการณ์ ว่าการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จะกระตุ้นให้เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ย ราว ๕% ต่อปี สร้างการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมและบริการ ๑๐๐,๐๐๐ อัตราต่อปี

หัวข้อ	รายละเอียด
	สร้างฐานภาษีใหม่ไม่ต่ำกว่า ๑ แสนล้านบาทต่อปี ดึงดูดนักท่องเที่ยวกว่า ๑๐ ล้านคนต่อปี และสร้างฐานรายได้เพิ่มไม่น้อยกว่า ๔.๕ แสนล้านบาทต่อปี แต่อย่างไรก็ดี ในการพัฒนาตามแนวทางดังกล่าวยังมีปัญหาในหลายประการ ที่ต้องการการแก้ไข อาทิ (๑) ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอต่อการขนส่งสินค้าและโลจิสติกส์ รวมทั้งการขยายตัวของเมืองที่เกิดขึ้นตามนโยบายการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (๒) ปัญหาปริมาณน้ำไม่สอดคล้องกับความต้องการใช้ เนื่องจาก การขยายตัวของเมือง แหล่งอุตสาหกรรม และแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว ได้ส่งผลให้เกิด ความต้องการใช้น้ำเพื่อนำมาใช้ในการกระบวนการผลิต บริการ และอุปโภคบริโภคปริมาณ มาก แต่เมื่อเทียบกับปริมาณน้ำที่เก็บกักและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ไม่สอดคล้องกัน ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง ส่งผลกระทบต่อการขยายตัว ภาคอุตสาหกรรมรวมถึงเกษตรกรรมผลิตผลไม้ที่ต้องการน้ำในปริมาณที่มากในช่วงผลผลิต ที่จะผลิดอกออกผลในฤดูแล้ง และธุรกิจการท่องเที่ยวที่กำลังขยายตัวเพิ่มขึ้น และการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ และ (๓) ปัญหาภาวะขาดแคลนกำลังฝีมือแรงงาน และมีทักษะในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งผลจากขยายตัวและการพัฒนาอุตสาหกรรมทำให้เกิด ความต้องการแรงงานเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะแรงงานที่มีทักษะฝีมือสำหรับการผลิต ภาคอุตสาหกรรมใหม่ ใน ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อน เศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ซึ่งประกอบด้วย ๕ อุตสาหกรรมเดิม ที่มีศักยภาพ (First S - Curve) และ ๕ อุตสาหกรรมอนาคต (New S - Curve) ซึ่งล้วนแต่ ต้องใช้ทักษะในการทำงานสูงแต่แรงงานในท้องถิ่นที่เป็นแรงงานขาดทักษะฝีมือไม่สามารถ ตอบสนองความต้องการแรงงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมดังกล่าวได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาและเตรียมความพร้อมของพื้นที่สร้างบรรยากาศส่งเสริม การค้า การลงทุนอุตสาหกรรม ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เพื่อมุ่งสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมทั้งในมิติ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและฝีมือแรงงาน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า และการส่งเสริมตลาด กลุ่มจังหวัดจึงได้ จัดทำโครงการพัฒนาความพร้อมของพื้นที่สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน อุตสาหกรรม มุ่งสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียนขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมสร้างบรรยากาศส่งเสริม การค้า การลงทุนอุตสาหกรรม ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ทั้งในมิติการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงานฝีมือ ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า และการส่งเสริมตลาด ๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ให้สูงขึ้น ๓. เพื่อเพิ่มมูลค่าการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมสูงขึ้น
๔. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๓ จังหวัด ประกอบด้วย ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. กิจกรรมหลัก	๙ กิจกรรมหลัก
	๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและโลจิสติกส์เพื่อรองรับการพัฒนาให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุด <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๓</u> - กิจกรรมย่อย (๑) ซ่อมสร้างถนนเข้าสู่พื้นที่อุตสาหกรรม สายแยก นช.๓๐๑๕-นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้เชื่อมทางหลวงหมายเลข ๓๓๑ อำเภอลำปาง จังหวัดพะเยา (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทพะเยา) - กิจกรรมย่อย (๒) ปรับปรุงและซ่อมสร้างถนนเข้าสู่พื้นที่อุตสาหกรรม สาย ขบ.๓๐๘๖ แยก ทล.๓๓๑-บ้านโพธิ์สำเภา อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี (งบประมาณ ๔๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทชลบุรี) <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๔</u> - <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๕</u> -
	๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๑.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเส้นทางคมนาคมเพื่อ สนับสนุนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๓</u> - กิจกรรมย่อย (๑) ซ่อมสร้างถนนสายแยกทางหลวงชนบท นย.๓๐๐๑ เชื่อมสถานีรถไฟชุมทางรถไฟคลอง ๑๙ อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัด ฉะเชิงเทรา (งบประมาณ ๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทฉะเชิงเทรา) - กิจกรรมย่อย (๒) ปรับปรุงถนนสายแยกทางหลวงหมายเลข ๓๒๕๙ บ้านหนองคอก-บ้านหนองขาคีร์ อำเภอบางละมุง จังหวัดฉะเชิงเทรา เชื่อมบ้านขุนชำนาญ-ทางหลวงหมายเลข ๓๒๔๕ อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี (งบประมาณ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทฉะเชิงเทรา) - กิจกรรมย่อย (๓) ปรับปรุงและซ่อมสร้างถนนสาย ขบ.๒๐๘๑ แยก ทล.๓๖-บ้านบึง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทชลบุรี)

หัวข้อ	รายละเอียด
	- กิจกรรมย่อย (๔) ปรับปรุงและซ่อมสร้างถนนสาย ขบ.๔๐๙๕ แยก ทล.๓๒๔๐-บ้านมาบประชัน อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี (งบประมาณ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทชลบุรี) - กิจกรรมย่อย (๕) ปรับปรุงและซ่อมสร้างถนนสาย ขบ.๔๐๙๘ แยก ทล.๓๒๔๑-อ่างเก็บน้ำหนองค้อ อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี (งบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทชลบุรี) - กิจกรรมย่อย (๖) ก่อสร้างถนนเข้าสู่พื้นที่อุตสาหกรรมแยกทางหลวง หมายเลข ๓๔ เชื่อมทางหลวงหมายเลข ๓๑๔ อำเภอมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบ้านโพธิ์ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา (งบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทฉะเชิงเทรา) <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๔</u> - กิจกรรมย่อย (๑) ปรับปรุงทางหลวงผ่านย่านชุมชนทางหลวงหมายเลข ๓๔๖๖ ตอนควบคุม ๐๑๐๐ ตอนบ้านเก่า - พานทอง ระหว่าง กม.๔+๘๐๐ - กม.๕+๓๐๐ (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชลบุรีที่ ๑) - กิจกรรมย่อย (๒) ซ่อมสร้างถนนสาย รย.๔๐๐๖ แยก ทล.๓๑๔๓ - บ.หนองสนม อ.บ้านค่าย, อ.นิคมพัฒนา, อ.เมือง จ.ระยอง (ตอนที่ ๑) (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทระยอง) - กิจกรรมย่อย (๓) ซ่อมสร้างถนนสาย รย.๔๐๐๖ แยก ทล.๓๑๔๓ - บ.หนองสนม อ.บ้านค่าย, อ.นิคมพัฒนา, อ.เมือง จ.ระยอง (ตอนที่ ๒) (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทระยอง) - กิจกรรมย่อย (๔) ซ่อมสร้างถนนสายแยกทางหลวงหมายเลข ๓๐๗๖ - ตลาดร้อยริ้วเชื่อมถนนอ้อมผ่านเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน เชื่อมทางหลวงหมายเลข ๓๑๗ อำเภอกาบัง จังหวัดฉะเชิงเทรา (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทฉะเชิงเทรา)

หัวข้อ	รายละเอียด
	- กิจกรรมย่อย (๕) ซ่อมสร้างถนนสายแยกทางหลวงหมายเลข ๓๕๙ - บ้านทางโค้ง - บ้านนายาว จังหวัดฉะเชิงเทรา เชื่อมทางหลวงหมายเลข ๓๑๗ จังหวัดสระแก้ว (งบประมาณ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทฉะเชิงเทรา) - กิจกรรมย่อย (๖) ซ่อมสร้างถนนสายแยกทางหลวงหมายเลข ๓๐๔ - บ้านชำป่างาม - หนองกระทิง เชื่อมถนนอ้อมผ่านเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทฉะเชิงเทรา) - กิจกรรมย่อย (๗) ก่อสร้างถนนแยกทางหลวงหมายเลข ๓๐๔ เชื่อมทางหลวงหมายเลข ๓๑๔ อำเภอมะนัง, บ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทฉะเชิงเทรา) <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๕</u> - กิจกรรมย่อย (๑) จ้างที่ปรึกษาเพื่อดำเนินงานสำรวจออกแบบรายละเอียด ถนนสาย ๓๓ เชื่อมถนนสาย ๖๖ ผังเมืองรวมเมืองชลบุรี (งบประมาณ ๒๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทชลบุรี) - กิจกรรมย่อย (๒) ปรับปรุงและซ่อมสร้างถนนสาย ชบ.๓๐๕๙ แยก ทล.๓๔๔ - บ้านหัวกุ่มแจ อ.บ้านบึง จ.ชลบุรี (งบประมาณ ๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทชลบุรี) - กิจกรรมย่อย (๓) ปรับปรุงและซ่อมสร้างถนนสาย ชบ.๓๐๕๗ แยก ทล.๓๔๔ - บ้านชากสมอ อ.บ้านบึง, เมือง จ.ชลบุรี (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทชลบุรี) - กิจกรรมย่อย (๔) ซ่อมสร้างถนนสาย รย.๑๐๐๓ แยก ทล.๓ - บรรจบ ทล.๓๔๗๑ อ.แกลง จ.ระยอง (ตอนที่ ๑) (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทระยอง)

หัวข้อ	รายละเอียด												
	- กิจกรรมย่อย (๕) ซ่อมสร้างถนนสาย รย.๑๐๐๓ แยก พล.๓ - บรรจบ พล.๓๔๗๑ อ.แกลง จ.ระยอง (ตอนที่ ๒) (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวง ชนบทระยอง)												
	๕.๓ กิจกรรมหลักที่ ๑.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านแหล่งน้ำเพื่อรองรับการพัฒนาให้ เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุด <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๓</u> กิจกรรมย่อย ๕.๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำคลองบางไผ่เพื่อรองรับการขยายตัว ของสนามบินอู่ตะเภา (งบประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ โครงการ ชลประทานชลบุรี) <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๔</u> - <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๕</u> -												
	๕.๔ กิจกรรมหลักที่ ๑.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการพัฒนา เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๓</u> กิจกรรมย่อย ๕.๔.๑ ประตุระบายน้ำคลองทับมา (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ โครงการ ชลประทานระยอง) <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๔</u> - <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๕</u> -												
	๕.๕ กิจกรรมหลักที่ ๑.๕ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถผู้ประกอบการ SMEs ภาคการผลิตรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><th>แหล่ง งบประมาณ</th><th>๒๕๖๒</th><th>๒๕๖๓</th><th>๒๕๖๔</th><th>๒๕๖๕</th><th>รวม</th></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๑๑,๖๒๕,๐๐๐</td><td>๑๑,๖๒๕,๐๐๐</td><td>๑๑,๖๒๕,๐๐๐</td><td>๓๔,๘๗๕,๐๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๑๑,๖๒๕,๐๐๐	๑๑,๖๒๕,๐๐๐	๑๑,๖๒๕,๐๐๐	๓๔,๘๗๕,๐๐๐
แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๑๑,๖๒๕,๐๐๐	๑๑,๖๒๕,๐๐๐	๑๑,๖๒๕,๐๐๐	๓๔,๘๗๕,๐๐๐								

หัวข้อ	รายละเอียด					
	๕.๖ กิจกรรมหลักที่ ๑.๖ ยกระดับอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมเพื่อการลดต้นทุน และเข้าสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ งบประมาณ หน่วย : บาท					
	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม
	กลุ่มจังหวัด	-	๓,๑๐๐,๐๐๐	๓,๑๐๐,๐๐๐	๓,๑๐๐,๐๐๐	๙,๓๐๐,๐๐๐
	หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง					
	๕.๗ กิจกรรมหลักที่ ๑.๗ เร่งรัดการยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่ EEC เข้าสู่ระบบมาตรฐานจัดการสิ่งแวดล้อม (อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่๓) งบประมาณ หน่วย : บาท					
	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม
	กลุ่มจังหวัด	-	๓,๖๐๐,๐๐๐	๓,๖๐๐,๐๐๐	๓,๖๐๐,๐๐๐	๑๐,๘๐๐,๐๐๐
	หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง					
	๕.๘ กิจกรรมหลักที่ ๑.๘ พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อรองรับ Thailand ๔.๐ ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก งบประมาณ หน่วย : บาท					
	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม
	กลุ่มจังหวัด	-	๑๐,๑๙๒,๐๐๐	-	-	๑๐,๑๙๒,๐๐๐
	หน่วยรับผิดชอบ : สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๓ ชลบุรี หน่วยร่วมดำเนินงาน :					

หัวข้อ	รายละเอียด												
	๕.๙ กิจกรรมหลักที่ ๑.๙ EEC Expo : เพื่อการประชาสัมพันธ์ความพร้อม ของพื้นที่ในมิติต่างๆ เพื่อกระตุ้นบรรยากาศการลงทุน - กิจกรรมย่อย (๑) จัดประชุมเชิงวิชาการเพื่อส่งเสริมการลงทุนและเชิญนักลงทุนเข้ามาดูศักยภาพความพร้อมการลงทุนของพื้นที่ รวมทั้งการ Matching ระหว่าง นักลงทุนกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเจ้าของพื้นที่ การลงทุน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ - กิจกรรมย่อย (๒) จัดทำฐานข้อมูลศักยภาพของพื้นที่และประชาสัมพันธ์โครงการเพื่อแสดงศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งโชว์เคสของกลุ่ม ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><th>แหล่งงบประมาณ</th><th>๒๕๖๒</th><th>๒๕๖๓</th><th>๒๕๖๔</th><th>๒๕๖๕</th><th>รวม</th></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๒๐,๐๐๐,๐๐๐</td><td>-</td><td>-</td><td>๒๐,๐๐๐,๐๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานจังหวัดชลบุรี สำนักงานจังหวัดระยอง 	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐								

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. ผลผลิต (output)	๑. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและโลจิสติกส์ รวมทั้งมีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่ออุตสาหกรรมเพียงพอ รองรับการพัฒนาให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุด ๒. สถานประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับการผลิตด้วยนวัตกรรมเพื่อการลดต้นทุน และเข้าสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ ๓. กำลังแรงงานของกลุ่มจังหวัดได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับฝีมือแรงงานให้เป็นแรงงานฝีมือระดับสูงที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เป็นแรงงานที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของสถานประกอบการโดยเฉพาะอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่เขตพัฒนาพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
๙. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ๒. มูลค่าการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ ๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

แผนงาน : แผนงานพัฒนาด้านการเกษตร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง มีการใช้ประโยชน์จากที่ดินเพื่อเกษตรกรรมคิดเป็นร้อยละ ๖๗ ของพื้นที่ทั้งหมด แต่มีมูลค่าผลผลิตมวลรวมภาคเกษตรกรรมทั้งจากการปลูกพืชและไม้เศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมง เพียง ๕๕,๒๐๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๓ (มากเป็นลำดับที่ ๗ เมื่อเทียบกับสาขาการผลิตอื่นๆ ภายในกลุ่มจังหวัด) โดยพื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จะเป็นพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้น (เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน) มากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ๒,๔๕๔,๖๘๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๑๕ รองลงมาคือ พื้นที่เพาะปลูกพืชไร่ (เช่น อ้อย มันสำปะหลัง) จำนวน ๑,๐๘๐,๙๙๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๒๐ พื้นที่นาข้าว จำนวน ๑,๐๐๑,๒๗๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๐ และพื้นที่เพาะปลูกไม้ผล (มะม่วง มะพร้าว ทุเรียน มังคุด เงาะ ขนุน และสับปะรด เป็นต้น) จำนวน ๔๘๔,๐๖๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๐ ซึ่งพื้นที่เกษตรกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัด สาเหตุสำคัญของการลดลงของพื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่มาจากผลของการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศและในกลุ่มจังหวัด รวมทั้งความผันผวนของราคาสินค้าทางการเกษตรและสภาพดิน ฟ้า อากาศ ที่มีความไม่แน่นอนทำให้เกษตรกรเกิดความไม่มั่นใจในการลงทุน และขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรในอนาคต ส่งผลให้เกษตรกรส่วนใหญ่ขายที่ทำกินให้แก่กลุ่มนายทุนไปเป็นจำนวนมากเนื่องจากได้ราคาดี รวมทั้งการรุกล้ำของพื้นที่เมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ เข้ามาในพื้นที่เกษตรกรรมเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะพื้นที่นา และไร่ แต่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาความต้องการผลไม้คุณภาพจากตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศส่งผลให้ราคาของผลไม้อยู่ในเกณฑ์ดีเกษตรกรชาวสวนผลไม้จึงมีการรักษาพื้นที่เพาะปลูกเดิมและมีการขยายพื้นที่เพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะพื้นที่ปลูกทุเรียน มังคุด มะม่วง มะพร้าว ฯลฯ ด้วยรสชาติที่ดีของผลไม้จากภาคตะวันออกผนวกกับกระแสการรักษาสุขภาพส่งผลให้ผู้บริโภคมีความต้องการอาหารปลอดภัยจึงเป็นโอกาสที่จะทำให้ตลาดผลไม้ปลอดภัยขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เป็นทั้งสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นเป้าหมายในการเดินทางลำดับต้นๆ ของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ทำให้ปีหนึ่งๆ มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่เป็นอันมาก และจากการที่รัฐบาลมีนโยบายพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ให้เป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกยิ่งจะทำให้มีนักลงทุน ผู้ประกอบการและแรงงานเข้ามาในพื้นที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจากการเข้ามาของ

หัวข้อ	รายละเอียด
	นักท่องเที่ยว นักลงทุน ผู้ประกอบการและแรงงานส่งผลต่อความต้องการบริโภคผลไม้ปลอดภัยเพิ่มสูงขึ้นหลายเท่าตัว แต่ด้วยสภาพภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ซึ่งไม่มีเทือกเขาที่จะสามารถสร้างเขื่อนและแหล่งเก็บกักน้ำได้ รวมทั้งในบางพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำแต่ระบบการกระจายน้ำยังไม่ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพทำให้พื้นที่เกษตรกรรมบางส่วนประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร ประกอบกับการทำเกษตรกรรมของเกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ส่วนใหญ่นิยมใช้ปุ๋ยเคมีและยาปราบศัตรูพืชค่อนข้างมาก ทำให้มีสารเคมีตกค้างในผลผลิตส่งผลการขยายตลาดสินค้าปลอดภัยและการส่งออกผลไม้ นอกจากนี้ ยังขาดการนำเอาองค์ความรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิต การวางแผนการตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์และการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า ทำให้เกษตรกรมีรายได้น้อย ผลผลิตมวลรวมด้านเกษตรกรรมต่ำ ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาและพัฒนาด้านการเกษตรให้กับเกษตรกรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลขึ้น โดยมุ่งพัฒนาการเกษตรในพืชเป้าหมาย คือทุเรียน มังคุด มะม่วง มะพร้าว ขนุนและสับปะรด อย่างครบวงจร ทั้งในมิติการพัฒนาปัจจัยการผลิตและเกษตรกร มิติการสร้างมูลค่าเพิ่มและนวัตกรรม และมิติการส่งเสริมการตลาด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันด้านเกษตรเพื่อทำให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลอย่างครบวงจร ๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ให้สูงขึ้น
๔. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๓ จังหวัด ประกอบด้วย ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง
๕. กิจกรรมหลัก	๕ กิจกรรมหลัก ๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการผลิตอาหาร ปลอดภัย ได้มาตรฐาน <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๓</u> - กิจกรรมย่อย (๑) ก่อสร้างสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำเข้าสวนผลไม้ บ้านหนองกวาง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาประแสร์) <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๔</u> - กิจกรรมย่อย (๑) เพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักและระบายน้ำฝายท่าลาด (งบประมาณ ๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ โครงการชลประทานฉะเชิงเทรา)

หัวข้อ	รายละเอียด
	- กิจกรรมย่อย (๒) งานปรับปรุง ปตร. กิ่งถาวรคลองสัมปทวน - โพรงอากาศ - ตอกระทุ่ม กม.๑๖+๗๕๐ (งบประมาณ ๒๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ โครงการส่งน้ำ และบำรุงรักษาพระองค์ไชยานุชิต) - กิจกรรมย่อย (๓) งานปรับปรุง ปตร. กิ่งถาวรคลองจระเข้สั้น (งบประมาณ ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ โครงการส่งน้ำ และบำรุงรักษาพระองค์ไชยานุชิต)
	๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๑.๒ ส่งเสริมพัฒนากลุ่มแปลงใหญ่ตลอดห่วงโซ่อุปทาน <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๓</u> (งบประมาณ ๗,๓๙๓,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี สำนักงานเกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา และสำนักงานเกษตร จังหวัดระยอง) - กิจกรรมย่อย (๑) ส่งเสริมการรวมกลุ่มแปลงใหญ่และสร้างความเข้มแข็งให้กับ กลุ่มเกษตรกร รวมทั้งการพัฒนาเกษตรกรให้ทันสมัยเป็น smart farmer - กิจกรรมย่อย (๒) ตรวจวิเคราะห์สารเคมีที่ตกค้างในดินและตรวจประเมินแปลง - กิจกรรมย่อย (๓) ฝึกอบรมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อปรับปรุงดินตามค่าวิเคราะห์ดิน - กิจกรรมย่อย (๔) ส่งเสริมการนำเครื่องจักรกล เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรมาใช้ในการทำเกษตรแปลงใหญ่ - กิจกรรมย่อย (๕) ตรวจประเมินและให้การรับรองแปลงผลไม้มั - กิจกรรมย่อย (๖) ตรวจวิเคราะห์สารเคมีตกค้างในผลผลิต - กิจกรรมย่อย (๗) ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๔</u> (งบประมาณ ๗,๓๙๓,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี สำนักงานเกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา และสำนักงานเกษตร จังหวัดระยอง) - กิจกรรมย่อย (๑) ส่งเสริมการรวมกลุ่มแปลงใหญ่และสร้างความเข้มแข็งให้กับ กลุ่มเกษตรกร รวมทั้งการพัฒนาเกษตรกรให้ทันสมัยเป็น smart farmer - กิจกรรมย่อย (๒) ตรวจวิเคราะห์สารเคมีที่ตกค้างในดินและตรวจประเมินแปลง - กิจกรรมย่อย (๓) ฝึกอบรมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อปรับปรุงดินตามค่าวิเคราะห์ดิน - กิจกรรมย่อย (๔) ส่งเสริมการนำเครื่องจักรกล เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรมาใช้ในการทำเกษตรแปลงใหญ่ - กิจกรรมย่อย (๕) ตรวจประเมินและให้การรับรองแปลงผลไม้มั - กิจกรรมย่อย (๖) ตรวจวิเคราะห์สารเคมีตกค้างในผลผลิต - กิจกรรมย่อย (๗) ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

หัวข้อ	รายละเอียด												
	งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๕ (งบประมาณ ๗,๓๙๓,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี สำนักงานเกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา และสำนักงานเกษตรจังหวัดระยอง) - กิจกรรมย่อย (๑) ส่งเสริมการรวมกลุ่มแปลงใหญ่และสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกร รวมทั้งการพัฒนาเกษตรกรให้ทันสมัยเป็น smart farmer - กิจกรรมย่อย (๒) ตรวจวิเคราะห์สารเคมีที่ตกค้างในดินและตรวจประเมินแปลง - กิจกรรมย่อย (๓) ฝึกอบรมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อปรับปรุงดินตามค่าวิเคราะห์ดิน - กิจกรรมย่อย (๔) ส่งเสริมการนำเครื่องจักรกล เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรมาใช้ในการทำเกษตรแปลงใหญ่ - กิจกรรมย่อย (๕) ตรวจประเมินและให้การรับรองแปลงผลไม้ - กิจกรรมย่อย (๖) ตรวจวิเคราะห์สารเคมีตกค้างในผลผลิต - กิจกรรมย่อย (๗) ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)												
	๕.๓ กิจกรรมหลักที่ ๑.๓ ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูป เกษตรแปรรูป และ อาหารแปรรูปสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต กิจกรรมย่อย : การฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำการพัฒนาสถานที่ผลิตและตัวสินค้า ไปสู่อุตสาหกรรมอาหารของประเทศ และแหล่งผลิต อาหารที่มีความปลอดภัยได้รับการรับรองมาตรฐานสากล งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><th>แหล่งงบประมาณ</th><th>๒๕๖๒</th><th>๒๕๖๓</th><th>๒๕๖๔</th><th>๒๕๖๕</th><th>รวม</th></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๑๑,๑๒๕,๐๐๐</td><td>๑๑,๑๒๕,๐๐๐</td><td>๑๑,๑๒๕,๐๐๐</td><td>๓๓,๓๗๕,๐๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๙	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๑๑,๑๒๕,๐๐๐	๑๑,๑๒๕,๐๐๐	๑๑,๑๒๕,๐๐๐	๓๓,๓๗๕,๐๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๑๑,๑๒๕,๐๐๐	๑๑,๑๒๕,๐๐๐	๑๑,๑๒๕,๐๐๐	๓๓,๓๗๕,๐๐๐								

หัวข้อ	รายละเอียด												
	๕.๔ กิจกรรมหลักที่ ๑.๔ พัฒนาศักยภาพและเพิ่มช่องทางการจำหน่าย สินค้าเกษตรและอาหารของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ กิจกรรมย่อย : (๑) เพิ่มศักยภาพด้านการตลาดให้กับเกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย (๒) เชื่อมโยงการจัดจำหน่ายสินค้า (๓) จัดงานแสดงสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป (๔) เจริญธุรกิจและลงนามความร่วมมือ งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><th>แหล่งงบประมาณ</th><th>๒๕๖๒</th><th>๒๕๖๓</th><th>๒๕๖๔</th><th>๒๕๖๕</th><th>รวม</th></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๕,๐๑๙,๘๐๐</td><td>๕,๐๑๙,๘๐๐</td><td>๕,๐๑๙,๘๐๐</td><td>๑๕,๐๕๙,๔๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดชลบุรี หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระยอง สำนักงานพาณิชย์จังหวัดฉะเชิงเทรา	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๕,๐๑๙,๘๐๐	๕,๐๑๙,๘๐๐	๕,๐๑๙,๘๐๐	๑๕,๐๕๙,๔๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๕,๐๑๙,๘๐๐	๕,๐๑๙,๘๐๐	๕,๐๑๙,๘๐๐	๑๕,๐๕๙,๔๐๐								
	๕.๕ กิจกรรมหลักที่ ๑.๕ ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตร ปลอดภัย กิจกรรมย่อย : (๑) ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ (๒) จัดมหกรรมสินค้าเกษตรปลอดภัยของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (๓) การพัฒนาระบบช่องทางการตลาด งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><th>แหล่งงบประมาณ</th><th>๒๕๖๒</th><th>๒๕๖๓</th><th>๒๕๖๔</th><th>๒๕๖๕</th><th>รวม</th></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๑๕,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๑๕,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๑๕,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๔๕,๐๐๐,๐๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชลบุรี สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระยอง	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐								
๖. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๔ ปี ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ – พ.ศ. ๒๕๖๕												
๗. งบประมาณ	ระบุงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการทั้งหมด และแหล่งที่มาของงบประมาณแยกปีงบประมาณ <table><tr><th>แหล่งงบประมาณ</th><th>๒๕๖๒</th><th>๒๕๖๓</th><th>๒๕๖๔</th><th>๒๕๖๕</th><th>รวม</th></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๘๘,๕๓๗,๘๐๐</td><td>๒๐๒,๕๓๗,๘๐๐</td><td>๓๘,๕๓๗,๘๐๐</td><td>๓๒๙,๖๑๓,๔๐๐</td></tr></table>	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๘๘,๕๓๗,๘๐๐	๒๐๒,๕๓๗,๘๐๐	๓๘,๕๓๗,๘๐๐	๓๒๙,๖๑๓,๔๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๘๘,๕๓๗,๘๐๐	๒๐๒,๕๓๗,๘๐๐	๓๘,๕๓๗,๘๐๐	๓๒๙,๖๑๓,๔๐๐								

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. ผลผลิต (output)	๑. พื้นที่เกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีแหล่งน้ำและระบบกระจายน้ำเพื่อการเกษตรเพียงพอ ๒. เกษตรกรได้รับการพัฒนาในเรื่องการนำเทคโนโลยี องค์ความรู้และนวัตกรรมมาใช้ในการผลิตอาหารให้มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐานสากลขึ้น รวมทั้งได้รับการส่งเสริมให้มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และการส่งเสริมการตลาด
๙. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านเกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ๒. มูลค่าสินค้าเกษตรในกลุ่มผลไม้เป้าหมายเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

แผนงาน : แผนงานพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและบริการ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว
๒. ความสำคัญ ของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายและผลิตภัณฑ์ การท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นและมีศักยภาพมาก จากการสำรวจข้อมูลพบว่าในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีแหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งสิ้น ๕๓๙ แห่ง จำแนกแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวตามแนวทางของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทกิจกรรมและความสนใจพิเศษ ๒๒๕ แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ๑๕๗ แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ๑๐๙ แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวประเภทมนุษย์สร้างขึ้น ๔๘ แห่ง จังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด คือ จังหวัดชลบุรี รองลงมาคือ จังหวัดระยอง และจังหวัดฉะเชิงเทรา ตามลำดับ จากข้อมูลของกรมการท่องเที่ยวพบว่า กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีนักท่องเที่ยว จำนวน ๒๒,๔๔๘,๓๗๗ คนต่อปี มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย ๑๕.๓๘ ต่อปี โดยจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๖๗ ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เข้ามาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติจะพบว่า ส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๐๑ เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ร้อยละ ๓๔.๙๙ และในจำนวนทั้งสามจังหวัดนั้นจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดเดียวที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย โดยมีสัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเท่ากับ ๔๖.๘๖ : ๕๓.๑๔ โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จำนวน ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ จีน รัสเซีย เกาหลี เยอรมัน อินเดีย ประเทศในกลุ่มตะวันออกกลาง อังกฤษ ไต้หวัน ยุโรปตะวันออก และออสเตรเลีย ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ แล้ว พบว่ามีรายได้จากการท่องเที่ยว ๒๔๑,๑๒๖ ล้านบาท และมีอัตราการขยายตัวของรายได้อยู่ที่ร้อยละ ๓๓.๑๙ ซึ่งถือว่าค่อนข้างสูงมาก กรอบการที่รัฐบาลได้กำหนดให้พื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง) เป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกจะทำให้มีนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นนักลงทุนและครอบครัวชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ในแผนแม่บทการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับ ๒ ของรัฐบาลยังมีเป้าหมายที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลกที่เติบโตอย่างมีดุลยภาพบนพื้นฐานความเป็นไทย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และกระจายรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
	สู่ประชาชนทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน ซึ่งในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว รัฐบาลได้กำหนดให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ประกอบด้วย (๑) การสร้างพื้นที่ท่องเที่ยว สินค้าและบริการที่มีการเชื่อมโยงทั้งสองฝั่งอ่าวไทยและพื้นที่บนบกที่มีศักยภาพ (๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงบุคลากรมีการพัฒนาเพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยว (๓) การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อม และมรดกทางวัฒนธรรมได้รับความเสียหายจากนักท่องเที่ยวบางกลุ่มให้กลับมาสมบูรณ์ดังเดิม และ (๔) การรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมความเป็นไทยให้คงอยู่ในพื้นที่ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวให้กับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ แต่อย่างไรก็ดี หากพิจารณาข้อมูลในเชิงลึกเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจะพบว่า มีการกระจุกตัวด้านการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเป็นหลัก ขาดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไปสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่นและชุมชน ทำให้ขาดการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว นอกจากนี้ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเรื่อง (๑) ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทุกเพศ ทุกวัยและทุกเชื้อชาติ เช่น การพัฒนาเส้นทาง ป้ายประชาสัมพันธ์ทางเดินในแหล่งท่องเที่ยวสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ (๒) ขาดมาตรฐานในเรื่องสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล รวมทั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยวยังขาดการพัฒนาทำให้ขีดความสามารถด้านการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ลดลง (๓) ประชาชนในพื้นที่บางส่วนไม่ได้ทำตนให้เป็นเจ้าบ้านที่ดี รวมทั้งผู้ประกอบการการท่องเที่ยวมีการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจไม่กลับมาเที่ยวซ้ำ (๔) ขาดความเชื่อมั่นในการดูแลและรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว และ (๕) ขาดการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบ/แหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ รวมทั้งการขยายตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อเพิ่มส่วนแบ่งตลาดและเพิ่มรายได้ด้านการท่องเที่ยว ดังนั้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จึงได้จัดทำโครงการปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ขึ้น เพื่อพัฒนาครอบคลุมทั้งในมิติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มิติการสร้างมูลค่าเพิ่มและนวัตกรรม และมิติการส่งเสริมการตลาด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ด้วยการปรับปรุงสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานระดับสากล ๒. เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวให้กับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ให้สูงขึ้น
๔. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๓ จังหวัด ประกอบด้วย ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. กิจกรรมหลัก	๑๐ กิจกรรมหลัก ๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑.๑ ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๓</u> - กิจกรรมย่อย (๑) ก่อสร้างแพร้านค้าชุมชนส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำ ตำบลบางแก้ว อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา (งบประมาณ ๓๐,๕๑๓,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดยะลา) - กิจกรรมย่อย (๒) ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประกอบด้วย ตลาดประมงพื้นบ้าน ตำบลบางเสร่ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ชุมชนปากน้ำประแสร์ ตำบลประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง และตลาดคลองสวน ๑๐๐ ปี ตำบลเทพราช อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา (งบประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดชลบุรี, สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดระยอง และสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา) <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๔</u> - <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๕</u> -
	๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๑.๒ ศึกษาจัดทำแผนแม่บทและสำรวจออกแบบรายละเอียดและวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในชั้นรายละเอียด (EIA) ถนนเฉลิมบูรพาชลทิศ (ระยะที่ ๒) <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๓</u> - กิจกรรมย่อย (๑) ศึกษาจัดทำแผนแม่บทและสำรวจออกแบบรายละเอียดและวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในชั้นรายละเอียด (EIA) ถนนเฉลิมบูรพาชลทิศ (ระยะที่ ๒) (งบประมาณ ๗๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดระยอง)
	๕.๓ กิจกรรมหลักที่ ๑.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๓</u> - กิจกรรมย่อย (๑) เส้นทางปั่นจักรยานรอบอ่างเก็บน้ำดอกกราย ระยะที่ ๑ (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ โครงการชลประทานระยอง)

หัวข้อ	รายละเอียด
	- กิจกรรมย่อย (๒) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรอง จังหวัดชลบุรี (งบประมาณ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทชลบุรี) <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๔</u> - กิจกรรมย่อย (๑) ซ่อมสร้างถนนสาย รย.๕๐๐๒ แยก ทข.รย.๔๐๐๕ - บ.คลองยาง อ.เขาชะเมา จ.ระยอง (ตอนที่ ๑) (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทระยอง) - กิจกรรมย่อย (๒) ซ่อมสร้างถนนสาย รย.๕๐๐๒ แยก ทข.รย.๔๐๐๕ - บ.คลองยาง อ.เขาชะเมา จ.ระยอง (ตอนที่ ๒) (งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ ตำรวจภูธรจังหวัดฉะเชิงเทรา) - กิจกรรมย่อย (๓) พัฒนาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวเชื่อมโยงระเบียบเขตเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) (งบประมาณ ๕๗,๕๔๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทระยอง) - กิจกรรมย่อย (๔) ก่อสร้างปรับปรุงถนนรอบอ่างดอกกราย ศูนย์บริการการพัฒนาปลวกแดงตามพระราชดำริ จังหวัดระยอง (งบประมาณ ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดระยอง) <u>งบประมาณกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๕</u> - กิจกรรมย่อย (๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าชายเลนในพื้นที่แนวถนนเฉลิมบูรพาชลทิศสู่การพัฒนาเป็นศูนย์การเรียนรู้เชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืนและพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติ (งบประมาณ ๕๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดระยอง) - กิจกรรมย่อย (๒) จัดตั้งศูนย์บัญชาการตอบโต้สาธารณภัยและอุบัติภัย จังหวัดระยอง (งบประมาณ ๔๗,๖๐๐,๐๐๐ บาท, หน่วยรับผิดชอบ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดระยอง)

หัวข้อ	รายละเอียด					
	๕.๔ กิจกรรมหลักที่ ๑.๔ เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเพื่อมุ่งสู่การเป็นเจ้าบ้านที่ดี งบประมาณ หน่วย : บาท					
	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม
	กลุ่มจังหวัด	-	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐
	หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดชลบุรี หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดระยอง สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา					
	๕.๕ กิจกรรมหลักที่ ๑.๕ ประชากรรัฐร่วมใจ OTOP EEC Grand Sale งบประมาณ หน่วย : บาท					
	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม
	กลุ่มจังหวัด	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐
	หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระยอง หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชลบุรี สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดฉะเชิงเทรา					
	๕.๖ กิจกรรมหลักที่ ๑.๖ เพิ่มประสิทธิภาพการสร้างภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ เส้นทาง EEC “Wellness Tourism” ท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพที่ดี งบประมาณ หน่วย : บาท					
	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม
	กลุ่มจังหวัด	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
	หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชลบุรี หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระยอง สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา					

หัวข้อ	รายละเอียด												
	๕.๗ กิจกรรมหลักที่ ๑.๗ เพิ่มประสิทธิภาพการสร้างภาพลักษณ์และประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ “Media Fam Trip เป็นประตูสู่ EEC” ที่เชียงใหม่ต้องไปให้รู้ งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><th>แหล่งงบประมาณ</th><th>๒๕๖๒</th><th>๒๕๖๓</th><th>๒๕๖๔</th><th>๒๕๖๕</th><th>รวม</th></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๑๑,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๑๑,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๑๑,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๓๓,๐๐๐,๐๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชลบุรี หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระยอง 	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	๓๓,๐๐๐,๐๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	๓๓,๐๐๐,๐๐๐								

หัวข้อ	รายละเอียด												
	๕.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑.๑๐ ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><td>แหล่ง งบประมาณ</td><td>๒๕๖๒</td><td>๒๕๖๓</td><td>๒๕๖๔</td><td>๒๕๖๕</td><td>รวม</td></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๒๐,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๒๐,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๒๐,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๖๐,๐๐๐,๐๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชลบุรี หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระยอง สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐
แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐								
๖. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๔ ปี ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ – พ.ศ. ๒๕๖๕												
๗. งบประมาณ	ระบุงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการทั้งหมด และแหล่งที่มาของงบประมาณ แยกปีงบประมาณ <table><tr><td>แหล่ง งบประมาณ</td><td>๒๕๖๒</td><td>๒๕๖๓</td><td>๒๕๖๔</td><td>๒๕๖๕</td><td>รวม</td></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๓๐๗,๐๑๓,๐๐๐</td><td>๓๐๙,๐๔๐,๐๐๐</td><td>๒๑๖,๑๐๐,๐๐๐</td><td>๘๓๒,๑๕๓,๐๐๐</td></tr></table>	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๓๐๗,๐๑๓,๐๐๐	๓๐๙,๐๔๐,๐๐๐	๒๑๖,๑๐๐,๐๐๐	๘๓๒,๑๕๓,๐๐๐
แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๓๐๗,๐๑๓,๐๐๐	๓๐๙,๐๔๐,๐๐๐	๒๑๖,๑๐๐,๐๐๐	๘๓๒,๑๕๓,๐๐๐								
๘. ผลผลิต (output)	๑. แหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทุกเพศ ทุกวัยและทุกเชื้อชาติ ๒. สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐานสากล ๓. บุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาเป็นแรงงานที่มีทักษะและมีฝีมืออยู่ในระดับมาตรฐานสากล ๔. ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท่องเที่ยวในชุมชนของตนเองและยินดีต้อนรับ แสดงความปรารถนาดีแก่ผู้มาเยือนและประพุดิตนเป็นเจ้าบ้าน ๕. นักท่องเที่ยวมีความเชื่อมั่นในการดูแลและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในระหว่างท่องเที่ยวและพำนักรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ๖. นักท่องเที่ยวมีข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวเดิม รวมทั้งได้มีโอกาสไปเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวใหม่ในพื้นที่												
๙. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. สินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ อยู่ในระดับมาตรฐานสากล ส่งผลทำให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีขีดความสามารถด้านการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้น ๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ สูงขึ้นร้อยละ ๕												

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตมลพิษและพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

แผนงาน : แผนงานพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตมลพิษและพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว และศักยภาพ เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่า ควรแก่การอนุรักษ์และการพัฒนาโดยเฉพาะแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีศักยภาพเพื่อการท่องเที่ยว อาทิ ชายหาด ป่าบก ป่าชายเลน แหล่งปะการัง และเกาะต่างๆ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ สร้างรายได้ แก่ประชาชนในพื้นที่และประเทศ แต่อย่างไรก็ดี เมื่อเมืองได้รับการพัฒนาไปมากและเดินทางอย่างรวดเร็วทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ถูกนำมาใช้เป็นจำนวนมากซึ่งบางครั้งเป็นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่ระมัดระวัง หรือขาดมาตรการที่ป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายและเกิดมลพิษในพื้นที่เป็นจำนวนมาก โดยมีปัญหาสำคัญ ประกอบด้วย ๑. การกัดเซาะชายฝั่งทะเล : ด้วยที่ตั้งและภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ที่มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล แต่จากการเปลี่ยนแปลงของสภาวะภูมิอากาศและสภาพแวดล้อม รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากชายฝั่งหรือกิจกรรมของมนุษย์ส่งผลให้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งรุนแรงและขยายตัวเพิ่มขึ้น จากการประเมินการเปลี่ยนแปลงชายฝั่ง ในช่วงปี ๖๐ ปีที่ผ่านมา พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีการเปลี่ยนแปลงชายฝั่งทะเลระยะทางชายฝั่งประมาณ ๕๖๒.๘๑ กิโลเมตร ระยะทางที่ถูกกัดเซาะประมาณ ๑๔๕.๒๗ กิโลเมตร ๒. น้ำเสีย : ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ประสบปัญหาน้ำเสียในแหล่งน้ำธรรมชาติทำให้ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการเกษตร การอุปโภคและบริโภคได้ สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดน้ำเสียก็คือ น้ำเสียจากชุมชน และน้ำเสียจากอุตสาหกรรม ๓. ขยะมูลฝอย : ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีปริมาณขยะเกิดขึ้นรวมกันในแต่ละวันค่อนข้างมาก ประมาณ ๑,๘๖๒,๘๓๖ ตัน/วัน และมีปริมาณขยะตกค้างที่ไม่ได้รับการกำจัด ๑,๘๖๒,๘๓๖ ตัน ซึ่งในปัจจุบันการกำจัดขยะในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ใช้วิธีฝังกลบซึ่งพื้นที่ฝังกลบเป็นหลัก ซึ่งยังพอมีพื้นที่รองรับปริมาณขยะมูลฝอยได้อย่างเพียงพอ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากจะมีการฝังกลบที่ไม่ถูกหลักสุขาภิบาล คือ เทกอง แต่ไม่มีการไถดินกลบ ซึ่งจะทำให้เกิดผลเสียหลายต่อสภาพแวดล้อมและสุขอนามัยของประชาชน และนอกจากการจัดการขยะมูลฝอยจากชุมชนแล้ว ยังมีขยะและ

หัวข้อ	รายละเอียด												
	ของเสียจากกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วย กากอันตรายหรือมีพิษ กากที่ไม่เป็นอันตราย และน้ำเสีย ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการจัดการที่ถูกหลักสุขาภิบาล แต่ปัญหาที่ประสบในพื้นที่คือสถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่สามารถจัดการด้วยตนเองเนื่องจากต้องใช้เทคโนโลยีเฉพาะและต้องลงทุนสูงจึงใช้วิธีจ้างเหมาเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญมารับไปดำเนินการแทน แต่ก็มีปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาคือ ขาดการควบคุมกำกับดูแล ในกระบวนการขนถ่าย ขนส่ง และการลักลอบทิ้งกากของเสีย ๔. มลพิษทางอากาศ : เนื่องจากในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ เป็นฐานอุตสาหกรรมทำให้มีโอกาสเสี่ยงที่จะเกิดมลพิษทางอากาศสูง จากผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศของสถานีตรวจวัดอากาศในบรรยากาศของกรมควบคุมมลพิษพบว่าคุณภาพอากาศของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แต่ยังคงพบปัญหาก๊าซโอโซนและฝุ่นขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน มีค่าเกินมาตรฐานบางครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาบตาพุด จังหวัดระยอง จากสภาพปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวจึงเป็นประเด็นท้าทายที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จะต้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหา พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กลับมาสมบูรณ์ และทำให้คน ชุมชน สถานประกอบการอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างสมดุล กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จึงได้เสนอให้มีการจัดทำโครงการเร่งแก้ไขปัญหามลพิษและพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ทั้งในด้านการอนุรักษ์และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และดูแลบำรุงรักษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ												
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตมลพิษของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ๒. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น ๓. ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม												
๔. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๓ จังหวัด ประกอบด้วย ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง												
๕. กิจกรรมหลัก	๘ กิจกรรมหลัก ๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑.๑ พัฒนาป่าในเมือง งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><td>แหล่งงบประมาณ</td><td>๒๕๖๒</td><td>๒๕๖๓</td><td>๒๕๖๔</td><td>๒๕๖๕</td><td>รวม</td></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๕๑,๐๐๐,๐๐๐</td><td>-</td><td>-</td><td>๕๑,๐๐๐,๐๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ ๒	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๕๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๕๑,๐๐๐,๐๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๕๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๕๑,๐๐๐,๐๐๐								

หัวข้อ	รายละเอียด					
	๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๑.๒ ตรวจสอบและแก้ไขปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑					
	งบประมาณ					หน่วย : บาท
	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม
	กลุ่มจังหวัด	-	๑๐,๗๐๐,๐๐๐	๑๐,๗๐๐,๐๐๐	๑๐,๗๐๐,๐๐๐	๓๒,๑๐๐,๐๐๐
	หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระยอง					
	๕.๓ กิจกรรมหลักที่ ๑.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง					
	งบประมาณ					หน่วย : บาท
	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม
	กลุ่มจังหวัด	-	๒๙,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๒๙,๐๐๐,๐๐๐
	หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา					
	๕.๔ กิจกรรมหลักที่ ๑.๔ ป้องกันและฟื้นฟูพื้นที่ป่าชายเลน					
	งบประมาณ					หน่วย : บาท
	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม
	กลุ่มจังหวัด	-	๙,๑๐๐,๐๐๐	-	-	๙,๑๐๐,๐๐๐
	หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ ๒					
	๕.๕ กิจกรรมหลักที่ ๑.๕ สาธิตการฟื้นฟูหาดเลนด้วยนวัตกรรมแนวป่าชายเลนเสริมแรง (Reinforced Mangrove Fringe for Mud Flat Restoration Project)					
	งบประมาณ					หน่วย : บาท
	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม
	กลุ่มจังหวัด	-	๔๘,๑๓๘,๐๐๐	-	-	๔๘,๑๓๘,๐๐๐
	หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ ๒					

หัวข้อ	รายละเอียด												
	๕.๖ กิจกรรมหลักที่ ๑.๖ บริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกงและพื้นที่เชื่อมต่อโดยชุมชนมีส่วนร่วม งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><td>แหล่งงบประมาณ</td><td>๒๕๖๒</td><td>๒๕๖๓</td><td>๒๕๖๔</td><td>๒๕๖๕</td><td>รวม</td></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๓,๒๐๐,๐๐๐</td><td>๓,๒๐๐,๐๐๐</td><td>๓,๒๐๐,๐๐๐</td><td>๙,๖๐๐,๐๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ ๒	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๓,๒๐๐,๐๐๐	๓,๒๐๐,๐๐๐	๓,๒๐๐,๐๐๐	๙,๖๐๐,๐๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๓,๒๐๐,๐๐๐	๓,๒๐๐,๐๐๐	๓,๒๐๐,๐๐๐	๙,๖๐๐,๐๐๐								
	๕.๗ กิจกรรมหลักที่ ๑.๗ ส่งเสริมให้ความรู้ด้านการจัดการน้ำเสียและขยะ มูลฝอยชุมชน งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><td>แหล่งงบประมาณ</td><td>๒๕๖๒</td><td>๒๕๖๓</td><td>๒๕๖๔</td><td>๒๕๖๕</td><td>รวม</td></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๑๕,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๑๕,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๑๕,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๔๕,๐๐๐,๐๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระยอง หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดชลบุรี สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดฉะเชิงเทรา	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐								
	๕.๘ กิจกรรมหลักที่ ๑.๘ การบริหารจัดการแก้ไขปัญหาทรัพยากรทางทะเล และป่าชายเลนอย่างยั่งยืน งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><td>แหล่งงบประมาณ</td><td>๒๕๖๒</td><td>๒๕๖๓</td><td>๒๕๖๔</td><td>๒๕๖๕</td><td>รวม</td></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๑๔,๕๔๐,๐๐๐</td><td>-</td><td>-</td><td>๑๔,๕๔๐,๐๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ ๑	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๑๔,๕๔๐,๐๐๐	-	-	๑๔,๕๔๐,๐๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๑๔,๕๔๐,๐๐๐	-	-	๑๔,๕๔๐,๐๐๐								
๖. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๔ ปี ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ – พ.ศ. ๒๕๖๕												
๗. งบประมาณ	ระบุงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการทั้งหมด และแหล่งที่มาของงบประมาณแยกปีงบประมาณ <table><tr><td>แหล่งงบประมาณ</td><td>๒๕๖๒</td><td>๒๕๖๓</td><td>๒๕๖๔</td><td>๒๕๖๕</td><td>รวม</td></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๑๘๐,๖๗๘,๐๐๐</td><td>๒๘,๙๐๐,๐๐๐</td><td>๒๘,๙๐๐,๐๐๐</td><td>๒๓๘,๔๗๘,๐๐๐</td></tr></table>	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๑๘๐,๖๗๘,๐๐๐	๒๘,๙๐๐,๐๐๐	๒๘,๙๐๐,๐๐๐	๒๓๘,๔๗๘,๐๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๑๘๐,๖๗๘,๐๐๐	๒๘,๙๐๐,๐๐๐	๒๘,๙๐๐,๐๐๐	๒๓๘,๔๗๘,๐๐๐								

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. ผลผลิต (output)	๑. ปัญหามลพิษ (ขยะ น้ำเสียและมลพิษทางอากาศ) ได้รับการแก้ไขปรับปรุง ๒. พื้นที่ป่าชายเลนได้รับการฟื้นฟูและมีจำนวนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ๓. พื้นที่ชายฝั่งทะเลมีอัตราการพังทลายลดลง ๔. ประชาชน และชุมชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและปกป้อง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. ประชาชนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีคุณภาพชีวิตที่ดี เนื่องจากมี สภาพแวดล้อมดีเหมาะแก่การอยู่อาศัย ๒. ทรัพยากรธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีความอุดมสมบูรณ์

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : พัฒนาศักยภาพคนในทุกระดับวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัย

แผนงาน : แผนงานพัฒนาคุณภาพชีวิต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพคนในทุกระดับวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัย
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ณ สิ้นปี พ.ศ. ๒๕๖๐ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร์ จำนวน ๒,๙๐๓,๑๘๘ คน โดยประมาณ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔.๔๔ ของประเทศ (๖๕,๓๑๒,๖๘๙ คน) แต่คาดว่าจะมีประชากรแฝงจากแรงงานที่เข้ามาทำงานในพื้นที่ หรือแรงงานต่างด้าวอีกจำนวนมากกว่า ๒.๔ ล้านคน ซึ่งหากนับรวมกันแล้วมีประชากรอยู่ในพื้นที่มากกว่า ๕.๓ ล้านคน ซึ่งจำนวนประชากรที่มากทำให้การจัดบริการสาธารณะต่างๆ อาทิ การศึกษา การสาธารณสุข สวัสดิการสังคม การดูแลผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม การพัฒนาคุณภาพชีวิต จึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นต้องดำเนินการพัฒนา จากข้อมูลด้านการศึกษาพบว่า ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีสถานศึกษาให้จัดการเรียนการสอนให้กับเด็กและเยาวชนในทุกระดับชั้น และกระจายอยู่ในทั้ง ๓ จังหวัด และจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี ของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีค่าคะแนนเฉลี่ย ๘.๙ ปี และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีผลทดสอบทางการศึกษา O-net สูงกว่า ๓๕.๔๓ ซึ่งถือว่าสูงกว่าค่ากลางระดับประเทศ แต่อย่างไรก็ดีปัญหสำหรับนักเรียนทั้งในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือแม้แต่เด็กในชั้นอนุบาลก็คือ การตัดสินใจเลือกอนาคตของตนเองว่าจะเรียนต่อดี หรือจะทำงาน หากจะเรียนต่อจะเรียนอะไร หากจะทำงานจะต้องพัฒนาทักษะด้านใดเพื่อให้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้ตระหนักถึงและต้องการให้เด็กและเยาวชนมีความรู้และข้อมูลที่มากเพียงพอต่อการตัดสินใจเลือกทางเดินในอนาคตของตนเองได้อย่างถูกต้องและดีที่สุดสำหรับตนเอง สำหรับข้อมูลสถานการณ์ด้านสาธารณสุขและแนวโน้มการเจ็บป่วยของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ พบว่า สถานการณ์และแนวโน้มการเสียชีวิตของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ สูงสุด ๓ ลำดับแรก คือ (๑) โรคความดันโลหิตสูง (๒) ความผิดปกติเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึมอื่นๆ และ (๓) โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือด แม้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จะมีสถานพยาบาลจำนวนทั้งสิ้น ๑,๗๕๘ แห่ง ประกอบด้วยสถานพยาบาลของรัฐ ๔๗ แห่ง สถานพยาบาลเอกชน ๑๗ แห่ง สถานพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๓๘๘ แห่ง และคลินิกทุกประเภท ๑,๓๐๖ แห่ง แต่ความสามารถในการดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วย รวมทั้งการป้องกันเพื่อลดภาวะเสี่ยงในการเกิดโรคมียังค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ป่วยที่รอคิวในการรักษา

หัวข้อ	รายละเอียด
	โดยเฉพาะการรักษาผู้ป่วยในระยะวิกฤตซึ่งจำเป็นต้องมีแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญ มีเครื่องมือแพทย์ที่ดี ทั้งนี้ เพื่อลดอัตราการสูญเสียลง นอกจากนี้ ในส่วนของผู้สูงอายุก็เป็นปัญหาที่เพิ่มความรุนแรงขึ้นในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา เนื่องจากทั้ง ๓ จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น และคาดว่าจะเพิ่มสูงขึ้นต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งผู้สูงอายุดังกล่าวจะมีทั้งที่ต้องพึ่งพิงประชากรในวัยแรงงาน และเป็นผู้สูงอายุที่เลี้ยงตนเองได้ ซึ่งจากข้อมูลประชากร พบว่า ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีอัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุ ๔.๖๔ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามก็ดี ผู้สูงอายุเหล่านี้ส่วนใหญ่มักยังมีศักยภาพในการทำงานและบางท่านก็มีองค์ความรู้หรือภูมิปัญญาที่สำคัญเป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่นหรือชุมชน ดังนั้น เพื่อเป็นการลดภาระการพึ่งพิงของประชากรวัยสูงอายุด้วยการดึงศักยภาพมาใช้ในการทำงาน หรือสร้างอาชีพในกลุ่มหนึ่ง และอีกกลุ่มหนึ่งก็ดึงศักยภาพที่มีอยู่มาถ่ายทอดองค์ความรู้หรือภูมิปัญญาให้กับคนรุ่นหลังในหมู่บ้านและชุมชน ซึ่งการพัฒนาทั้งสองกลุ่มจะทำให้ผู้สูงอายุมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ที่มีคุณค่า มีศักยภาพและสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จากสภาพปัญหาด้านสังคมที่เกิดขึ้นกับคนในทุกช่วงวัย ทั้งวัยเด็กและเยาวชนวัยแรงงาน และวัยสูงอายุดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นประเด็นท้าทายที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จะต้องเร่งดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีคุณภาพชีวิตที่ดีอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข จึงได้เสนอให้มีการจัดทำโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัยขึ้น เพื่อพัฒนาคนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ในทุกช่วงวัย ทั้งในมิติการศึกษา สาธารณสุข และสังคมคุณภาพชีวิต
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเด็กและเยาวชนให้ได้รับการศึกษาที่ดี มีทั้ง IQ และ EQ เติบโตเป็นพลเมืองที่ดี รู้หน้าที่ และมีงานทำ ๒. เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขที่ดีสามารถลดอัตราการเสียชีวิตจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรังใน ๕ โรคหลักได้ ๓. ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้รับการดูแล
๔. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๓ จังหวัด ประกอบด้วย ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง

หัวข้อ	รายละเอียด												
๕. กิจกรรมหลัก	๓ กิจกรรมหลัก ๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑.๑ พัฒนาศักยภาพด้านการศึกษา และเตรียมความพร้อมเด็ก และเยาวชน เพื่อรองรับสังคมไทย ๔.๐ งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><td>แหล่งงบประมาณ</td><td>๒๕๖๒</td><td>๒๕๖๓</td><td>๒๕๖๔</td><td>๒๕๖๕</td><td>รวม</td></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๔,๒๓๔,๔๐๐</td><td>๔,๒๓๔,๔๐๐</td><td>๔,๒๓๔,๔๐๐</td><td>๑๒,๗๐๓,๒๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง หน่วยร่วมดำเนินงาน :สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดฉะเชิงเทรา	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๔,๒๓๔,๔๐๐	๔,๒๓๔,๔๐๐	๔,๒๓๔,๔๐๐	๑๒,๗๐๓,๒๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๔,๒๓๔,๔๐๐	๔,๒๓๔,๔๐๐	๔,๒๓๔,๔๐๐	๑๒,๗๐๓,๒๐๐								
	๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๑.๒ ยกระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Smart Health EEC) งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><td>แหล่งงบประมาณ</td><td>๒๕๖๒</td><td>๒๕๖๓</td><td>๒๕๖๔</td><td>๒๕๖๕</td><td>รวม</td></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๓๐,๐๐๐,๐๐๐</td><td>-</td><td>-</td><td>๓๐,๐๐๐,๐๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยอง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐								
	๕.๓ กิจกรรมหลักที่ ๑.๓ เพิ่มศักยภาพศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริม อาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) งบประมาณ หน่วย : บาท <table><tr><td>แหล่งงบประมาณ</td><td>๒๕๖๒</td><td>๒๕๖๓</td><td>๒๕๖๔</td><td>๒๕๖๕</td><td>รวม</td></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>๖,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๖,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๖,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๑๘,๐๐๐,๐๐๐</td></tr></table> หน่วยรับผิดชอบ : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดระยอง หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชลบุรี สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดฉะเชิงเทรา	แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	กลุ่มจังหวัด	-	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐
แหล่งงบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม								
กลุ่มจังหวัด	-	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐								
๖. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๔ ปี ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ – พ.ศ. ๒๕๖๕												

หัวข้อ	รายละเอียด					
๗. งบประมาณ	ระบุงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการทั้งหมด และแหล่งที่มาของงบประมาณแยกปีงบประมาณ					
	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม
	กลุ่มจังหวัด	-	๔๐,๒๓๔,๔๐๐	๑๐,๒๓๔,๔๐๐	๑๐,๒๓๔,๔๐๐	๖๐,๗๐๓,๒๐๐
๘. ผลผลิต (output)	๑. นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๑ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีคะแนนทดสอบ IQ เฉลี่ย ๑๐๐ คะแนนขึ้นไป ๒. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ มีคะแนนทดสอบ O-Net สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ๓. นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และ ๖ สามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกในการศึกษาต่อ หรือเข้าสู่วัยแรงงานได้อย่างเหมาะสม ๔. อัตราการเสียชีวิตของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ จาก ๕ โรคไม่ติดต่อร้ายแรงลดลง ๕. ร้อยละของผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพสูงขึ้น					
๙. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านชีวิตการงาน และด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ของคนกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ๒. คุณภาพชีวิตของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ดีขึ้น ประชาชนมีความสุขเพิ่มมากขึ้น					